

ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿ ಬೋಲೇಶಂಕರ (ನಾಟಕ)

ನನ್ನ ಮಾತು

ನಾಟಕವೊಂದು ಒಂದು ಮುದ್ರಣ ಕಾಣುವುದೇ ಪುಣ್ಯ ಎನ್ನುವಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ನಾಟಕಗಳು ಹಲವಾರು ಮುದ್ರಣ ಕಂಡಿರುವುದು ನನ್ನ ಭಾಗ್ಯ ಎಂದೇ ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈಗಾಗಲೇ ಎರಡು ಬಾರಿ ಮುದ್ರಣವಾಗಿರುವ ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿ ಬೋಲೇಶಂಕರ ನಾಟಕ ಪ್ರಸ್ತುತ ನಾಲ್ಕನೇ ಮುದ್ರಣ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಈ ನಾಟಕವನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಿದ ಸ್ಟ್ಯಾನ್ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್ ಅವರಿಗೂ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಪ್ರಕಾಶ್ ಕಂಬತ್ತಳ್ಳಿ ದಂಪತಿಗಳಿಗೂ;

ನನ್ನ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಓದಿ, ಮೆಚ್ಚಿದ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೂ, ಆಡಿದ ರಂಗ ತಂಡಗಳಿಗೂ;

ನನ್ನ ನಮನಗಳು ಸಲ್ಲುತ್ತವೆ.

ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಕಂಬಾರ

ಪಾತ್ರಗಳು

ಕೋಡಂಗಿ

ಭಾಗವತ

ಬೋಲೇಶಂಕರ

ಸರದಾರ ಸೋಮಣ್ಣ

ಸರದಾರನ ಹೆಂಡತಿ

ಸಾವ್ಕಾರಣ್ಣ

ಸಾವ್ಕಾರಣ್ಣನ ಹೆಂಡತಿ

ಪಿಶಾಚಿಗಳು ೧, ೨, ೩

ರಾಜ

ಮಂತ್ರಿ

ರಾಜಕುಮಾರಿ

ಹುಡುಗಿಯರು

ಸೈನಿಕರು

ಬೆಪ್ಪತಕ್ಕಡಿ ಬೋಲೇಶಂಕರ

ಸೋಮವಾರದ ಒಡೆಯ ಶಿವನಿಗು
ನಮ್ಮ ಕಾಯುವ ತಾಯಿ ಗಿರಿಜೆಗು
ಸ್ವಾಮಿ ಗಣಪತಿ ನಮನ ಮಾಡುತ ಕಾಡಿ
ಬೇಡುವೆನು ||
ಬೆಪ್ಪತಕ್ಕಡಿ ಕಥೆಯ ಸಾರವ
ಒಪ್ಪುಗೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ ಹೇಳುವೆ
ತಪ್ಪು ತಡೆ ಒಂದಾಗದಿರಲೆಂದೆಂದು
ಕೈ ಮುಗಿವೆ ||

ಕೋಡಂಗಿ : ಹೋಯ್ ಭಾಗವತಣ್ಣಾ.

ಭಾಗವತ : ಏನಪ್ಪ?

ಕೋಡಂಗಿ : ಎಷ್ಟೊತ್ತಾಯ್ತು ಕುಣಿತಾ ಇದ್ದೀನಿ. ಕರೆದು ಮಾತಾಡಿಸೋದೇ ಇಲ್ಲವೆ?

ಭಾಗವತ : ಮಾತಾಡಿಸಬೇಕೆ? ಯಾರಪ್ಪ ನೀನು?

ಕೋಡಂಗಿ : ನಾನು ಯಾರೊಂತ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆ? ನನ್ನನ್ನೊಮ್ಮೆ ಕಂಡವರು ಮತ್ತೆ ಮರೆಯೋದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ ಮಾರಾಯರೇ. ನನ್ನ ಕಥೆ ಕೇಳಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ನಗಾಡುತ್ತ ಸಂತೋಷ ಪಡುತ್ತಾರೆ ಗೊತ್ತೆ? ಬೇಕಾದರೆ ಈ ಊರಿನ ಯಾರನ್ನೇ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿ ಉರಿದುರಿದು ಉಗೀತಾರೆ.

ಭಾಗವತ : ಅಷ್ಟು ಖ್ಯಾತನೇನಪ್ಪಾ ನೀನು?

ಕೋಡಂಗಿ : ಅಯ್ಯೋ ಖ್ಯಾತನಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈಕಡೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದೆನಾ? ಯಾಕೆ ಬಂದೆ ಕೋಡಂಗೀ ಅನ್ನಿ.

ಭಾಗವತ : ಯಾಕೆ ಬಂದೆ ಕೋಡಂಗೀ?

ಕೋಡಂಗಿ : ನೀವೇನೋ ಕಥೆ ಮಾಡ್ತೀರಂತೆ. ಕಥೆ ಕೇಳಿದರೆ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆದಂತಲ್ಲ. ಐಲೀ ಕಡೆ ನನ್ನ ಆರೋಗ್ಯ ಕೆಟ್ಟಿದೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಕಥೆ ಕೇಳೋಣ ಅಂತ ಬಂದೆ.

ಭಾಗವತ : ಯಾವ ಕಥೆ ಹೇಳೋಣಪ್ಪ?

ಕೋಡಂಗಿ : ಹಳೇಕಥೆ ಬೇಡ ಸ್ವಾಮಿ, ಹಿಂದೆ ನಡೆದದ್ದೂ ಅಲ್ಲ, ಈಗ ಹಾಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರೋ ಕಥೆಯೂ ಅಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ನಡೀಬೇಕಾದ್ದು ಹೆಳಲಾ ಕೋಡಂಗೀ ಅನ್ನಿ.

ಭಾಗವತ : ಹೇಳಲಾ ಕೋಡಂಗೀ?

ಕೋಡಂಗಿ : ಹೇಳು ಸ್ವಾಮಿ.

ಭಾಗವತ : ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಕೇಳಯ್ಯಾ: ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದಾನೊಂದೂರು-

ಕೋಡಂಗಿ : ಒಂದಾನೊಂದೂರು ಅಂದರೆ ನಮ್ಮೂರು ಆದೀತೊ?

ಭಾಗವತ : ನಿಮ್ಮೂರು ಯಾವುದು?

ಕೋಡಂಗಿ : ಶಿವಾಪುರ.

ಭಾಗವತ : ಆದೀತು.

ಕೋಡಂಗಿ : ಶಿವಾಪುರವಾಗೋದಾದರೆ ನನ್ನ ಮಿತ್ರ ಉರ್ಘ್ ಯಜಮಾನನ ಕಥೆ ಆಗಬಹುದಲ್ಲಾ?

ಭಾಗವತ : ಯಾರಪ್ಪ ನಿನ್ನ ಮಿತ್ರ ಉರ್ಘ್ ಯಜಮಾನ?

ಕೋಡಂಗಿ : ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿ ಬೋಳೇಶಂಕರ.

ಭಾಗವತ : ಏನಪ್ಪಾ ಅವನ ವಿಶೇಷ?

ಕೋಡಂಗಿ : ಅಯ್ಯೋ ಎಷ್ಟೊಂತ ಹೇಳೋರಾ? ಅವನ ವಿಶೇಷ ಎಷ್ಟಿವೆ ಅಂದರೆ ಒಂದೂ ಹೇಳಾಕಾಗೋದೇ ಇಲ್ಲ.

ಭಾಗವತ : ನೀನು ಅವನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕಿದ್ದೀಯೋ?

ಕೋಡಂಗಿ : ಹೌದು.

ಭಾಗವತ : ಎಷ್ಟಪ್ಪ ನಿನ್ನ ಸಂಬಳ?

ಕೋಡಂಗಿ : ದಿನಕ್ಕೆ ಕೆನ್ನೆ ಮೇಲೆ ಹತ್ತೇಟು.

ಭಾಗವತ : ದಿನಕ್ಕೆ ಹತ್ತಾದರೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಮುನ್ನೂರಾಯ್ತು. ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮೂರು ಸಾವಿರದಾ ಆರುನೂರೇಟಾಯ್ತು. ತಗಳಪ್ಪ ಯಾರಿಗುಂಟು ಯಾರಿಗಿಲ್ಲ? ಇಷ್ಟು ಸಂಬಳ ತಗಂಡೇನಪ್ಪ ಮಾಡ್ತಿ?

ಕೋಡಂಗಿ : ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿಟ್ಟು ಮದುವೆ ಆದ ಮೇಲೆ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಕೊಡ್ತೀನಿ.

ಭಾಗವತ : ಭಲೆ, ದೊಡ್ಡ ಶ್ರೀಮಂತನಪ್ಪ ನೀನು. ಈಗೇನು ನಿನ್ನ ಕಥೆ ಹೇಳಲಾ? ಬೋಳೇಶಂಕರನ ಕಥೆ ಹೇಳಲಾ?

ಕೋಡಂಗಿ : ಯಜಮಾನರ ಕಥೆ ಹೇಳಿ ಸ್ವಾಮಿ.

ಭಾಗವತ : ಆಯ್ದು ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದಾನೊಂದೂರು ಶಿವಾಪುರದಲ್ಲಿ ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿ ಬೋಳೇಶಂಕರ ಅಂತಿದ್ದ. ಅವನ ತಂದೆ ಯಾರು?

ಕೋಡಂಗಿ : ಅವರಪ್ಪ.

ಭಾಗವತ : ಅವರಪ್ಪ ಯಾರು?

ಕೋಡಂಗಿ : ಅವನ ತಂದೆ.

ಭಾಗವತ : ಅವನ ತಂದೆ ಯಾರು?

ಕೋಡಂಗಿ : ಅವರಪ್ಪನ ತಂದೆಯ ಅಪ್ಪನ ತಂದೆಯ ಅಪ್ಪನ ತಂದೆ. ಸ್ವಾಮಿ ಆ ಕುಟುಂಬ ಎಷ್ಟು ಹಳೇದು ಅಂದರೆ ಅದರ ಮೂಲ ಪುರುಷ ಯಾರೊಂತ್ತೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಭಾಗವತ : ಮೂಲಪುರುಷ ಮಂಗನಂಥ ಮಾನವನೋ?

ಕೋಡಂಗಿ : ಮಂಗನಂಥಾ ಮಾನವನೋ, ಮಾನವನಂಥಾ ಮಂಗನೊ-ಅಂತೂ ಭಾರೀ ಪುರಾತನ ವಂಶ ಸ್ವಾಮಿ. ಅದೇನೋ ಮಂಗನಂಥ ಮಾನವ ಅಂದಿರಲ್ಲಾ, ನಿಜ ಇರಬೇಕು. ಯಾಕಂತೀರೋ- ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರನ ವಂಶದವರಿಗೆ ಈಗಲೂ ಮೀಸೆ ದಾಡಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ದಿನಾ ಬೋಳಿಸಿಕೊಳ್ತಾರೆ.

ಭಾಗವತ : ಭಾರೀ ಹಳೇ ಮನೆತನ ಅಂತಾಯ್ತು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಕಥೆ ಹೇಳೋಣವಾ ಕೋಡಂಗಿ?

ಕೋಡಂಗಿ : ಹೇಳಿ ಸ್ವಾಮಿ.

ಭಾಗವತ : ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಶಿವಾಪುರದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಹಾಡು ಹೇಳಿ ಕುಣಿ. ಆಮೇಲೆ ಕಥೆ ಸುರು ಮಾಡೋಣ. (ಕೋಡಂಗಿ ಹಾಡುತ್ತಾ ಕುಣಿಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿ ಬೋಳೇಶಂಕರ ನೆಲ ಉಳುತ್ತ ಬರುತ್ತಾನೆ.)

ಕೋಡಂಗಿ : ಕಾಯ್ದು ಕಂಗಳ ಕೂಲು ಮಾಡುವ

ಹುಲ್ಲು ಎಲ್ಲಿದೆ ಹೇಳಿರಿ.

ತೆರೆಯ ಚಿಮುಕಿಸಿ ಕರಿಯ ಪಾಪವ

ತೊಳವ ತೊರೆಯನು ತೋರಿರಿ.

ಅವಳ ಕತ್ತಲ ದೂರ ಮಾಡುವ

ಸೂರ್ಯಕಾಂತಿಯ ತೋರಿರಿ.

ಉಗುರು ಬೆಚ್ಚನೆ ಪ್ರೀತಿ ಎಲ್ಲಿದೆ

ಅಲ್ಲಿ ಶಿವಪುರ ಎನ್ನಿರಿ.

ಭಾಗವತ : ಓಂ ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ಸಾವಳಿಗಿ ಶಿವಲಿಂಗ, ಭೂಸನೂರಮಠದಯ್ಯ, ಘೋಡಗೇರಿ ಬಸವಣ್ಣೆಪ್ಪ-ಇವರ ಸ್ಮರಣೆಯ ಮಾಡಿ ಭೂಮಿಯ ಆದಿಮ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಶಿವಾಪುರದ ವರ್ಣನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ : ಆದಿಗೆ ಮೊದಲು ಅನಾದಿಯಿತ್ತು. ಅನಾದಿಯಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯ

ಮ್ಯಾಲೆ ತರುಮರಾದಿಗಳಿದ್ದವು. ತರುಮರಾದಿಗಳನ್ನು ನೂರೊಂದು ಜಾತಿಯ ಸಾವಿರದಂಟು ಪಕ್ಷಿಗಳಿದ್ದವು. ಆ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಸಾವಿರದಂಟು ದನಿ ಮಾಡಿ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಇಂಥಾ ತರುಮರಾದಿಗಳ ಕೆಲಗೆ ತಂಪು ನೆರಳಿತ್ತು. ತಂಪು ನೆರಳಲ್ಲಿ ಹಸಿರು ಹುಲ್ಲಿತ್ತು. ಹಸಿರು ಹುಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾಲೆ ಶಿವಾಪುರವಿತ್ತು. ಆ ಯಾವ ಶಿವಾಪುರದಲ್ಲಿ ಮಾನವರು ವಾಸವಾಗಿದ್ದರು, ಆ ಮಾನವರಲ್ಲಿ ಮೂರು ಜನ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರು. ದೊಡ್ಡೋನು ಬಂದು ಸರದಾರ ಸೋಮಣ್ಣ. ಅಳೋದಕ್ಕೆ ಹುಟ್ಟಿದವನು. ಕುರಿ ಕೋಳಿ ಕೊಂದವನು. ಅವು ಸಿಗದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಮನುಷ್ಯರನ್ನೂ ಕೊಲ್ಲಬಲ್ಲವನು. ಎರಡನೆಯವನು ಬಂದು ಸಾವ್ಕಾರ ಕಾಮಣ್ಣ. ಹೊಟ್ಟೆ ಮಜಬೂತಣ್ಣ. ಅದಕ್ಕೇ ಅವನ ಉರ್ಫನಾಮೆ ಡಬ್ಬಣ್ಣ. ಎಣಿಸೋದರಲ್ಲಿ ಜಾಣ. ಹಸು ಎಣಿಸುತ್ತಾನೆ, ಹಣ ಎಣಿಸುತ್ತಾನೆ. ಯಾರಯಾರ ಜಮೀನು ಎಷ್ಟೆಕರೆ ಐತಣ್ಣ ಅಂದರೆ ತಕ್ಷಣ ಅಂಕಿಯೊಳಗೇ ಹೇಳುವಾತ. ಇನ್ನು ಮೂರನೆಯವನು ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿ ಬೋಳೇಶಂಕರ. ಅವನಿಗೆ ಅವನಾಯ್ತು, ಭೂಮಿಸೀಮೆ ಆಯ್ತು, ಮಳೆ ಬೆಳೆ ಆಯ್ತು. ಒಂದು ನೂಣ ನೋಯಿಸಿದವನಲ್ಲ. ಮಳೆ ಬರೋದನ್ನ ಒಂದು ವಾರಕ್ಕೆ ಮುಂಚೇನೇ ಹೇಳಬಲ್ಲ. ನಿಂತ ನೀರಿಗೆ ಹರಿಯೋದಕ್ಕೆ ಕಾಲುವೆ ತೋಡಬಲ್ಲ. ಹಕ್ಕಿ ಹಾಡಿನ ಅರ್ಥ ಹೇಳಬಲ್ಲ. ಹೂವಿಗೆ ಬೀಳುವ ಕನಸು ಹೇಳಬಲ್ಲ, ಇನ್ನೇನವ್ವ ಅಂದರೆ ಕೈಬೆರಳಿಲ್ಲದೆ ಎಣಿಸೋದಕ್ಕೆ ಬರೋದಿಲ್ಲ.

ಕೋಡಂಗಿ : ಅಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲ, ಒಂದಿನ ಅವರಣ್ಣ ಹಣಕೊಟ್ಟು “ಎಣಿಸಿ ಎಷ್ಟಿದೆ ಹೇಳೋ ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿ” ಅಂದ. ಎಣಿಸಿ ಮೂರು ಕೈಯಿದೆ ಅಂದ. ಅವರಣ್ಣ ಬಿದ್ದೂ ಬಿದ್ದೂ ನಕ್ಕ. ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಬಿದ್ದೂ ಬಿದ್ದೂ ನಕ್ಕಳು. ಬಿದ್ದೂ ಬಿದ್ದೂ ನಕ್ಕದ್ದರಿಂದ ಅವರ ತಲೆಗೆ ಏಟಾಯ್ತು. ಆವಾಗ ಬೋಳೇಶಂಕರ ಏನೆಂದ ಗೊತ್ತೆ ಭಾಗವತರೇ: “ಅಯ್ಯೋ ಕೋಡಂಗೀ, ಇದರ ನೀತಿ ಏನಪ್ಪಾ ಅಂದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ನೋಡಿ ಬಿದ್ದೂ ಬಿದ್ದೂ ನಗಬಾರದು. ನಕ್ಕರೆ ಗೊತ್ತಲ್ಲ- ತಲೆಗೆ ಏಟಾಗುತ್ತೆ”

ಭಾಗವತ : ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಎಣಿಸೋದರಲ್ಲಿ ನೀನು ಜಾಣನೋ?

ಕೋಡಂಗಿ : ಓಹೊ.

ಭಾಗವತ : ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಹೇಳೋಪ್ಪ: ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿದೆ. ಕಳ್ಳ ಬಂದು ಐದು ತಗೊಂಡು ಹೋದರೆ ಎಷ್ಟುಳೀತು?

ಕೋಡಂಗಿ : ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಹಣ ಇಲ್ಲ ಭಾಗವತರೇ.

ಭಾಗವತ : ಇದೆ. ನಾನೇ ಕೊಟ್ಟೆ ಅಂತ ಇಟ್ಟೊಳಪ್ಪ.

ಕೋಡಂಗಿ : ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಹಣ ನನಗೆ ಬೇಡ ಸ್ವಾಮೀ.

ಭಾಗವತ : ಅಯ್ಯೋ ಇದೆ ಅಂತ ಇಟ್ಟೊಳ್ಳಯ್ಯ.

ಕೋಡಂಗಿ : ಹೂ ಇದೆ.

ಭಾಗವತ : ಹತ್ತಿದೆ. ಕಳ್ಳ ಬಂದು ಐದನ್ನೊಯ್ದು. ಎಷ್ಟುಳೀತು?

ಕೋಡಂಗಿ : (ಬೆರಳೆಣಿಸಿ ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡಿ) ಐದು.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಕೋಡಂಗೀ ಹಾಗೆಲ್ಲ ತಪ್ಪು ಉತ್ತರ ಹೇಳಬಾರದು. ಕಳ್ಳ ಬಂದು ಐದನ್ನೊಯ್ದು ಐದ್ಯಾಕೆ ಒಯ್ಯಾನೆ? ಸಿಕ್ಕರೆ ಅಷ್ಟೂ ತಕ್ಕೊಂಡೇ ಹೋಗ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಏನೂ ಉಳೀಲಿಲ್ಲ ಅನ್ನು.

ಭಾಗವತ : ಭಲೇ! ಯಾರಯ್ಯಾ ಈ ಬೃಹಸ್ಪತಿ?

ಕೋಡಂಗಿ : ಇವರೇ ನಮ್ಮ ಕಥಾನಾಯಕರು ಸ್ವಾಮಿ, ಹ್ಯಾಗಿದಾರೆ?

ಭಾಗವತ : ಪರವಾ ಇಲ್ಲವೆ!

ಕೋಡಂಗಿ : ಯಾಕಿಲ್ಲ? ಅದೂ ಇದೆ ಭಾಗವತರೇ. ನಮ್ಮ ಕಥಾನಾಯಕರು ಎಷ್ಟು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಅಂದರೆ ಅವರ ಜೀವಮಾನವಿಡೀ ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಂಶಯ ಬಂದಿಲ್ಲ ಅವರಿಗೆ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಯಾಕಪ್ಪ ಸಂಶಯ ಬರಬೇಕು? ನೀವು ಓದೋದು ಎಣಿಸೋದು ಯಾವುದಕ್ಕಾಗಿ? ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬದುಕಬೇಕು ಅಂತ ತಾನೆ? ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬದುಕಿದರಾಯ್ತು, ಸಂಶಯ ಯಾಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ಹೇಳಿ. ನೀವು ಹೀಗೆ ಮಾತಾಡ್ತಾ ಇರಿ. ನಾನೊಂದು ಹಾಡು ಹೇಳ್ತೇನೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಹೊಲದಲ್ಲಿರೋವಾಗ ಹಾಡದೆ ಇರಲಿಕ್ಕಾಗೋದಿಲ್ಲ.

ಈ ಕಾಡು ನದಿ ಮಣ್ಣು ದೇವರ ಕಾಯಾ
ಏನಂತ ಹಾಡಲಿ ದೇವರ ಮಾಯಾ ||

ಗುಡ್ಡದಂಚಿಗೆ ಬೆಳ್ಳಿ ಚೆಲ್ಲುವ ಚಂದಿರಗೆ
ಬಾನಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣು ಹೊಡೆಯುವ ಚಿಕ್ಕಗೆ
ಏನೆನ್ನಲೇ ಶಿವನೆ ಏನೆನ್ನಲೇ ||

ಹೊಳೆಯುವ ನೀರಿನ ತೆರೆಗಳ ನಗಿಸುತ
ಕಿರಣವ ಹೆಣೆಯುವ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ
ಏನೆನ್ನಲೇ ಶಿವನೆ ಏನೆನ್ನಲೇ ||

ಬೆದೆಕುಣಿವ, ಬೆನ್ನಿನ ಹುರಿ ಬಿಗಿದ ಮಣಕಿಗೆ
ನಡೆಯುವ ನಡೆಯೆಲ್ಲ ಧೈ ಕುಣಿತವೆ |
ಹಳೆಯ ದೇವರನೆಲ್ಲ ಪಳಗಿಸಿ ನಗುವಂಥ
ಕೂಸಿನ ಕಣ್ಣೊಳಗೆ ಕಮಲಗಳೆ ||

ಚಿಮ್ಮುವ ಹೂವಿನ ಘಮ್ಘಾನ ವಾಸನೆ
ಸುಮ್ಮಾನ ಸಡಗರಕೇನೆನ್ನಲೇ |
ಸುಡುಗಾಡುದೊಳಗಡೆ ಹೂಬಿಡುವ ಮುಳ್ಳಿಗೆ
ಏನೆಂಬ ಹೆಸರಿಂದ ಕರೆಯುವೆನೇ ||

ಒಣನೆಲದ ಬಿರುಕಿನಲಿ ಉದ್ಧಾರದುಸಿರೇನ
ಉಸಿರೆಲ್ಲ ಹಸಿರೇರಿ ಲಕಲಕಿಸಿವೆ |
ನೆಲದಾಳ ಅಕ್ಕರೆಗೆ ರೆಕ್ಕೆ ಮೂಡಿವೆಯೇನ
ಚಿಟ್ಟೆಗಳು ಚಿಮ್ಮಿವೆ ಹೂ ಹೂವಿಗೆ ||

ಬದುಕಿನ ಈ ಋಷಿಗೆ ಕುರುಡಾದ ಮಂದಿಗೆ
ಕಿಲುಬಿದ ಮನಸಿಗೆ ಏನೆನ್ನಲೇ |
ಸೈತಾನನ ಒಕ್ಕಲಾಗಿ ಕೆಟ್ಟಾಸೆಗಳ ಬಿತ್ತಿ
ನರಕಗಳ ಬೆಳವರಿಗೇನೆನ್ನಲೇ ||

ಕಷ್ಟ ಸಾವಿರವಿರಲಿ ದುಃಖ ಸಾವಿರವಿರಲಿ
ಈ ಬದುಕು ನನಗಿರಲಿ ಶಿವದೇವರೇ |
ಸಾವಿರ ಮುಳ್ಳಿರಲಿ ಆದರು ಅದರಲ್ಲಿ
ಒಂದಾರೆ ಅರಳಿದ ಹೂವಿರಲಿ ಶಿವನೇ ||

(ಈ ಹಾಡು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಸರದಾರ ಸೋಮಣ್ಣ, ಸಾವ್ಕಾರ ಕಾಮಣ್ಣ ಇಬ್ಬರೂ ತಂತಮ್ಮ ಹೆಂಡದಿರ ಜೊತೆ ಬಂದು ಹೊಲದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವರು. ಬೋಳೇಶಂಕರನಂಥ ಸಂತೋಷ ಅವರಲ್ಲಲ್ಲ. ಒತ್ತಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಹಾಡು ಮುಗಿದಾಗ ಬಿರುಗಾಳಿ ಬೀಸುತ್ತದೆ. ಬೋಳೇಶಂಕರನ ದನ ಮುಂದೆ ಸಾಗದೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ.)

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಮರದೆಲೆ ಬಾಡುತ್ತಿವೆ. ಯಾರದೋ ನಿಟ್ಟುಸಿರಿನ ಹಾಗೆ ಗಾಳಿ ಬೀಸುತ್ತಿದೆ. ಮೋಡ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ಯಾಕಿದ್ದೀತು?

ಸ. ಹೆಂಡತಿ : ರೀ ನನ್ನ ಕರೆದಿರಾ?

ಸರದಾರ : ನಾನೂ ಅದನ್ನೇ ಕೇಳೋಣ ಅಂತಿದ್ದೆ. ನೀ ನನ್ನ ಕರೀಲಿಲ್ಲವೆ?

ಸ. ಹೆಂಡತಿ : ಥೂ ನಿಮಗೆ ಹೊತ್ತು ಗೊತ್ತು ಒಂದೂ ಇಲ್ಲ. ದೂರ ಸರೀರಿ ಅಂದರೆ.

ಸರದಾರ : ಲೇ ಲೇ ನಾನೇನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಕಣೆ. ನೀನು ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೈಯಿಡ್ಡಿದ್ದೀಯಾ, ನೋಡು ತಮ್ಮಂದಿರು ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲ ಏನಂದುಕೊಳ್ಳಾರೆ, ದೂರ ಸರಿಯೆ.

ಸ. ಹೆಂಡತಿ : ರೀರೀ ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತೀರಾ?

ಸರದಾರ : ಏನದು?

ಸ. ಹೆಂಡತಿ : ಅಗೋ ಅಲ್ಲಿದೆಯಲ್ಲ, ಎತ್ತರವಾದ ಬೆಟ್ಟ. ಅದರ ನೆತ್ತಿ ಮೇಲಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ನೀವು ನೆಗೆದರೆ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಲ್ಲವ ನೋಡೋದಕ್ಕೆ!

ಸರದಾರ : ಏನೇ ನಿನ್ನ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಹುಷಾರಿದೆ ತಾನೆ?

ಸ. ಹೆಂಡತಿ : ಬೇಗ ಹೋಗಿ ನೆಗೀರಿ ಅಂದರೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾನೇ ನೆಗೀತೀನಿ ಅಷ್ಟೆ.

ಸರದಾರ : ಬೇಕಾದರೆ ಇಬ್ಬರೂ ನೆಗಿಯೋಣ, ಅದಕ್ಕೇನಂತೆ. ಆದರೆ ಅದ್ಯಾಕೆ ಈ ಪರಿ ಆಸೆ ಆಗಿವೆ ಇಬ್ಬರಿಗೂ? ಒಂದು ಮಾತು ತಮ್ಮನನ್ನು ಕೇಳೋಣ

ಇರು. (ಇಬ್ಬರೂ ಆಗಲೇ ಬೆಟ್ಟದ ಕಡೆ ಅವಾಕ್ಕಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಸಾವ್ಕಾರಣ್ಣ, ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.)

ಸಾವ್ಕಾರಣ್ಣ : ಅಣ್ಣಾ ನಿನಗೆ ಆ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲಿಂದ ಬೀಳೋಣ ಅಂತ ಅನ್ನಿಸುತ್ತೆ?

ಸರದಾರ : ಎಲಾ ಇವನ! ಅದನ್ನೇ ಕೇಳೋಣ ಅಂತ ಬಂದೆ ಕಣಪ್ಪ. ನಿನಗೂ ಹಾಗೇ ಅನ್ನಿಸಿದೆಯಾ?

ಸ. ಹೆಂಡತಿ : ನನಗೂ ಅಷ್ಟೇ.

ಸಾವ್ಕಾರಣ್ಣ : ನಮಗಿಂದೂ ಹಿಂಗೆ ಹೀಗಾದದ್ದಿಲ್ಲ, ಬೋಳೇಶಂಕರನಿಗೂ ಹೀಗೆ ಆಗುತ್ತೇನೋ ಕೇಳೋಣ ಬಾ. (ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುವರು)

ಸರದಾರ : ಅಯ್ಯಾ ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿ, ಆ ಬೆಟ್ಟದ ತುದಿಯಿಂದ ಹಾಗಿ ಬೀಳೋಣ ಅಂತ ನಿನಗೇನಾದರೂ ಅನ್ನಿಸುತ್ತೆ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ನಿಮಗೆ ಹಾಗನ್ನಿಸುತ್ತೆ?

ಸರದಾರ : ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಹಾಗನ್ನಿಸುತ್ತೆ ಇದೆ. ನಿನಗೂ ಅನ್ನಿಸಿದೆಯೆ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಇಲ್ಲವಲ್ಲ.

ಸಾವ್ಕಾರಣ್ಣ : ಹೇಳಿ ಕೇಳಿ ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿ ಬೋಳೇಶಂಕರ; ಅವನಿಗೇನನ್ನಿಸುತ್ತೆ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಹೌದೋ?

ಸರದಾರ : ನಾವು ನಾಲ್ವರಿಗೂ ಅನ್ನಿಸಿದ್ದು ನಿನಗೊಬ್ಬನಿಗೇ ಅನ್ನಿಸೋದಿಲ್ಲ ಅಂದರೆ ಅದೂ ಅನುಮಾನವೇ.

ಸಾವ್ಕಾರಣ್ಣ : ಅಣ್ಣಾ, ಅಕಾ ಆ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಕೆಂಪು ಹೂವಿನ ಮೆಳೆ ಇದೆಯಲ್ಲ, ಅದರ ಮರೆಯಲ್ಲೊಬ್ಬ ದೇವತೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಕೈಮಾಡಿ ಕರೆದಂತೆ ಕಾಣಿಸೋದಿಲ್ಲವೆ?

ಸರದಾರ : ಹೌದು ದುಂಡಗೆ ಉರಿಯೋ ಕಣ್ಣೆವೆ!

ಸಾ. ಹೆಂಡತಿ : ಹೌದು ಹೊಳೆಯೋ ಹಲ್ಲೆವೆ!

ಸ. ಹೆಂಡತಿ : ಎತ್ತಿನ ಹಾಗೆ ಕೊಂಬಿವೆ! ಆದರೆ ಆ ದೇವತೆಗಳು ಇಬ್ಬರಿದ್ದಾರೆ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ದೇವತೆಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ನನಗೂ ಕಾಣಿಸಬಹುದಿತ್ತಲ್ಲ?

ಸ. ಹೆಂಡತಿ : ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ದೇವತೆಗಳು ಕಾಣಿಸೋದು.

ಸಾ. ಹೆಂಡತಿ : ನಿನಗೆ ದೆವ್ವಭೂತ ಮಾತ್ರ ಕಾಣೋದು ಸಾಧ್ಯ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಪಿಶಾಚಿಗಳು ಈ ರೀತಿ ಆಟ ಆಡೋದಿದೆ. ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಒಮ್ಮೆ ಶಿವನ ಹೆಸರು ತಗೊಂಡು ಆ ಕಡೆ ನೋಡಿ. ನನಗಂತೂ ಬೆಟ್ಟ ಮಳೆ ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನೇನೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಏನೂ ಅನ್ನಿಸಲೂ ಇಲ್ಲ. ಹಾ ನಿಮ್ಮನ್ನೋಡಿ ನಗಬೇಕಂತ ಒಂದು ಬಾರಿ ಅನ್ನಿಸಿದ್ದು ನಿಜ.

ಸಾ. ಹೆಂಡತಿ : ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯ ಅಲ್ಲವೆ! ತಿಂದ ರೊಟ್ಟಿ ಲೆಕ್ಕ ಕೂಡ ಗೊತ್ತಾಗೋದಿಲ್ಲ, ನಮ್ಮನ್ನೋಡಿ ನಗಬೇಕನ್ನಿಸ್ತಂತೆ.

ಸ. ಹೆಂಡತಿ : ನೋಡಿ, ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿಗೆ ಮನುಷ್ಯರು ಅಂದರೆ ಅಷ್ಟಕಷ್ಟ. ಎತ್ತಿನ ಜೊತೆಗಿದ್ದಾಗಷ್ಟೆ ಅವನಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗೋದು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಎತ್ತಿಗಿಂತ ತನಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಬುದ್ಧಿ ಇದೆ ಅಂತ ಅವನಿಗೊತ್ತು.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ನೋಡಿ, ನಾನು ದಡ್ಡ ಇರಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವೇನು ಹೇಳಿರಲಿ ಅಂತ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ, ಅರ್ಥವಾದರೂ ನಾನು ಒಪ್ಪೋದಿಲ್ಲ. ಆಯ್ತು ನನಗನ್ನಿಸಿದ್ದನ್ನ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಬರದಿದ್ದರೆ ಸೀದಾ ನೀವು ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಹುದು. (ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೊಡಗುವನು)

ಸ. ಹೆಂಡತಿ : ನಮಗೆ ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋಗು ಅನ್ನೋನ್ನ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮನೇ ಇದ್ದೀರಲ್ಲರೀ, ನೀವೇನು ಗಂಡಸರ? ಪ್ರಾಣಿಗಳ? ಈ ಪ್ರಾಣಿಯಂಥವನ ಜೊತೆಗಿರೋದಕ್ಕಿಂತ ಯಾರೋ ರಾಜರ ಕೈಲಿ ಸಿಪಾಯಿ ಆಗಿರೋದು ಮೇಲು.

ಸಾ. ಹೆಂಡತಿ : ಈ ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿ ಜೊತೆ ಇರೋದಕ್ಕಿಂತ ಯಾರೋ ಅಂಗಡೀಲಿ ಲೆಕ್ಕ ಬರೀತ ಜೀವನ ಮಾಡೋದು ಮೇಲು.

ಸ. ಹೆಂಡತಿ : ರೀ ಆಸ್ತಿ ಪಾಲು ಮಾಡಿ ಈಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ಪಾಳೇಗಾರನಾಗಿ ಇರಬಹುದು.

ಸಾ. ಹೆಂಡತಿ : ರೀ ಆಸ್ತಿ ಭಾಗ ಮಾಡಿ. ನಮಗೆ ಬಂದಷ್ಟರಿಂದಲೇ ಹೊಟ್ಟೆಮೇಲೆ ಕೈಯಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸಾವ್ಯಾರಾಗಿ ಇರಬಹುದು.

ಸರದಾರ : ಅಯ್ಯಾ ಕಾಮಣ್ಣಾ, ನಮಗಿರೋ ಆಸ್ತಿ ಮೂರು ಭಾಗ ಮಾಡಿ ಒಂದು ಭಾಗ ನನಗೆ ಕೊಡು-ಎಲ್ಲಾದರು ಪಾಳೇಗಾರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಖಂಡಿತ ಈ ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿ ಜೊತೆ ಇರೋಲ್ಲ.

ಸಾವ್ಯಾರಣ್ಣ : ನಾನೂ ಅಷ್ಟೆ. ಬೇಕಾದರೆ ಯಾರೋ ಜಮಾಖರ್ಚು ಬರೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನು, ಈ ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿ ಜೊತೆಗಿರೋದಿಲ್ಲ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ನೋಡಿ; ನೀವಾಗಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡದಿರಾಗಲಿ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ದುಡಿದವರಲ್ಲ, ಕಷ್ಟಪಟ್ಟವರಲ್ಲ.

ಸಾ. ಹೆಂಡತಿ : ಕೇಳಿದಿರಾ ಏನಂತಾನೆ ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿ: ನಾವು ದುಡಿದವರಲ್ಲ, ಕಷ್ಟಪಟ್ಟವರಲ್ಲ ಅಂತೆ!

ಸ. ಹೆಂಡತಿ : ಅಂದರೆ ನಿನ್ನೊಬ್ಬನ ಕಷ್ಟದಿಂದಾನೇ ನಾವೆಲ್ಲ ಬದುಕಿದೆವು ಅಂತಲ ನಿನ್ನ ಮಾತಿನರ್ಥ?

ಸರದಾರ : ಅಯ್ಯಾ ಆಸ್ತಿ ಮೂರು ಭಾಗ ಮಾಡಿ ಒಂದು ಭಾಗ ನೀ ತಗೊ.

ಸ. ಹೆಂಡತಿ : ಒಂದು ಭಾಗವಾದರೂ ಇವನಿಗ್ಯಾಕೆ? ಇವನಿಗೇನು ಹೆಂಡತೀನೇ? ಮಕ್ಕಳೆ? ಮುಂದೆ ಕೂಡ ಇವನಿಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಕೊಡುವಂಥ ಉದಾರಿ ದಯವಂತರುಯಾರಿಲ್ಲ. ದಿನಾ ಅನ್ನ ಹಾಕಿದರೂ ತಿರುಪೆ ಹುಡುಗಿ ಕೂಡ ಇವನನ್ನ ಮದುವೆಯಾಗೋದಕ್ಕೆ ದಯಮಾಡಿ ಒಪ್ಪೋದಿಲ್ಲ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಹಿಂದೆ ಪಿಶಾಚಿಗಳು ನಿಂತು ಮಾತಾಡುತ್ತಿವೆ ಅಂತ ನನಗೊತ್ತು. ನಿಮಗೇನು ಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ತಗೊಳ್ಳಿ.

ಸಾ. ಹೆಂಡತಿ : ಎಲಾ ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿ! ನಮಗೆ ಪಿಶಾಚಿಗಳು ಅಂತಾನೆ, ಕೇಳಿದೇನೆ ಅಕ್ಕಾ?

ಸ. ಹೆಂಡತಿ : ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮನೇ ನಿಂತಿದೀರಲ್ಲರೀ ನೀವೇನು ಗಂಡಂದಿರಾ?

ಸಾವ್ಯಾರಣ್ಣ : ಇನ್ನು ತಡೆದು ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ನೋಡಣ್ಣಾ-ದುಡ್ಡಿರೋ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಆಭರಣ ನನಗಿರಲಿ; ಒಳ್ಳೆ ಗದ್ದೆ, ತೋಟ, ಹೊಲವೆಲ್ಲಾ ನಿನಗೆ. ನದಿ ಹತ್ತಿರ ಕಲ್ಲು ಮರಡಿ ಇದೆಯಲ್ಲ ಅದು ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿಗೆ. ಸರಿಯೇನೋ ಬೋಳೇಶಂಕರಾ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ನಿಮಗೇನು ಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ತಗಂದು ನಿಮ್ಮ ಪಿಶಾಚಿಗಳ ಸಮೇತ ಹೋಗಿ.

ಸರದಾರ : ಮತ್ತೆ ಪಿಶಾಚಿ ಅಂತೀಯಾ?

ಸಾವ್ಯಾರಣ್ಣ : ನಾವು ಕೇಳಿದ್ದನ್ನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಮತ್ತೆ ಕೋಪ ಯಾಕೆ? ಬಾರಣ್ಣಾ ಹೋಗೋಣ. (ಹೋಗುವರು)

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ನಾನು ಧಡ್ಡ ಅಂತ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಸ್ವಂತ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಕ್ಕಿದೆ. ನನಗೂ ಇದೆ. ಆದರೆ ನಾನ್ಯಾರ ಮ್ಯಾಲೂ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹೇರೋದಿಲ್ಲ ಅಷ್ಟೆ.

ನಗಬೇಕೋ ಅಣ್ಣಾ ನಗಬೇಕೋ ನೀನು

ಹೂವಿನ ಹಾಗೇನೆ ನಗಬೇಕೋ.

ಮುಳ್ಳು ಹಾಸಿಗೆ ಮ್ಯಾಲೆ ಮಲಗಿದ್ದರೂ ಚೆಂಗು

ಲಾಬಿ ಹೂವಿನ ನಗೆಯ ನಗಬೇಕು.

ನಗಬೇಕೋ ತಮ್ಮ ನಗಬೇಕೋ

(ಭಾಗವತರಿಗೆ ಅಣಕಿಸಿ ಹಾಡುತ್ತ ಕುಣಿಯುತ್ತ ಪಿಶಾಚಿಯ ಪ್ರವೇಶ)

ಪಿಶಾಚಿ ೧ : ನಗಬೇಕೋ ತಮ್ಮ ನಗಬೇಕೋ ||

ಬೆರಳು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಚುಚ್ಚಿ ಕಣ್ಣಿನ ಕನಸಿಗೆ

ಗಾಯವಾದುದ ನೋಡಿ ನಗಬೇಕೋ |

ನಕ್ಕರೆ ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಚಿನ್ನದ ಹಲ್ಲುಗಳು

ಸಟ್ಟನೆ ಇಡಿದು ಬಿದ್ದಿರಬೇಕೋ ||

ನಮಸ್ಕಾರ. ನಮ್ಮ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಡೋದಕ್ಕೆ ಭಾಗವತರು ಹೆದರುತ್ತಾರಾದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ನಾನೇ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಪಿಶಾಚಿ. ಸೈತಾನನ ಪರಿವಾರದಲ್ಲಿದ್ದವನು. ಸೈತಾನನ ಬಲಭುಜವೋ ಎಡಭುಜವೋ ಅಂತ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಾರೆ. ಆದರೆ ಖಂಡಿತ ಸೈತಾನನ ಕೈ ಬೆರಳಿಗೋ ಕಾಲ್ಬೆರಳಿಗೋ ಸಮನಾಗಬಲ್ಲ ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದವನು. ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ದುಷ್ಟತನ ನನ್ನಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇ ಸೈತಾನ ದೊರೆ ಮೊದಲೇಟಿಗೆ ನನಗನ ನಂಬೋದೇ ಇಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಪಿಶಾಚಿಗಳು ನಿಮ್ಮ ಆನಂದದಲ್ಲಿ ವಿಷ ಬೆರಸಿ ಹುಲಿ ಸಿಂಹ, ದುದೈವ, ಸೋಲುಗಳಾಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನ ಕಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಾನಂಥಾ ಶಕ್ತಿವಂತನಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ನೊಣವೋ ಸೊಳ್ಳೆಯೋ ಆಗಿ, ನಿಮ್ಮ ನೆಮ್ಮದಿಯನ್ನು ಕೆಡಿಸಿ, ಕೊನೇಪಕ್ಷ ನಿಮಗೊಂದು ಅಂಟುರೋಗ ಅಂಟಿಸಿ ಜನ್ಮ ಸಾರ್ಥಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋ ಪೈಕಿ ನಾನು. ಹೊಲಸು ನಾಲಗೆಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಅಂತ ಹೇಸಿಕೊಬೇಡಿ; ನೀವೆಲ್ಲ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರೆ. ನಿಮಗೆ ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳ ಒಳಗಿನಿಂದ ನಾವು ಪಿಶಾಚಿಗಳು ನಿಮ್ಮನ್ನ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತೇವೆ. ಒಮ್ಮೆ ಒಳಕ್ಕಿಳಿದರಾಯ್ತು. ನಿಧಾನವಾಗಿ ದಿನಾ ಇಷ್ಟಿಷ್ಟೆ ಹಬ್ಬುತ್ತೇವೆ. ಮುಂದೊಂದು ದಿನ ಕಿಡಿ ತಾಗಿದರೆ ಮದ್ದಿನ ಭಂಡಾರವಾಗಿ ಸಿಡಿಯುತ್ತೇವೆ. ಇಲ್ಲವೆ ದಿನಾ ಇಷ್ಟಿಷ್ಟೆ ಏಡ್ಸ್ ರೋಗವಾಗಿ ಕೊಲ್ಲುತ್ತೇವೆ. ಸೈತಾನದೊರೆ-ಆಗಲೇ ನೀವು ನೋಡಿದಿರಲ್ಲ ಬೋಳೇಶಂಕರ ಮತ್ತವನ ಅನ್ನಂದಿರಲ್ಲಿ ವಿರಸ ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಮೂವರನ್ನೂ ನರಕಕ್ಕೆ ಕರೆದು ತನ್ನ ಅಂತ ನಾವು ಮೂವರನ್ನ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬೋಳೇಶಂಕರನ ಅಣ್ಣಂದಿರೇ ವಾಸಿ. ಕೊಳತ ಬಲೆಹಾಕಿ ಎಳೆದರೂ ಬರುವಂಥವರು. ನನ್ನ ಅಣ್ಣಂದಿರು ತಲೆ ತುರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೊದಲೇ ಇವರು ವಶರಾಗಿದ್ದರು. ನನ್ನ ಅಣ್ಣಂದಿರು ಅವರ ಹಿಂದೆ ನಿಲ್ಲುವುದಷ್ಟೇ ತಡ, ನೀವೇ ನೋಡಿದಿರಲ್ಲ ಬೆಟ್ಟದ ತುದಿಯಿಂದ ನೆಗೆದು ಬೀಳೋದಕ್ಕೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಚಡಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಅಂತ. ನನ್ನ ಗಿರಾಕಿ ಇದ್ದಾನಲ್ಲ ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿ ಬೋಳೇಶಂಕರ, ಮಹಾ ಪಾಕಡಾ. ಆಸ್ತಿ ಭಾಗ ಮಾಡಿಕೊಡೋವಾಗ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರು ಜಗಳಾಡಿ ಕಣ್ಣು ಕಿವಿ ಕಿತ್ತಾಡುತ್ತಾರೆ ಅಂತ ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆವು. ಈ ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿ ಅವರು ಕೇಳಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟನೇ! ಇವನ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳೋ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಚುರುಕು. ಇವನ ಅಣ್ಣಂದಿರ ಹಿಂದೆ ನನ್ನ ಅಣ್ಣಂದಿರು ಗಾಳಿಯಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದರೆ ಪತ್ತೆ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿಯೇ ಬಿಟ್ಟನೇ! ಪಿಶಾಚಿಯಾಗಿ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷ ಸರ್ವಿಸಾಯ್ತು, ನನ್ನ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಮನಿ ಬಳಿಯುವಂಥ ಇಂಥ ಪಾಕಡಾನ್ನ ನಾನಿನ್ನೂ ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲವೇ! ಮಾತಿಗೊಮ್ಮೆ ನಾವು ಕೇಳಬಾರದ ಹೆಸರು ಹೇಳೋದೇನು.... ತಂತಾನೇ ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳೋದೇನು.... ಅಬ್ಬ.... ಇದೀಗ ಅವನು ಮರದ ನೆರಳಲ್ಲಿಟ್ಟ ರೊಟ್ಟಿ ಕದೀತೀನಿ. ಹಸಿದು ಬಂದು ರೊಟ್ಟಿ ಯಾರು ಕದ್ದರು ಅಂತ ವಾಚಾಮಗೋಚರ ಬೈದಾಡತಾನೆ. ಅಷ್ಟಾದರೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅದೇ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಬಹುದು.

(ರೊಟ್ಟಿ ಕದ್ದು ಅದೃಶ್ಯವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವನು. ಬೋಳೇಶಂಕರ ಹಸಿದು ಉಳೋದನ್ನ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ರೊಟ್ಟಿ ಹುಡುಕುವನು.)

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ರೊಟ್ಟಿ ಇತ್ತಲ್ಲ! ಹಸಿದವರ್ಯಾರೋ ತಗಂಡು ತಿಂದಿರಬೇಕು. ಒಂದು ಹೊತ್ತು ರೊಟ್ಟಿ ತಿನ್ನದಿದ್ದರೆ ನಾನೇನು ಸಾಯುವುದಿಲ್ಲ. ಉಳಿದ ಕೆಲಸ ಬೇಗನೆ ಮುಗಿಸಿ ಹೋಗಿ ಉಂಡರಾಯ್ತು.

(ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ)

ಪಿಶಾಚಿ ೧ : (ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು) ಎಲಾ ಅಯೋಗ್ಯ! ಹಸಿದರೂ ಇವನಿಗೆ ಕೋಪ ಬರಲಿಲ್ಲವೆ? ಆಗಲಿ ಬಾಯಾರಿಕೆಗೆ ಈ ವಿಶೇಷ ಪಾನಕ ಕೊಡ್ತೀನಿ. ಕುಡಿದು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಹಾಗೆ ಒದರಾಡುತ್ತ ಉರುಳಾಡೋದನ್ನ ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಪಡ್ತೀನಿ.

(ಬೋಳೇಶಂಕರನ ಮುಂದೆ ಪಾನಕ ಇಡುವುದು. ಬೋಳೇಶಂಕರ ಬಂದು)

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ತುಸು ನೀರಾದರೂ ಕುಡಿಯೋಣ.

(ಶಿವ ಎನ್ನುತ್ತ ಪಿಶಾಚಿ ಇಟ್ಟ ಪಾನಕ ಕುಡಿಯುವನು. ಹೊಟ್ಟೆ ನೋವಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವನು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಪಿಶಾಚಿಗೆ ಸಂತೋಷ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಬೋಳೇಶಂಕರ ತನಗೇನೂ ಆಗಿಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ ಪುನಃ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವನು)

ಪಿಶಾಚಿ ೧ : ಎಲಾ ಇವನ! ತನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ತಾನು ಪುನಃ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದನೆ! ಒಂದು ತೊಟ್ಟು ಪಾನಕ ಅಂದರೇ ಒಂದು ನರಕ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ. ಅಂಥಾದ್ದರಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರ ತುಂಬ ಪಾನಕ ಕುಡಿದು ಸುಮ್ಮನೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ!
(ಮನುಷ್ಯರಂತೆ ವೇಷ ಬದಲಿಸಿ ಬೋಳೇಶಂಕರನ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ.)

ಪಿಶಾಚಿ ೧ : ನಮಸ್ಕಾರಣ್ಣಾ,

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಶರಣು ಶರಣಾರ್ಥಿ.

ಪಿಶಾಚಿ ೧ : ಏನಣ್ಣಾ ಬೋಳೇಶಂಕರಾ, ದುಡಿದೂ ದುಡಿದೂ ದಣಿದಿದ್ದೀಯಾ, ಒಂದಾಟ ಎರಡು ಎರಡು ಸೇರಿ ಐದಾಗೋ ಆಟ ಆಡೋಣವ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಎರಡು ಎರಡು ಸೇರಿ ನಾಲಕ್ಕಾಗಬೇಕು. ಐದಾಗೋದು ಅಂದರೆ... ನೀನೇನು ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತೀಯ?

ಪಿಶಾಚಿ ೧ : ಕೆಲಸ ಯಾಕೆ ಮಾಡಬೇಕು? ಎರಡು ಎರಡು ಸೇರಿ ಐದೋ ಆರೋ ಆಗೋದಾದರೆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಎಂಟೋ ಹತ್ತೋ ಗಿಟ್ಟತ್ತೆ ಸಾಲದಾ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಹಾಗಾದರೆ ನೀನು ಸಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆ ಪಕ್ಕ ಕೂತು ಇಸ್ವೀಟೆಲೆ ಹಾಕ್ತಾರಲ್ಲ ಆ ಪೈಕಿನ?

ಪಿಶಾಚಿ ೧ : ಯಾಕಣ್ಣಾ ಹಿಂಗಂತೀಯಾ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಯಾಕೆಂದರೆ ನಿನ್ನ ಕೂಡೋ ಆಟ ಅಂಥದ್ದು ಅದಕ್ಕೆ.

ಪಿಶಾಚಿ ೧ : ಬೇಡ ಬಿಡು; ಕಳೆಯೋ ಆಟ ಆಡೋಣವ? ನೋಡಣ್ಣಾ ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿದೆ. ಐದನ್ನ ನನಕ್ಕೊಟ್ಟರೆ ಎಷ್ಟುಳಿತು ಹೇಳು ನೋಡೋಣ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಹತ್ತು. ಹ್ಯಾಂಗಂದರೆ ನಾನು ನಿನಗೆ ಐದು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡೋದಿಲ್ಲ.

ಪಿಶಾಚಿ ೧ : ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಬಂದು ಕದೀತೀನಿ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಕದ್ದರೆ ಕೈ ಮುರೀತೀನಿ.

ಪಿಶಾಚಿ ೧ : ಏನಂದೆ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಇಲ್ಲಿಂದ ತೊಲಗದಿದ್ದರೆ ಕಾಲು ಮುರೀತೀನಿ. ನಾನೇನಾದರೂ ರಾಜನಾದರೆ ನಿಮ್ಮಂಥ ಸೋಂಪೇರಿಗಳಿಗೆ ಊಟ ಹಾಕೋದೇ ಇಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮಂಥ ನರ ಭಕ್ಷಕರು ಇರೋ ದೇಶವನ್ನ ಆ ಶಿವನೇ ಕಾಪಾಡಬೇಕು.

(ಪಿಶಾಚಿ ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಎಂದು ಕಿವಿಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಓಡುತ್ತದೆ.)

ಜಯವು ನರಕದ ಮಾಲಿಕ

(ಕುಡಿದು ವಿಶಾಚಿಗಳು ಹಾಡುತ್ತ ಬರುತ್ತವೆ. ಮೂರನೇದ್ದು ಚಿಂತೆ ಮಾಡುತ್ತ ಕೂತಿದೆ.)

ವಿಶಾಚಿಗಳು : ಜಯವು ನರಕದ ಮಾಲಿಕ

ನಿನ್ನ ಖುಶಿಗೀ ಪಾನಕ.

ಎಲುಬಿನೊಳಗಡೆ ಇಳಿದು ಆತ್ಮದ

ಖಾಲಿ ತುಂಬುವ ಪಾನಕ.

ಅಡಿಗಡಿಗೆ ನಡೆಗೆಡಿಸಿ ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ತಳ್ಳುವ ಪಾನಕ ||

ವಿಶಾಚಿ ೨ : ಅದ್ಯಾಕೆ ನಾನು ಕುಡಿದಾಗೆಲ್ಲ ಈ ಲೋಕ ತೂರಾಡ್ತದೆ?

ವಿಶಾಚಿ ೧ : ಸೆಗಣಿ ಮೇಲೆ ಕಾಲಿಟ್ಟರೂ ಜಾರೋದಿಲ್ಲ ನಾನು, ಗೊತ್ತೆ?

ವಿಶಾಚಿ ೨ : ನೀನು ಕುಡಿದದ್ದು ನೀರು; ಹೆಂಡ ಅಂತ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀಯಾ ಅಷ್ಟೆ.

ವಿಶಾಚಿ ೧ : ನೀರಿನ ವೈರಿ ಕಣ್ಣಾ ನಾನು. ನೀರು ಬೆರಸೋದೇ ಇಲ್ಲ. ನೇರ ಹಾಗ್ಯಾಗೇ ಮೈಚರ್ಮ ತುಂಬೋತನಕ ಕುಡೀತೀನಿ.
ನೀರು ಕುಡಿಯೋನು ಅಂತ ನನಗಂತೀಯಾ ಬೇಕೂಫಾ? ನಿನ್ನಮ್ಮ ನೀರು ಕುಡಿಯೋಳು, ನಿನ್ನಪ್ಪ ನೀರು ಕುಡಿಯೋನು.

ವಿಶಾಚಿ ೨ : ಥೂ ಮನುಷ್ಯರ ಥರ ಮಾತಾಡಿ ವಿಶಾಚಿಗಳಿಗೆ ಅವಮಾನ ಮಾಡ್ತೀಯಲ್ಲೋ ಭೋಸಡೀಕೆ.

ವಿಶಾಚಿ ೧ : ನನಗೇ ಮನುಷ್ಯ ಅಂತೀಯೇನೋ ಖದೀಮಾ? ನೀ ಮನುಷ್ಯ, ನಿನ್ನಪ್ಪ ಮನುಷ್ಯ.

ವಿಶಾಚಿ ೨ : ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚದಿದ್ದರೆ ಅನ್ನಬಾರದ್ದನ್ನ ಅಂದುಬಿಡ್ತೇನೆ.

ವಿಶಾಚಿ ೧ : ಹೆದರಿಕೆ ಹಾಕ್ತೀಯೇನೋ ಭಡವಾ? ನಿನ್ನ ತಾತ ಮನುಷ್ಯ ನಿನ್ನಜ್ಜ ಮನುಷ್ಯ.

ವಿಶಾಚಿ ೨ : ನನ್ನ ತಾಳ್ಮೆ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೀಯು.

ವಿಶಾಚಿ ೧ : ನಿನ್ನಜ್ಜಿ ಮುತ್ತಜ್ಜಿ-ಅವರೆಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರು ಕಣೊ.

ವಿಶಾಚಿ ೨ : ಭೋಸಡೀಕೆ ನೀನ್ಯಾವಳೋ ಹರಾಮಿ ದೆವ್ವಕ್ಕೆ ಕುಟ್ಟಿದೋನು ಕಣೊ.

ವಿಶಾಚಿ ೧ : ಅನ್ನು, ನೂರು ಬಾರಿ ಅನ್ನು ಹ ಹ ಹ

ವಿಶಾಚಿ ೨ : ಬೇಕೂಫ್ ನನ್ ಮಗನೆ ನಿನ್ನಮ್ಮ ಬಡ್ಡಿ.

ವಿಶಾಚಿ ೧ : ಹಾಗಂತ ಸಾವಿರ ಬಾರಿ ಹೇಳು, ನನಗೆ ಸಿಟ್ಟೇ ಬರೋದಿಲ್ಲ.

ಪಿಶಾಚಿ ೧ : ಬೇವಾರ್ಸಿ ನನ ಮಗನೇ ನಿನ್ನಮ್ಮ ಬಜಾರಿ; ಯಾವನೋ ಭಿಕ್ಷುಕ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ನಿನ್ನನ್ನ ಹೆತ್ತಲು ಗೊತ್ತೆ?

ಪಿಶಾಚಿ ೨ : ಇನ್ನೂ ಸಾವಿರ ಬಾರಿ ಹೇಳಾ ಮಾತನ್ನ ಹ ಹ ಹ....

ಪಿಶಾಚಿ ೩ : ಲೋಫರ್ ನನ್ನ ಮಗನೇ ನಿನ್ನಮ್ಮ ದೇವತೆ ಕಣೊ.

ಪಿಶಾಚಿ ೨ : (ಆಘಾತಹೊಂದಿ) ಏನಂದೆ ನನ್ನಮ್ಮ ದೇವತೆ ಅಂದೆಯಾ! ಅಯ್ಯೋ ಅಯ್ಯೋ ಸೈತಾನ ತಂದೇ, ನೀನೇ ಕಾಪಾಡೋ ಎಪ್ಪಾ.... (ಅಳುವನು) ಅಯ್ಯೋ ದೇವತೆ ಅಂದೆಯಲ್ಲೋ ನನ್ನಮ್ಮಮನ್ನ. ಹ್ಯಾಗೋ ಅವಳ ಮುಖ ನೋಡಲಿ? ಅವಳಿಗೆ ಈ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಾದರೆ.... ಅಯ್ಯೋ ಯಜಮಾನರಿಗೆ ಹೇಳಿ ನರಕದಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿಸದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಪಿಶಾಚೀನೇ ಅಲ್ಲ.

ಪಿಶಾಚಿ ೩ : ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಜಗಳದಲ್ಲಿ ಯಾಕಣ್ಣಾ ಯಜಮಾನರ ಹೆಸರು ತರಬೇಕು?

ಪಿಶಾಚಿ ೨ : ಮತ್ತೆ ನೀ ನನ್ನಮ್ಮನಿಗೆ ದೇವತೆ ಅಂದದ್ದು?

ಪಿಶಾಚಿ ೩ : ಅಲ್ಲವೋ, ನಾವು ಪಿಶಾಚಿಗಳು. ಸುಳ್ಳು ಹೇಳೋದೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಭ್ಯತೆ ಅಲ್ಲವ?

ಪಿಶಾಚಿ ೨ : ಅಂದರೆ?

ಪಿಶಾಚಿ ೩ : ಅಂದರೆ ನಾ ನಿನನ್ನಮ್ಮನ್ನ ದೇವತೆ ಅಂದದ್ದು ಸುಳ್ಳು ಸುಳ್ಳೇ ಕಣ್ಣಾ; ನಿನ್ನಮ್ಮ ಎಂಥ ಹಡಬಿ ಅಂತ ನನಗೊತ್ತಿಲ್ಲವ?

ಪಿಶಾಚಿ ೨ : ಹಂಗೇಳು ಮತ್ತೆ.

ಪಿಶಾಚಿ ೩ : ನೀ ನನಗೆ ಮನುಷ್ಯ ಅಂದದ್ದು ಸುಳ್ಳು ತಾನೆ?

ಪಿಶಾಚಿ ೨ : ಓಹೋ.

ಪಿಶಾಚಿ ೩ : ಬಾ ಹೋಗೋಣ. ಬೋಳೇಶಂಕರ ಹತ್ತಿರ ಹೋದನಲ್ಲ ತಮ್ಮ, ಅವನಿಗೇ ನಾಯ್ತು ನೋಡೋಣ.

ಇಬ್ಬರೂ : ಜಯವು ನರಕದ ಮಾಲಿಕ

ನಿನ್ನ ಖುಶಿಗೀ ಪಾನಕ.

ಒಂದು ಗುಟುಕು ಪೂರಕ

ಎರಡು ಗುಟುಕಿಗೆ ಮಾರಕ

ಮೂರು ಗುಟುಕಿಗೆ ತಾರಕ

ನಾಲ್ಕು ಗುಟುಕಿಗೆ ನಾರಕ ||

ಪಿಶಾಚಿ ೩ : ಅರೆ, ನಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಇಲ್ಲೇ ಕುಂತವ್ವೆ.

ಪಿಶಾಚಿ ೨ : ಯೋ ದ್ರಾಬಿ, ಏನೋ ಮಾಡ್ತ ಇದ್ದೀಯೆ?

ಪಿಶಾಚಿ ೧ : ನನ್ನ ದುರ್ದೈವದ ಮೇಲೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಉಗೀತಾ ಇದ್ದೀನಿ.

ಪಿಶಾಚಿ ೨ : ನಿನಗೆ ನೀನೇ ಮರ್ಯಾದೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿಯಲ್ಲವ್ವ, ನಮಗೂ ಅವಕಾಶ ಕೊಡು
ಢೂ! (೩ನೇ ಪಿಶಾಚಿಯ ಮೇಲೆ ಉಗಿಯುವನು)

ಪಿಶಾಚಿ ೩ : ನಗಾಡಿ ಹಾಡೋ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಏಟು ತಿಂದ ನಾಯೀ ಹಾಗೆ ಕೂತಿದ್ದೀಯಲ್ಲ, ಏನು ಕಥೆ?

ಪಿಶಾಚಿ ೧ : ನಿಮಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿರೋದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳಿರಬೇಕು, ನನಗಿಲ್ಲ. ಹೋಗಲಿ ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸವೇನಾಯ್ತು ಹೇಳಿ.

ಪಿಶಾಚಿ ೩ : ಆಗೋದೇನು, ಇಬ್ಬರೂ ಅಣ್ಣಂದಿರು ನೀನು ಯಾರನ್ನ ತೋರಿಸಿದರೆ ಅವರ ಕರುಳು ಕಿತ್ತು ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಬ್ಬರೂ
ತಂತಮ್ಮ ಹೆಂಡಂದಿರನ್ನ ಕೊಂದು ಕುಣಿದಾಡೋ ದೃಶ್ಯ ನೋಡಬೇಕೋ? ಬೇಕಿದ್ದರೆ ಹೇಳು.

ಪಿಶಾಚಿ ೨ : ನಿನಗೆ ಮನರಂಜನೆ ಬೇಕಿದ್ದರೆ ಹೇಳು. ಆ ಮೀಸೆ ಮತ್ತು ಹೊಟ್ಟೆಯವನನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬರೋದು ಎರಡು
ನಿಮಿಷದ ಕೆಲಸ.

ಪಿಶಾಚಿ ೧ : ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಹ್ಯಾಗೆ ಸಾಧಿಸಿದಿರಿ ?

ಪಿಶಾಚಿ ೩ : ಸರದಾರ ಸೋಮಣ್ಣ ಇದ್ದಾನಲ್ಲ-ಮೊದಲು ಅವನ ಮೀಸೆ ಹುಲುಸಾಗಿ ಬೆಳೆಯೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದೆ. ಬೆಳೀತೋ
ಇಲ್ಲವೋ; ಶೂರಧೀರ ಅಂತ ಜಂಬ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಮೀಸೆ ತೀಡಿಕೊಳ್ಳೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದೆ. ಆಮೇಲೆ ಒಬ್ಬ ರಾಜನ
ಹತ್ತಿರ ಕಳಿಸಿದೆ. ರಾಜ ಇವನನ್ನ ಸೇನಾಪತಿ ಮಾಡಿದ. ಆದರೂ ಇವನ ಮೀಸೆ ಬೆಳೀತಾನೇ ಇತ್ತು. ಮೀಸೆ ಎಷ್ಟಪ್ಪ ಬೆಳೀತು
ಅಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ದೇಶವೇ ಕಾಣದಾಯ್ತು. ಯಾರಯಾರನ್ನೋ ತುಳಿದ. ಯಾರಯಾರನ್ನೋ ಎಡವಿದ. ಕೊನೆಗೆ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ
ರಾಜನ ಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ಹೋಗೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದೆ. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ರಾಜನಿಗಾದರೆ ಕಣ್ಣು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಜೊತೆಗೆ
ಹುಲ್ಲಿನಿಂದ ಒಂದು ಲಕ್ಷ್ಯ ಸೈನ್ಯ ತಯಾರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಕೊನೆಗೆ ನಮ್ಮ ಮೀಸೆ ಸೋತು ಸೆರೆ ಸಿಕ್ಕ. ಇಂಡಿಯಾದ ರಾಜ ಅವನ
ಮೀಸೆಗೆ ಮಣ್ಣು ಹಚ್ಚಿ ತಾನೇ ಖುದ್ದಾಗಿ ಆ ಮೀಸೆ ಬೋಳಿಸಿ ಇವನನ್ನು ಜೇಲಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಈಗ ನಾನು ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಒಂದೇ ಸಣ್ಣ
ಕೆಲಸ. ಅವನನ್ನ ಮುಗಿಸೋದು.

ಪಿಶಾಚಿ ೧ : ನೀನೇನು ಮಾಡಿದೆಯಣ್ಣ?

ಪಿಶಾಚಿ ೨ : ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ನೀವ್ಯಾರೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡೋದೇ ಬೇಡ. ಸಾವ್ಕಾರ ಡಬ್ಬೂ- ನನ್ನ ಸರಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ.
ಈಗವನ ಹೊಟ್ಟೆ ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಅವನು ತನ್ನ ಮೊಳಕಾಲು ನೋಡಿದರೆ ಗುರುತು ಹಿಡಿಯೋದೇ ಇಲ್ಲ. ಹ್ಯಾಗಪ್ಪ
ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡಿದೆ ಅಂದರೆ ಮೊದಲು ಅವನಿಗೆ ಐದೇಲೆ ಆಟ ಕಲಿಸಿ ಎರಡು ಎರಡು ಸೇರಿ ಐದಾಗೋದನ್ನ ತೋರಿಸಿದೆ. ಆಸೆ ಜಾಸ್ತಿ
ಆಯ್ತು. ಮೋಸ ಮಾಡಿದ. ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿದ. ಇತ್ತೀಚೆಗಂತೂ ಖೋಟಾ ನೋಟಿನ ವ್ಯವಹಾರವೆಲ್ಲ ಅವನದೇ. ಖೋಟಾ
ನೋಟಿನವನ ಹೆಂಡತಿ ಯಾವತ್ತೂ ವಿಧವೆ ಅಂತಾರಲ್ಲ ಹಾಗೆ. ನೀನು ಯಾವಾಗ ಆಗಲಿ ಅಂದರೆ ಆವಾಗ ಅವನನ್ನ ಸೆರೆ ಹಿಡಿಸಿ
ಕೊಲ್ಲೋದಕ್ಕೆ ನಾನು ರೆಡಿ, ಆಯ್ತಲ್ಲಯ್ಯಾ, ನಿನ್ನ ಕಥೆ ಏನು?

ಪಿಶಾಚಿ ೧ : ಕಷ್ಟಕ್ಕಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದೆ.

ಪಿಶಾಚಿ ೨ : ಅಂಥಾಧೋನಯ್ಯಾ?

ಪಿಶಾಚಿ ೧ : ಅವನ ಸಹವಾಸ ಭಾರೀ ಕಷ್ಟ ಕಣ್ಣಯ್ಯಾ. ಯಾವ ಪಟ್ಟುಹಾಕಿದರೂ ನುಣುಚಿ ಕೊಳ್ತಾನೆ. ನಾನು ಚಾಪೆ ಕೆಳಗೆ ನುಗ್ಗಿದರೆ ಅವನು ರಂಗೋಲಿ ಕೆಳಗೆ ನುಸುಳ್ತಾನೆ. ಅಪ್ಪ ಅಂದರೆ ನಿನ್ನಮ್ಮ ಅಂತಾನೆ.

ಪಿಶಾಚಿ ೨ : ಯಾರು ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿಡೀನಾ?

ಪಿಶಾಚಿ ೧ : ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿ ಬೋಳೇಶಂಕರನಾ?

ಪಿಶಾಚಿ ೧ : ಅವನೇ ಕಣಯ್ಯಾ! ಬದುಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ಅವನಿಗೆ ಒಂದೂ ತಕರಾರಿಲ್ಲ ಗೊತ್ತೆ?

ಪಿಶಾಚಿ ೧ : ಹೋಗಲಿ, ನೀನು ಏನೇನು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದೆ ಹೇಳು?

ಪಿಶಾಚಿ ೧ : ಪಿಶಾಚಿ ಥರ ಬೈದಾಡಲಿ ಅಂತ ರೊಟ್ಟಿ ಕದ್ದೆ, ಸಿಟ್ಟಿಗೇಳಲಿಲ್ಲ. ತಂತ್ರಿಯಾಗಲಿ ಅಂತ ನರಿ ರಕ್ತ, ಹಸಿದು ಕ್ರೂರಿಯಾಗಲಿ ಅಂತ ತೋಳದ ರಕ್ತ, ಕೊಚ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಉರುಳಾಡಲಿ ಅಂತ ಹಂದಿ ರಕ್ತ - ಈ ಮೂರನ್ನೂ ಬೆರಸಿ ಪಾನಕ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟೆ. ಹೊಟ್ಟೆ ನೋವು ಅಂತ ಒಂದು ಸಾರಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡುದ್ದಷ್ಟೋ ಅಷ್ಟೆ. ಆಮೇಲೆ ಸುಮ್ಮನಾದನೆ! ಐದೇ ಆಟ ಕಲಿಸ್ತೇನೆ ಅಂದೆ. ಕಳೆಯೋ ಆಟ ಕಲಿಸ್ತೇನೆ ಅಂದೆ. ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಜಪ್ಪಯ್ಯಾ ಅನ್ನೋಲ್ಲೆ! ನಾವು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕ ಮರೆತವನ ಹೆಸರನ್ನ ಕ್ಷಣಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗೋದು ಹ್ಯಾಗೆ?

ಪಿಶಾಚಿ ೧ : ಎಲಾ ಅಯೋಗ್ಯ? ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿ ಇಂಥಾ ದೇವತೆ ಅಂತ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆ?

ಪಿಶಾಚಿ ೨ : ಯಜಮಾನರಿಗಿದು ಗೊತ್ತಾದರೆ ನಿನ್ನನ್ನ ಘಂಡರಾಪುರವೋ, ಸಾವಳಗಿ ಮರವೋ ಇಂಥ ಯಾವುದಾದರೂ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಎಸೆಯೋದು ಗ್ಯಾರಂಟಿ.

ಪಿಶಾಚಿ ೧ : ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ಎಸೆದರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಇಲ್ಲವೆ!

ಪಿಶಾಚಿ ೧ : ಏನಾದರೂ ಬದುಕೋ ಉಪಾಯ ಹೇಳಯ್ಯಾ ಅಂದರೆ...

ಪಿಶಾಚಿ ೨ : ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಿನಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತ ನೋಡು; ಹ್ಯಾಗೂ ಸರದಾರ ಸೋಮಣ್ಣ ಸಾವ್ಕಾರ ಕಾಮಣ್ಣ ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೇಳಾರೆ. ಅವರನ್ನ ಅಲ್ಲಲೇ ಕೊಲ್ಲೋದರ ಬದಲು ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿ ಹತ್ತಿರ ಕಳಿಸಿದರೆ ಹ್ಯಾಗೆ?

ಪಿಶಾಚಿ ೧ : ಹ್ಯಾಗೇನು ಸರಿಯಾಗೇ ಇರುತ್ತೆ. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಅವನ ನೆಮ್ಮದಿ ನೋಡಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಉರಿಯುತ್ತೆ.ದ ಹೊಟ್ಟೆ ಉರಿದರೆ ಜಗಳಾಡ್ತಾರೆ. ಜಗಳಾಡಿದರೆ ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡೀನೂ ರೇಗಿ ಶಾಪಹಕ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿ ಅವನೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದ ಹಾಗೆ.

ಪಿಶಾಚಿ ೨ : ನಾವಿಬ್ಬರೂ ನಿನ್ನ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತಿರುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಮೂರವರೂ ಪಿಶಾಚಿಗಳನ್ನು ಮೀರುವ ತಾಕತ್ತು ಅವನಲ್ಲದೆ ಅನ್ನೋದನ್ನ ನಾನಂತೂ ನಂಬೋದಿಲ್ಲ.

ಪಿಶಾಚಿ ೧ : ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ನಮಗಿರೋ ಉಪಾಯ ಇದೊಂದೇ.

ಪಿಶಾಚಿ ೩ : ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನಾವು ಬರೋತನಕ ಅವನ ಆತ್ಮ ಕೊಳೆ ಮಾಡೋದಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಕೈಲಾದ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿರು. ನಾವು ಬಂದಮೇಲೆ ಎಲ್ಲ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಭೋಂ ಭೋಂ ಶಂಕರ ಭೋಳೇಶಂಕರ

(ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತ ಭೋಳೇಶಂಕರ ಬರುವನು. ಜೊತೆಗೆ ಕೋಡಂಗಿಯೂ ಇದ್ದಾನೆ.)

ಕೋಡಂಗಿ : ಹೊಟ್ಟೆನೋವು ಅಂತಿ. ತುಸು ಆರಾಮ ತಗೊ ಮಾರಾಯಾ.

ಭೋಳೇಶಂಕರ : ಏನಪ್ಪ ಮಾಡೋದು? ಆರಾಮ ತಗೊ ಅಂತ ನೀ ಅಂತಿಯಾ. ಆರಾಮ್ ಹರಾಮ್ ಹೈ ಅಂತ ಹಿರೇರು ಹೇಳ್ತಾರೆ. ಯಾರ ಮಾತು ಕೇಳಬೇಕು, ನೀನೇ ಹೇಳು. ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆನೋಯುತ್ತೆ ಅಂದರೆ ಜೀವನ ನಿಲ್ಲುತ್ತೆ? ಹಂಗಾಮು ನಿಲ್ಲುತ್ತೆ? ಹೋಗಲಿ ನಾ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಕೆಲಸ ನೀನು ಮುಂದುವರಿಸ್ತೀಯೆ? ನೀನೋ ಸೋಂಬೇರಿ.

ಕೋಡಂಗಿ : ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತಾನೇ ಇದ್ದೀನಲ್ಲಪ.

ಭೋಳೇಶಂಕರ : ಏನೇನು ಮಾಡಿದೆ ಹೇಳು.

ಕೋಡಂಗಿ : ಹದಿನೆಂಟು ರೊಟ್ಟಿ ತಿಂದೆ. ಎಂಟು ಮುದ್ದೆ ನುಂಗಿದೆ. ಸೊಲಗಿ ಅನ್ನ ಉಂಡೆ. ಒಂದು ಗಡಿಗೆ ಅಂಬಲಿ ಕುಡಿದೆ. ಗಡದ್ದಾಗಿ ಮೂರು ಗಂಟೆ ನಿಡ್ಡೆ ಮಾಡಿದೆ....

ಭೋಳೇಶಂಕರ : ಭಾರೀ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ ಬಿಡು. ನೀನು ಹೀಗೇ ಮಾಡ್ತ ಇರು; ನಿನಗೆ ತುಂಡು ರೊಟ್ಟಿ ಸಿಕ್ಕದ ಹಾಗೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ.

ಪಿಶಾಚಿ ೧ : (ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು) ಹೊಟ್ಟೆ ನೋಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನಲ್ಲ, ಈತನ ಕಂಡರೆ ನನಗೆ ಕಣ್ಣುಬೇನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇವನ ನೆಮ್ಮದಿ ನನಗೆ ದೊಡ್ಡ ಅಡ್ಡಿ. ನನ್ನ ದುಡುಕು, ಅವಸರ ಮೂರ್ಖತನಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಅದು ಮುಚ್ಚಿಡದೆ ತೋರಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಇರಲಿ ಈಗಿವನ ನೇಗಿಲಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಬೇರಾಗಿ ತೊಡಕಿ ಬಿಡ್ತೀನಿ. ಹ್ಯಾಗೆ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ತಾನೋ ನೋಡಲೇಬಿಡುವಾ. (ಪಿಶಾಚಿ ಮಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ತಕ್ಷಣ ನೇಗಿಲು ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ)

ಭೋಳೇಶಂಕರ : ಕೋಡಂಗೀ, ಇಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕ ಮರ ಇಲ್ಲ ಅಲ್ಲವೆ?

ಕೋಡಂಗಿ : ಇಲ್ಲ.

ಭೋಳೇಶಂಕರ : ಹಿಂದೆಂದೂ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲವೆ?

ಕೋಡಂಗಿ : ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಭೋಳೇಶಂಕರ : ಆದರೂ ನೇಗಿಲಿಗೆ ಬೇರು ತಗಲಿದೆಯಲ್ಲ!

ಕೋಡಂಗಿ : ತಗಲಿದೆಯಲ್ಲ!

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಗುದ್ದಲಿ ತಗೊಂಬಾ, ಅಗಿದು ನೋಡೋಣ.

(ಇಬ್ಬರೂ ಅಗಿಯತೊಡಗುವರು. ಬೋಳೇಶಂಕರ 'ಐಸಾ' ಕೋಡಂಗಿರಾಜ 'ಐಸಾ' ಇತ್ಯಾದಿ ಹೇಳುತ್ತ ಅಗಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕೋಡಂಗಿ ಚೇರಿ ದೂರ ಓಡುವನು)

ಕೋಡಂಗಿ : ಅಯ್ಯೋ ಹಾವು! ಹಾವು!....

ಬೋಳೇಶಂಕರ : (ಎತ್ತಿ ತೆಗೆಯುತ್ತ) ಹಾವಲ್ಲವೋ, ಎಂಥದೋ ವಿಚಿತ್ರ ಪ್ರಾಣಿ. ಹಾಳಾದ್ದು ಒದ್ದಾಡ್ತೆ ಇದೆ. ಶಿವಾ ಶಿವಾ....

ಪಿಶಾಚಿ ೧ : (ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ) ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಆ ಹೆಸರೆತ್ತಬೇಡ. ದಮ್ಮಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮ ಕೈಮುಗೀತೀನಿ.

ಕೋಡಂಗಿ : ಏನದು! ಮಾತಾಡುತ್ತಲ್ಲಯ್ಯಾ! ಆಶ್ಚರ್ಯ!

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಯಾವ ಹೆಸರು?

ಪಿಶಾಚಿ ೧ : ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದಿರಲ್ಲ, ಆ ಹೆಸರು.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಕೋಡಂಗಿ ಹೆಸರು ಹೇಳಿದರೆ ಅಷ್ಟು ಹೆದರಿಕೊಳ್ಳೀಯಾ?

ಕೋಡಂಗಿ : ಮತ್ತೆ ನಾ ಅಂದರೆ ಏನಂದುಕೊಂಡೆ? ನನ್ನ ಹೆಸರು ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಕು-ಹಾವು. ಮುಂಗಸಿ, ಇಲಿ ಇರುವೆ, ಹೆಗ್ಗಣಗಳು ಗಡಗಡಾಂತ ನಡುಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಂಡರೆ ನಾನೂ ಹೆದರತ್ತೀನಿ. ಅದು ಬೇರೆ ಮಾತು.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : (ಜಿಶಾಚಿಗೆ) ಈತನ್ನ ಕಂಡರೆ ನೀನ್ಯಾಕೆ ಹೆದರಬೇಕು?

ಕೋಡಂಗಿ : ಹಸಿದಾಗ ಹಾಗಾಗೇ ನುಂಗತೀನಿ ಅಂತ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆ ಅವಕ್ಕೆ?

ಪಿಶಾಚಿ ೧ : ಅವನಿಗಲ್ಲ ಹೆದರಿದ್ದು, ನೀವು ಆಗಾಗ ಸ್ಮರಿಸೋ ಆ ಹೆಸರಿಗೆ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಅಂದರೆ ಶಿವನ ಹೆಸರಿಗಾ?

ಪಿಶಾಚಿ ೧ : ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಆ ಹೆಸರು ಹೇಳಬೇಡಿ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಶಿವನ ಹೆಸರು ಹೇಳಬಾರದ?

ಪಿಶಾಚಿ ೧ : ದಯವಿಟ್ಟು ಹೇಳಬೇಡಿ. ನೀವು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನ ಮಾಢ್ತೀನಿ,

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಏನು ಮಾಡಬಲ್ಲೆ?

ಪಿಶಾಚಿ ೧ : ನೀವು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನ

ಬೋಳೇಶಂಕರ : (ತಲೆ ಕೆರೆದುಕೊಂಡು) ಹಾಗಾದರೆ ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ನೋಯ್ತು ಇದೆ. ವಾಸಿ ಮಾಡಬಲ್ಲೆಯೆ?

ಪಿಶಾಚಿ ೧ : ಓಹೊ. ಈ ಕ್ಷಣವೆ ಮಾಡಬಲ್ಲೆ.

(ಹೋಗಿ ನೆಲ ಅಗಿದು ಮೂರು ಬೇರು ತರುತ್ತದೆ.)

ಇದನ್ನ ಯಾರೇ ನುಂಗಲಿ, ಅವರಿಗಿರೋ ಯಾವುದೇ ರೋಗ ತಕ್ಷಣ ವಾಸಿ ಆಗುತ್ತೆ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : (ನುಂಗುವನು) ಪರವಾ ಇಲ್ಲವೆ! ಹೊಟ್ಟೆನೋವೆಲ್ಲ ಮಾಯವಾಯ್ತು!

ಪಿಶಾಚಿ ೧ : ನಾನು ಹೋಗಲಾ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಇರಣ್ಣ, ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳು: ಅದ್ಯಾಕೆ ನಿನಗೆ ಶಿವನ ಹೆಸರು ಕೇಳಿದರೆ ಆಗೋದಿಲ್ಲ?

ಪಿಶಾಚಿ ೧ : ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಹೇಳಬೇಡಿ ಸಾಯತೀನಿ.... ಸಾಯತೀನಿ.

ಕೋಡಂಗಿ : (ಜೋರಿನಿಂದ) ಶಿವ ಶಿವ ಶಿವ.... ಸಾಂಬಸದಾಶಿವ ಬೋಳೇಶಂಕರ ಭೋಂ ಭೋಂ ಶಂಕರ ಪಾರ್ವತಿ

ಶಂಕರ (ಪಿಶಾಚಿ ಕೇಳಲಾರದೆ ಕೆವಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ತಿರುಗಿ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಹೂತುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ) ಒಳ್ಳೇ ಪಿಶಾಚಿ, ನೋಡಿದೆಯಾ ಮಿತ್ರ, ಹ್ಯಾಗಿದೆ ನನ್ನ ಪ್ರಭಾವ? ಆ ಪಿಶಾಚಿ ಕೊಟ್ಟ ಬೇರಿದೆಯೆ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಇದೆ.

ಕೋಡಂಗಿ : ನನಗೊಂಚೂರು ಕೊಡು, ಹಸಿವಾಗಿದೆ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಹಸಿದಾಗ ತಿನ್ನೋದಲ್ಲ ಅದು.

ಕೋಡಂಗಿ : ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಕಿಚ್ಚಿದೆ ಕೊಡು ಮಾರಾಯಾ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿದರೆ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಕಿಚ್ಚಾಗುತ್ತೆ.

ಕೋಡಂಗಿ : ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಬೇಡ. ನಾನೀಗಲೇ ಭಾಗವತರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಜಂಬ ಕೊಚ್ಚಿ ಕೊಳ್ತೀನಿ.

ಹಸಿರು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ನಮ್ಮ ಪ್ರಜೆ

ಕೋಡಂಗಿ : ಹೋಯ್ ಭಾಗವತರೇ,

ಭಾಗವತ : ಏನಪ್ಪ?

ಕೋಡಂಗಿ : ನನ್ನ ಪ್ರತಾಪ ಹೊಗೊಳೋದಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಅರ್ಹತೆ ಕಮ್ಮಿ ಇದೆಯೆ ಅಂತ.

ಭಾಗವತ : ಏನಪ್ಪ ಅಂಥ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ?

ಕೋಡಂಗಿ : ಪಿಶಾಚಿ, ಪಿಶಾಚೀನ್ನ ಕೊಂದು ಬೋಳೇಶಂಕರನನ್ನ ಬದುಕಿಸಿದ ಸ್ವಾಮೀ, ನೀವಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಖಂಡಿತ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಹಾಡನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದಿರಿ.

ಭಾಗವತ : ಪಿಶಾಚೀನ್ನ ಬೋಳೇಶಂಕರ ಕೊಂದನ?

ಕೋಡಂಗಿ : ನಿಮಗೆ ಕಿವೀನೇ ಸರಿ ಇಲ್ಲವೋ ಏನೋ. ಬೋಳೇಶಂಕರ ಹೆದರಿಕೊಂಡು ಗಡಗಡ ನಡುಗುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದ. ಹೆದರಬೇಡ ಅಂತ ಆಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಟ್ಟು ಪಿಶಾಚಿಗೆ ನಾನು ಯಾರೂಂತ ಹೇಳ್ತೆ. ಹೇಳಿದ್ದೇ ತಡ ನಡುಗೋದಕ್ಕೆ ಸುರು ಮಾಡಿತು.

ಭಾಗವತ : ಯಾರ ಹೆಸರು ಹೇಳ್ತೆ?

ಕೋಡಂಗಿ : ಶಿವನ ಹೆಸರಲ್ಲ, ನನ್ನ ಹೆಸರು. ನಾನೆಂದರೆ ಸೋಂಬೇರಿ ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದ ನಲ್ಲವೆ? ಪಿಶಾಚೀನ್ನ ಕೊಂದೆ ನೋಡಿ. ಮೂಗಿನ ಮೇಲೆ ಬೆರಳಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂತು ಬಿಟ್ಟವನು ಅಲ್ಲೇ ಕೂತೇ ಇದಾನೆ! ಈಗವನು ಏನು ಅಂದುಕೊಳ್ಳಿದಾನೆ ಗೊತ್ತೆ? ಎಂಥವನಪ್ಪಾ ನನ್ನ ಮಗ ಕೋಡಂಗಿ ಇವನು! ಇವನ ಹೆಸರು ಹೇಳಿದರೆ ಪಿಶಾಚಿಗಳು ನಡುಗುತ್ತವೆ! ಇನ್ನೂ ಇಂತೆಂಥ ದೆವ್ವಭೂತ ವಶಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೋ! ಭೇ, ಈ ಕೋಡಂಗಿಗೆ ದೇವರೂ ಹೆದರುತ್ತಾನೋ ಏನೋ! ಇವನನ್ನ ಮಿತ್ರನನ್ನಾಗಿ ಪಡೆದ ನಾನೇ ಧನ್ಯ! ಏನಿದ್ದರೂ ಇವನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೆದರಿ ನನ್ನ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗದ ಹಾಗೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು-ಅಂತ.

ಭಾಗವತ : ಭಲೆ! ಕೊನೆಗೂ ನಿನ್ನ ಬೆಲೆ ಬೋಳೇಶಂಕರನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತಲ್ಲ. ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಏನಾದರೂ....

ಕೋಡಂಗಿ : ಎರಡೇಟು ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಟ್ಟು.

ಭಾಗವತ : ಎರಡೇಟು ಬೋನಸ್ ಪಡೆದೆಯಲ್ಲ, ಏನಾದರೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆಯೆ?

ಕೋಡಂಗಿ : ಏನು ಭಾಗವತರೇ, ನೀವೂ ಬೋಳೇಶಂಕರನ ಧರ ಮಾತಾಡ್ತೀರಿ.

ಭಾಗವತ : ಅಲ್ಲವಯ್ಯಾ, ಆ ಕಡೆ ಬೋಳೇಶಂಕರನ ಹೊಲದಲ್ಲಿರಬೇಕಾದರೆ ಮನೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಿಂದಲ್ಲವೋ?

ಕೋಡಂಗಿ : ಪೂರ್ತಿ ಮನೆ ಅಲ್ಲ, ಅಡಿಗೆ ಮನೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಮಾತ್ರ.

ಭಾಗವತ : ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಾದರೂ ಏನಾಗಿದೆ ಅಂತ ನೋಡಿದ್ದೀಯೇನಯ್ಯಾ?

ಕೋಡಂಗಿ : ನೋಡೋ ಅಗತ್ಯ ಏನಿದೆ ಭಾಗವತರೇ. ಮೂಗಿನ ವಾಸನೆಯಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ನನ್ನ ಮೂಗು ನನ್ನ ಮುಖದ ಮೇಳೆ ಕೂತುಕೊಂಡೇ ಪ್ರಪಂಚದ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗೋ ತಿಂಡಿತಿನಿಸಿನ ವಿಚಾರ ಹೇಳ ಬಲ್ಲುದು.

ಭಾಗವತ : ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಬೋಳೇಶಂಕರನ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆ ಹೇಳಿ.

ಕೋಡಂಗಿ : ಚಕ್ಕುಲಿ, ಕೋಡಬಳೆ, ಕರಜಿಕಾಯಿ, ಹೋಳಿಗೆ, ಲಾಡು, ಜಿಲೇಬಿ-ಎಲ್ಲಾ ತಿನಿಸಿನ ವಾಸನೆ ಬರತ್ತಾ ಇದೆಯಲ್ಲ ಭಾಗವತರೇ!

ಭಾಗವತ : ಇದ್ದೆಲ್ಲ ಯಾರಪ್ಪಾ ಮಾಡಿದಾರೆ?

ಕೋಡಂಗಿ : ಎಲಾ ಎಲಾ ಹೌದಲ್ಲಾ ಭಾಗವತರೇ, ಇವರು ಬೋಳೇಶಂಕರನ ಅಣ್ಣಂದಿರಲ್ಲವೆ? ಜಗಳಾಡಿ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದದ್ದನ್ನು ತಗೊಂಡು ದೇಶ ಆಳ್ವೀವಿ ಅಂತ ಹೋದವರು ಪುನಃ ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿ ಮನೆಗೇ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ! ಪಿಶಾಚಿಗಳನ್ನ ಸುಲಭವಾಗಿ ಓಡಿಸಬಹುದು. ಇವರನ್ನ ಓಡಿಸಲಿಕ್ಕಾಗೋದಿಲ್ಲ ಭಾಗವತರೇ... ಅಗೋ ಅವನೇ ಬಂದ ನಿಭಾಯಿಸಲಿ.

(ಮೇಲಿನ ಕೋಡಂಗಿಯ ಮಾತು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಸರದಾರ ಸೋಮಣ್ಣ, ಸಾವ್ಕಾರ ಡಬ್ಬು, ಅವರ ಹೆಂಡದಿರು ಬೋಳೇಶಂಕರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಐಷಾರಾಮವಾಗಿ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಪಿಶಾಚಿಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.)

ಪಿಶಾಚಿ ೨ : ಬೋಳೇಶಂಕರ ಬರ್ತಿದಾನೆ.

ಪಿಶಾಚಿ ೧ : ಹುಷಾರಾಗಿರಬೇಕು.

ಪಿಶಾಚಿ ೨ : ಸರದಾರನಿಗಿಂತ ಅವನ ಹೆಂಡತೀನೇ ವಾಸಿ.

ಪಿಶಾಚಿ ೧ : ಡಬ್ಬುನ ಹೆಂಡತೀನೂ ಅಷ್ಟೆ.

ಪಿಶಾಚಿ ೨ : ಅವಳ ಬಾಯಲ್ಲೆರಡು ಕೋರೆ ಹಲ್ಲು ಮೂಡಿಸಿದ್ದೀನಿ.

ಪಿಶಾಚಿ ೧ : ಹಾಗೇ ಅವಳ ಜೊಲ್ಲಿಗೆ ವಿಷ ಬೆರಸು. ಡಬ್ಬುನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಎರಡು ಕೊಂಬು ಮೂಡಿಸಿದ್ದೀನಿ.

ಪಿಶಾಚಿ ೨ : ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಚೂರಿ ಇಡು.

ಪಿಶಾಚಿ ೧ : ಗಂಡಸರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಮದ್ದಿಡೋಣ. ಹೆಂಗಸರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿ ಇಡೋಣ. ಕಿಡಿ ತಾಗಿದರೆ ಸಾಕು, ನನ್ನಗ ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿ ನರಕದ ಶಾಪಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅವರ ಮೇಲೆ ಸುರೀಬೇಕು.

ಪಿಶಾಚಿ ೨ : ಎರಡೇ ಗಳಿಗೇಲಿ ಮನೆ ಸ್ಥಾನವಾಗಬೇಕು.

ಪಿಶಾಚಿ ೧ : ಅಗೋ ಬಂದ. (ಬೋಳೇಶಂಕರ ಗಳ ಸಾಮಾನಿನೊಂದಿಗೆ ಬರುವನು)

ಸರದಾರ : ತೋಟದಿಂದ ಈಗ ಬಂದೆಯಾ ಬೋಳೇಶಂಕರ? ನಾ ನಿನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಇರೋಣ ಅಂತ ಬಂದೆ. ಇದ್ದ ಕೆಲಸ ಹೋಯ್ತು. ಇನ್ನೊಂದು ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕೋವರೆಗೂ ನನಗೂ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೂ ನೀನೇ ದಿಕ್ಕು. ಇಲ್ಲ ಅನ್ನಬೇಡ.

ಡಬ್ಬು : ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದೀಯಾ ಶಂಕರ? ನೋಡಿದರೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಲ್ಲ- ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದೀಯಾ ಅಂತ. ಪುನಃ ಆಸ್ತಿ ಕೆಳಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದವರಲ್ಲ ನಾವು. ಏನು ಮಾಡೋದು ಹೇಳು ಯಾವುದಕ್ಕೂ ವಿಧಿ ಅಂತ ಒಂದಿರುತ್ತಲ್ಲ. ಅದರ ಕೋಪಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಬೇಕಾಯ್ತು.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಓಹೊ ಹೀಗಾಯ್ತು!

ಸರದಾರ : ಈಗ ನೀನು ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕು.

ಸ. ಹೆಂಡತಿ : ನಿನ್ನ ಮನೆಗೆ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಬಂದವರು ಯಾರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊ. ನಿನ್ನ ದೊಡ್ಡ ಅಣ್ಣ ಸೇನಾಪತಿಯಾಗಿ ದೇಶ ಆಳಿದವರು. ಸಣ್ಣ ಅಣ್ಣ ಸಾವ್ಯಾರನಾಗಿ ಸರಕಾರ ಕೊಂಡು ಮಾರಿದವರು. ನಾವಿರೋತನಕ ಸೇವೆ ಮಾಡಿ ಧನ್ಯನಾಗೋ ಅವಕಾಶ ತಾನಾಗೇ ಬಂದಾಗ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕು.

ಸಾ. ಹೆಂಡತಿ : ಅಷ್ಟಾಗಿ ನಾವು ಕೂತು ತಿನ್ನೋದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕೂಳು ನಾವು ತಾನೇ ಬೇಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ನಿನಗೊಂದು ಹೆಂಡತಿಯೇ, ಸಂಸಾರವೆ? ಅದು ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಆಗಲೇಳಿ ಅದಕ್ಕೇನಂತೆ. ಎಲ್ಲರೂ ನನ್ನ ಜೊತೆಗಿರಿ. ಆಗಲೇ ಅತ್ತಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಅನ್ನಬೇಯಿಸಿ ಹಾಕೋದಕ್ಕೆ ನನಗೂ ಯಾರು ಇಲ್ಲ. ಈಗಲಾದರೂ ಹೆಂಗಸಿನ ಕೈ ಅನ್ನ ಉಣ್ಣಬಹುದು.

(ಸಾಮಾನು ಇಡಲು ಬೇರೆ ಕಡೆ ಹೋಗುವನು)

ಸ. ಹೆಂಡತಿ : ನೋಡಿ, ನಿಮ್ಮ ತಮ್ಮನಿಗೆ ಕೂಳು ಕುದಿಸಿ ಹಾಕೋದಕ್ಕೆ ನಾವು ಅವನ ಆಳುಗಳಲ್ಲ.

ಸರದಾರ : ಆದರೆ ನಾವಿರೋದು ಅವನ ಮನೇಲಲ್ಲವೆ?

ಸ. ಹೆಂಡತಿ : ಅದು ನಿಮಗೊತ್ತು. ಒಂದೇ ಕರುಳು ಹಂಚಿಕೊಂಡವರಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಆಶ್ರಯ ಕೊಡೋದೇನು ಹೆಚ್ಚಲ್ಲ. ಅದು ತಮ್ಮನ ಕರ್ತವ್ಯ, ಪುಣ್ಯದ ಕೆಲಸ

ಸಾ. ಹೆಂಡತಿ : ಬೇಕಾದರೆ ಕೂಳು ನಾವು ಬೇಯಿಸ್ತೀವಿ. ಅವನು ಹೊರಗಡೆ ದನದ ಕೊಟ್ಟಿಗೇಲಿ ಉಟ ಮಾಡಲಿ. ಅಕಾ ಅವನು ಒಳಗಡೆ ಉಟಕ್ಕೆ ಬರೋದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗ್ತಿದಾನೆ.

ಸಾವ್ಯಾರ : ಅವನ ದಡ್ಡತನವೇ ನಮಗೆ ಆಸರೆ. ಆದಕ್ಕೇನಾದರೂ ನೋವಾದರೆ ನಾವಿಲ್ಲಿ ಇರಲಿಕ್ಕಾಗುತ್ತೇನೆ?

ಸಾ. ಹೆಂಡತಿ : ಹಾಕಿದ್ದನ್ನ ತಿನ್ನೋ ನಾಯಿ ಅದು. ನೋವಾದದ್ದು ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೇರಿ?

ಸರದಾರ : ಬೇಕಾದರೆ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಅವನ ಜೊತೆ ಕೊಟ್ಟಿಗೇಲಿ ಕೂತು ಉಟ ಮಾಡ್ತೀವಿ. ನೀವು ಆಮೇಲೆ ಒಳಕ್ಕೆ ಉಟ ಮಾಡಿ.

ಸ. ಹೆಂಡತಿ : ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಆಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮನ್ನೂ ನಾವು ಒಳಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸೋದಿಲ್ಲ, ಹುಷಾರ್

ಸಾವ್ಯಾರ : ಇದೊಳ್ಳೇದಾಯ್ತು!

ಸಾ. ಹೆಂಡತಿ : ಅವನ್ನ ನೋಡಿದರೇ ಕಣ್ಣುಬೇನೆ ಬರುತ್ತೆ; ಧೂ ಅಸಾಧ್ಯ ಕೊಳಕ.

ಸ. ಹೆಂಡತಿ : ಬರ್ತಿದಾನೆ, ಈಗೇನು ನೀವೇ ಹೇಳ್ತೀರೋ, ನಾವೇ ಹೇಳೋಣವೋ?

ಸಾವ್ಯಾರ : ಹೇಳ್ತೀನಿರೇ.

(ಬೋಳೇಶಂಕರ ಉಟಕ್ಕೆ ರೆಡಿಯಾಗಿ ಬರುವನು.)

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಒಬ್ಬನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಸುದಿನಗಳು ಬರೋದು ಅಪರೂಪ. ಜೊತೆ ಕೂತು ಊಟ ಮಾಡಿ ಎಷ್ಟು ದಿನಗಳಾದವು! ಬನ್ನಿ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಊಟ ಮಾಡೋಣ. ಹೆಣ್ಣಿದ್ದ ಮನೆಯ ಸೌಭಾಗ್ಯವೇ ಬೇರೆ. ಅತ್ತಿಗೆಯವರ ಹಸ್ತಗುಣದಿಂದ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯಾಗಲೇ ಪರಿಮಳಭರಿತವಾಗಿದೆ, ಬನ್ನಿ.

ಸಾವ್ಕಾರ : ಅಯ್ಯಾ ಬೋಳೇಶಂಕರಾ, ಸದ್ಯ ನೀನೊಬ್ಬನೇ ಊಟ ಮಾಡು. ನಾವು ಆಮೇಲೆ ಮಾಡ್ತೀವಿ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಆಗಲೇಳಿ. ನಿಮಗಿನ್ನೂ ಹಸಿವಾಗಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ನನಗಾಗಿದೆ. ನಾನು ಊಟ ಮಾಡ್ತೀನಿ.

ಸರದಾರಾ : ತಮ್ಮಾ ಬೋಳೇಶಂಕರಾ, ಊಟಕ್ಕೆ ನೀನು ಕೊಟ್ಟಿಗೆ ಹತ್ತಿರ ಕೂತೀತೀಯಾ? ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ನಿನ್ನ ಮೈ ವಾಸನೆ ಆಗೋದಿಲ್ಲವಂತೆ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಆಗಲೇಳು, ಅದಕ್ಕೇನಂತೆ. ಬೇಕಂದರೆ ಊಟ ಕಟ್ಟಿಕೊಡಲಿ. ತೋಟದಲ್ಲೇ ಊಟ ಮಾಡಿ ಮಲಕ್ಕೋತೇನೆ.

ಸಾವ್ಕಾರ : ಹಾಗೇ ಬೆಳಿಗ್ಗೆದ್ದು ಒಂದಷ್ಟು ಮರ ಕಡಿದು ಬಿಡಪ್ಪ. ನಮಗೆರಡು ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತೆ. ನಿನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಎಷ್ಟಂತ ಇರೋದು?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಹಾಗೇ ಆಗಲೇಳು.

ಸರದಾರ : ಹಾಗೇ ಬೆಳಿಗ್ಗೆದ್ದು ನನ್ನ ಕುದುರೆಗೆ ಒಂದಷ್ಟು ಹುಲ್ಲುತಾರಪ್ಪ. ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟೆ ಅಂತ ಬೇಜಾರು ಮಾಡಿಕೋಬೇಡ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಆಗಲೇಳು ಅದಕ್ಕೇನಂತೆ.

ಸಾ. ಹೆಂಡತಿ : ಇಕಾ ಕಟ್ಟಿದ ಬುತ್ತಿ ತಯಾರಾಗೇ ಇದೆ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಅಗಲೇಳಿ, ಆಮೇಲೆ ಕೋಡಂಗಿಗೆ ಊಟ ಹಾಕಿ.

(ಉಳಿದವರೆಲ್ಲ ಮರೆಯಾಗಿ ಬೋಳೇಶಂಕರ ಮತ್ತು ಕೋಡಂಗಿ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಾರೆ.)

ಕೋಡಂಗಿ : ಅದೇನೂ ಸರಿ. ನೀ ಮಾಡೋ ಪುಣ್ಯಗಳ ಲೆಕ್ಕ ಚಿತ್ರಗುವವರು ಸರಿಯಾಗಿ ಬರದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಸರಿ. ಅವರು ತಪ್ಪಿಗೆ ಮಲಗಿದ್ದರೆ ನೀನು ಎಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೇನು ಪ್ರಯೋಜನ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಒಬ್ಬ ಒಳ್ಳೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡೋದು ಪುಣ್ಯದ ತುರಾಯಿಗಳನ್ನ ರುಂಬಾಲಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅದು ಅವನ ಜೀವನರೀತಿ ಅಷ್ಟೆ. ಅದಿರಲ್ಲಯ್ಯಾ, ಊಟ ಬಿಟ್ಟು ನೀಯಾಕೆ ಬಂದೆ?

ಕೋಡಂಗಿ : ನನಗಿವತ್ತು, ಊಟ ಬೇಡ ಅನ್ನಿಸ್ತು. ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ನಾನೂ ತೋಟದಲ್ಲೇ ಮಲಗತೀನಿ. ಆದರೂ ನಿನ್ನ ಅಣ್ಣಂದಿರ ಇವತ್ತಿನ ನಡತೆ ನನಗೆ ಸರಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಯಾಕೆ ಹಾಗಂದೆ?

ಕೋಡಂಗಿ : ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಜೇಬು ನಿಂದು, ಹಣ ನಿಂದು ಅವರು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾರಂತೆ. ಇದ್ಯಾವ ಸೀಮೆ ಲೆಕ್ಕ?

ಬೋಲೇಶಂಕರ : ಅನಗತ್ಯವಾಗಿ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಅಂತಲೇ ನಿನಗೆ ಕಮಂಗಿ ಅನ್ನೋದು. ಅಗೋ ಆ ಹಸಿರನ್ನ ನೋಡು. ಹಸಿರನ್ನ ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕಾದರೆ ನೀನು ಪುಸ್ತಕದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ. ಅಂತಃಕರಣ ತೆರೆದರೆ ಸಾಕು; ಅದು ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತದೆ. ಒಳಗಿನ ಕೊಳೆ ತೊಳೆದು ಹೃದಯವನ್ನು ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ಕೊಳದ ಥರ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ತೆರೆ ಏಳದ ಹಾಗೆ ನಾವು ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸೋದಾದರೆ ನಮ್ಮ ಆತ್ಮ ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ನಿಸ್ತರಂಗ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರ ಮೂಡೋದಿಲ್ಲವೆ, ಹಾಗೆ. ಅಯ್ಯಾ ಕೋಡಂಗಿ, ಹಸಿರು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ನಮ್ಮ ಪ್ರಜೆ ಕಣಯ್ಯಾ ನಾನು.

ಕೋಡಂಗಿ : ನಿನಗೂ ಪಿಶಾಚಿ ಕಾಟವೋ ಏನೋ! ಏನೇನೋ ಮಾತಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸುರು ಮಾಡಿದೆ. ನಡಿ ನಡಿ....

(ಅವರು ಮರೆಯಾಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ನಿರಾಶರಾದ ಪಿಶಾಚಿಗಳು ಬರುತ್ತವೆ)

ಪಿಶಾಚಿ ೨ : ಜಿಗಳ ಆಗಲೇ ಇಲ್ಲವೆ!

ಪಿಶಾಚಿ ೧ : ನಾವಿಟ್ಟ ಮದ್ದೆಲ್ಲ ಈ ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿ ಮುಂದೆ ಒಡ್ಡೆಯಾಯ್ತೆ!

ಪಿಶಾಚಿ ೨ : ತಮ್ಮ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಇವನು ಅಸಾಧ್ಯನೇ ಸರಿ. ಇವನನ್ನ ಹೀಗಲ್ಲ ದಾರಿಗೆ ತರೋದು. ಈ ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿ ಹತ್ತಿರ ತಮ್ಮ ಕೊಟ್ಟ ಬೇರಿದೆಯಲ್ಲವೆ? ನಾನು ಹೋಗಿ ರಾಜಕುಮಾರೀನ್ನ ಹಿಡೀತೇನೆ. ಬೇರಿಯೋದರಿಂದ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ರೋಗ ವಾಸಿ ಮಾಡಬೇಕಂತ ಬರ್ತಾನೆ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ ಆ ಬೇರು ಕಿತ್ತುಕೊ. ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ವಾಸಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗೋದಿಲ್ಲವಲ್ಲ - ಆವಾಗ ರಾಜನಿಂದ ನಾನವನ ಕತ್ತು ಕುಯ್ತಿ ಹಾಕ್ತೀನಿ. ಹ್ಯಾಗಿದೆ ಉಪಾಯ?

ಪಿಶಾಚಿ ೧ : ಖಂಡಿತ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ, ನಡಿ.

ಭಾಗವತ : ನಮ್ಮೂರಿನಲ್ಲೊಬ್ಬ ಭಡವಯ್ಯ ಇದ್ದ
ಅವನಿಗೆ ಅಂತಿದ್ದರೆಲ್ಲರು ಪೆದ್ದ
ಮನೆಮಾರು ಇರಲಿಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳು ಮಡದಿ
ಇರಲಿಲ್ಲ ಅವನಿಗೆ ಕರಗುವ ಮಂದಿ
ಆಗೀಗ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಉಪದೇಶ ಉಚಿತ
ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೆಡದಂತೆ ಓದಿರಿ ಅಂತ
ಅದಕೆ ಪಂಡಿತಮಂದಿ ಹಾಕುತ್ತ ಉಸಿರ
ಬರೆಯುತ್ತಲಿರಲಿಲ್ಲ ಆತನ ಹೆಸರ.

ಎಲ್ಲರಂಥವಳಲ್ಲ ನಮ್ಮಾಕಿ

(ಕೋಡಂಗಿ ಹಾಡುತ್ತ ಕುಣಿಯುವನು)

ಕೋಡಂಗಿ : ಎಲ್ಲರಂಥವಳಲ್ಲ ನಮ್ಮಾಕಿ
ಸಲ್ಲ ಸಲ್ಲಿಗೆ ತುರುಬು ಕಟ್ಟಾಕಿ ||
ಹಲ್ಲು ಕಿರಿಯೋದನ್ನ ಕಲಿಸಿ
ಜುಟ್ಟು ಹಿಡಿದು ನಡೆಸಿದಾಕಿ

ಹಸಿವು ಬಾಯಾರಿಕೆಯ ಹುಟ್ಟಿಸಿ
ಬಿಸಿಲುಗುದುರೆಯ ಹಾಗೆ ನೆಗೆದು
ಕೂಳು ನೀರಿಗೆ ಬದಲು ಬೈಗಳ
ಮಳೆಯ ಸುರಿವಾಕಿ. | ಈಕಿ. ||
ಉರಿವ ಬೆಂಕಿಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತು
ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ತಲೆಯ ಕೆದರಿ
ಹಿಂದೆ ಬೆಳಗುವ ಪ್ರಭಾವಳಿಗಳ
ತೋರಿ ತಾ ಜಗದಂಬೆಯನ್ನುತ
ನೆಡ್ಡು ಹೊಡೆವಾಕಿ. | ಈಕಿ. ||

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಏನಯ್ಯಾ ಕೋಡಂಗೀ ತುಂಬ ಖುಶಿಯಿಂದಿರೋ ಹಾಗಿದೆ. ಹೆಂಡ್ತಿ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಡು ಬೇರೆ ಹೇಳಿದ್ದೀಯ?

ಕೋಡಂಗಿ : ಮಿತ್ರಾ, ನನಗಿವತ್ತಾದಷ್ಟು ಖುಶಿ ಇನ್ನೂ ವತ್ತೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ ಬಿಡು.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ನನಗೂ ತುಸು ಹಂಚಿಕೊಡಪ್ಪ ಅಂಥಾದ್ದೇನಾಯ್ತು?

ಕೋಡಂಗಿ : ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಅನ್ನು. ಡಂಗುರ ಕೇಳಲಿಲ್ಲವೆ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಇಲ್ಲವಲ್ಲ ಏನು ವಿಷಯ?

ಕೋಡಂಗಿ : ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆನೋವು!

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಅದಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷಪಡ್ತಿದ್ದೀಯಾ?

ಕೋಡಂಗಿ : ಹಂಗಲ್ಲವ್ವ, ಅದನ್ನ ವಾಸಿ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಭಾರೀ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡ್ತಾರಂತೆ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಹೌದು, ವಾಸಿ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ನಿನಗಲ್ಲವಲ್ಲ.

ಕೋಡಂಗಿ : ನೀನು ಹೀಗೆ ಕೈಬಿಟ್ಟರೆ ನಾನು ಬದುಕೋದುಂಟೆ ಬೋಳೇಶಂಕರ? ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಆ ಬೇರು ಇದೆಯಲ್ಲ....

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಯಾವುದಪ್ಪ?

ಕೋಡಂಗಿ : ಅದೇ ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆನೋವಿಗಾಗಿ ಮೊನ್ನೆ ಆ ಪಿಶಾಚಿ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತಲ್ಲ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : (ಜೇಬುಗಳಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿ) ಹೌದು, ಇದೆ.

ಕೋಡಂಗಿ : ಅದನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಹೋಗಿ ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ವಾಸಿ ಮಾಡಿ ಬಹುಮಾನ ಗಿಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಬರೋಣ ಅಂತ.

ಬಹುಮಾನದಲ್ಲಿ ನಿನಗೂ ಅಷ್ಟೊ ಇಷ್ಟೋ ಕೊಟ್ಟೇ ಕೊಡ್ತೀನಯ್ಯಾ, ಲಘಂಗ ಅಲ್ಲ ನಾನು. ನೀನು ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕಷ್ಟೆ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಅದಕ್ಕೇನಂತೆ ಕೊಡೋಣ ಬಿಡು. ಒಬ್ಬರಿಗೆ ನೋವಿದ್ದಾಗ ಮದ್ದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮನೆ ಇರಲಿಕ್ಕಾಗುತ್ತೆ? ಅರಮನೆಗೆ ಯಾವಾಗ ಹೋಗ್ತೀಯಾ?

ಕೋಡಂಗಿ : ಕೊಟ್ಟರೆ ಈಗಲೇ ಹೋಗ್ತೀನಿ. ಆದರೆ ಒಂದನುಮಾನ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ರೋಗ ವಾಸಿ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ರಾಜಕುಮಾರೀನ್ನೇ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಡೋದು ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಪದ್ಧತಿ ಅಲ್ಲವೆ? ಹಾಗೇನಾದರೂ ಅವಳನ್ನ ಕೊಟ್ಟರೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಮಾಡೋದು ಅಂತ ಯೋಚನೆ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಭಲೆ, ಆಗಲೇ ಅದನ್ನೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀಯಲ್ಲಯ್ಯಾ! ಆಯ್ತುಪ್ಪ, ನನಗೇನೂ ಕೊಡಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ. ಹೋಗ್ತೀಯಾ?

ಕೋಡಂಗಿ : ಓಹೊ!

(ಮುದುಕಿಯೊಬ್ಬಳು ಅಳುತ್ತ ಬರುವಳು)

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಯಾಕಮ್ಮ ಏನಾಗಿದೆ ನಿನಗೆ ಅಳೋದಕ್ಕೆ?

ಮುದುಕಿ : ಅಯ್ಯೋ ಹೊಟ್ಟೆನೋವು ಸ್ವಾಮೀ. ಕರುಳು ಕಿತ್ತು ಬಾಯಿಗೆ ಬರುತ್ತಿವೆ. ಏನು ಮದ್ದು ಕುಡಿದರೂ ವಾಸಿ ಆಗದು ಸ್ವಾಮಿ, ಅಯ್ಯೋ....

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ತಗೊ ಬೇಗನೆ ಬಾಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅಗಿ. ಶಿವ ನಿನಗೆ ಒಳ್ಳೆದ್ರಾಡ್ಲಿ. (ಬೇರು ಕೊಡಹೋಗುವನು.)

ಮುದುಕಿ : ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಆ ಹೆಸರು ಹೆಳಬೇಡಿ. ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆನೋವು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತೆ;

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಶಿವನ ಹೆಸರ ಹೇಳಿದರೆ ತಾನೆ?

ಮುದುಕಿ : ಹೌದು ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ....

ಕೋಡಂಗಿ : ಶಿವ ಶಿವ ಶಿವ

(ಈಗ ಮುದುಕಿಯ ರೂಪ ಹೋಗಿ ವಿಶಾಚಿಯ ರೂಪ ಬರುತ್ತದೆ.)

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಎಲಾ ಅನಿಷ್ಟವೆ ಮತ್ತೆ ಬಂದೆಯೋ?

ವಿಶಾಚಿ ೧ : ನಾನು ಬೇರೆ, ನಿನ್ನಣ್ಣ ಸಾವ್ಕಾರ ಡಬ್ಬಾನ ಜೊತೆಗಿದ್ದವನು.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ನೀನು ಯಾರಾದರೂ ಆಗರು. ನಿನ್ನ ತಮ್ಮನಿಗಾದ ಗತಿಯೇ ನಿನಗೂ ಕಾದಿದೆ. ಶಿವಾ ಶಿವಾ....

ವಿಶಾಚಿ ೧ : ಅದನ್ನು ಹೇಳಬೇಡ. ನೀನು ಏನು ಹೇಳಿದರೂ ಮಾಡತೇನೆ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ನೀನೇನು ಮಡಬಲ್ಲೆ?

ಪಿಶಾಚಿ ೨ : ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯ ಕೊಡಬಲ್ಲೆ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಆಗಲೇಳು, ಸ್ವಲ್ಪ ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯ ಕೊಡು, ನೋಡೋಣ

ಪಿಶಾಚಿ ೨ : ಆ ತನೆಯಿಂದ ಕಾಳು ಉದುರಿಸಿ ಕೈಮುಟ್ಟು.

(ಬೋಳೇಶಂಕರ ಹಾಗೇ ಮಾಡುವನು.)

ಈಗ ಹೇಳು :

ಹಂಡೋಲ ಬಂಡೋಲ ಚಿಗರಿ ಚಿಕಲಕ ಬಕಲಕ

ಸಾಲಕುದರಿ ಹನುಮಂತರಾಯಾ

ಧಾನ್ಯವೆಲ್ಲಾ ನಾಣ್ಯವಾಗಿ ನಾಣ್ಯವೆಲ್ಲ ಚಿನ್ನವಾಗಿ

ಬಚ್ಚಾಬೋಲ್

ಬೋಲಾತಿಬೋಲ್ ಹ್ರಾಂ ಲಂಗೋಟಿ ಕೋಲ್

(ಬೋಳೇಶಂಕರ ಹಾಗೇ ಅನ್ನುವನು. ಧಾನ್ಯವೆಲ್ಲ ಚಿನ್ನದ್ದಾಗುತ್ತದೆ.)

ಈಗ ನಾನು ಹೋಗಲಾ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಇರಯ್ಯಾ.. ಈ ಚಿನ್ನವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೊದಲು ಧಾನ್ಯಮಾಡು. ಇಷ್ಟು ಧಾನ್ಯ ವ್ಯರ್ಥ ಪೋಲಾದರೆ ಹೇಗೆ?

ಪಿಶಾಚಿ ೨ : ಆ ಮಂತ್ರಾನ್ನೇ ತಿರಗಮುರುಗ ಹೇಳಿ, ಹೀಗೆ:

ಕಲಬಕ ಕಲಕಚಿ ರಿಗಚಿ ಲಂಡೋಲ ಕಿರಿ

ಸಾಲಕುದರಿ ಹನುಮಂತರಾಯಾ

ಚಿನ್ನವೆಲ್ಲಾ ನಾಣ್ಯವಾಗಿ ನಾಣ್ಯವೆಲ್ಲಾ ಧಾನ್ಯವಾಗಿ

ಬಚ್ಚಾಬೋಲ್

ಬೋಲಾತಿ ಬೋಲ್ ಹ್ರೀಂ ಲಂಗೋಟಿ ಕೋಲ್

(ಈಗ ಚಿನ್ನ ಧಾನ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ)

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಮಕ್ಕಳಿಗೆ, ಹುಡುಗೇರಿಗೆ ಈ ಆಟ ತೋರಿಸಿದರೆ ತುಂಬ ನಗಾಡುತ್ತಾರಲ್ಲಾ!

ಪಿಶಾಚಿ ೨ : ಈಗ ನಾನು ಹೋಗಲಾ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಆಗಲೇಳು; ಶಿವ ನಿನಗೆ ಒಳ್ಳೆದನ್ನು ಮಾಡಲಿ.

ಪಿಶಾಚಿ ೨ : ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಆ ಹೆಸರು ಹೇಳಬೇಡಿ.

ಕೋಡಂಗಿ : ಶಿವ ಶಿವ ಶಿವ ಶಿವಶಂಕರ ಭೋಂ ಭೋಂ ಶಂಕರ ಬೋಳೇಶಂಕರ.

(ಕೇಳಲಾರದೆ ಪಿಶಾಚಿ ಅಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿರಿಗಿ ಸಾಯುತ್ತದೆ.)

ಸಿಕ್ಕಳಾ ರಾಜಕುಮಾರಿ

(ರಾಜಕುಮಾರಿ ಮಲಗಿ ನರಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ರಾಜ, ಮಂತ್ರಿ)

ರಾಜ : ಮೂರು ದಿನಗಳಿಂದ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಹೀಗೇ ನರಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಇವಳ ಹೊಟ್ಟೆ ನೋವನ್ನು ವಾಸಿ ಮಾಡುವಂಥ ಒಬ್ಬ ವೈದ್ಯನೂ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲವೆ ಮಂತ್ರಿಗಳೆ?

ಮಂತ್ರಿ : ಇಲ್ಲ ಪ್ರಭು; ಯಾರ ವೈದ್ಯವೂ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಪರ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಹೊಟ್ಟೆನೋವು ವಾಸಿಮಾಡುವ ವೈದ್ಯರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಡಂಗುರ ಸಾರಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ರಾಜಕುಮಾರಿ : ಅಯ್ಯೋ ನೋವು, ಹೊಟ್ಟೆನೋವಪ್ಪಾ....

ರಾಜ : ಮಂತ್ರಿ, ಮಗಳು ಈ ಪರಿ ಸಂಕಟ ಪಡೋದನ್ನು ನೋಡಲಾರೆ. ಇವಳ ನೋವು ವಾಸಿ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಅರ್ಧ ರಾಜ್ಯ ಕೊಡತೀನೀಂತ ಡಂಗುರ ಸಾರಿಸು.

ಮಂತ್ರಿ : ಅಪ್ಪಣೆ ಪ್ರಭು, (ಹೊರಡುವನು)

ರಾಜಕುಮಾರಿ : ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ನೋವು ತಡೀಲಾರೆ.

ರಾಜ : ಮಂತ್ರಿ ನಿಲ್ಲ. ಈ ನೋವು ವಾಸಿ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಇಡೀ ರಾಜ್ಯ ಕೊಡತೀನಿ ಅಂತ ಡಂಗುರ ಸಾರು.

ಮಂತ್ರಿ : ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ ಪ್ರಭು. (ಹೊರಡುವನು)

ರಾಜಕುಮಾರಿ : ಅಯ್ಯೋ ಅಪ್ಪಾ, ಸಾಯತೇನೆ, ನನಗೆ ವಿಷ ಕೊಡಿ.

ರಾಜ : ಅಯ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನಲ್ಲದೆ ರಾಜಕುಮಾರೀನ್ನೂ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಡತೀನಿ ಅಂತ ಡಂಗುರ ಸಾರಯ್ಯಾ-

ಮಂತ್ರಿ : ಅಪ್ಪಣೆ ಪ್ರಭು.

(ಹೊರಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸೇವಕ ಬಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನಿಲ್ಲುವನು)

ಸೇವಕ : ಪ್ರಭು ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿ ಬೋಳೇಶಂಕರ ಬಂದವನೆ. ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಮದ್ದಿದೆಯಂತೆ.

ಮಂತ್ರಿ : ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಸಗ್ಗುವ ರೋಗ ಅಲ್ಲವಯ್ಯಾ ಇದು. ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ಬಂದಿರೋದು, ರಾಜರೋಗ. ಅದ್ದರಿಂದ ರಾಜವೈದ್ಯರೇ ಬರಬೇಕು.

ರಾಜ : ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ನೋಡಿದ್ದಾಯ್ತಲ್ಲ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ.

ಮಂತ್ರಿ : ಪ್ರಭು ಬಹುಮಾನದ ಆಸೆಯಿಂದ ಹಾದಿಬೀದಿ ದಾಸಯ್ಯಗಳೆಲ್ಲ ವೈದ್ಯ ಮಾಡೋದಕ್ಕೆ ಬರ್ತಿದಾರೆ. ಅವರನ್ನ ತಡೆಯೋದೇ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ.

ರಾಜಕುಮಾರಿ : ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿ- ಅದು ಅವನ ಹೆಸರ? ವಿಶೇಷಣವ?

ಸೇವಕ : ಎರಡೂ ಹೌದು ರಾಜಕುಮಾರಿ.

ರಾಜ : ಯಾರು ನೋಡಿದರೂ ಪ್ರಯೋಜನ ಇಲ್ಲ ಅಂದಮೇಲೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡೀನೂ ನೋಡಲೇಳು. ಕರೆತಾರಯ್ಯ ಅವನ್ನ.
(ಸೇವಕ ಹೋಗಿ ಬೋಳೇಶಂಕರ ಹಾಗೂ ಕೋಡಂಗಿಯನ್ನ ಕರೆತರುವನು.)

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಪ್ರಭುಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ. ತಾವು ನಂಬುಗೆ ಇಡೋದಾದರೆ ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ನಾನು ಮುದ್ದು ಕೊಡಬಲ್ಲೆ.

ರಾಜ : ನಾಟಿ ವೈದ್ಯವೊ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಹೌದು ಪ್ರಭು.

ರಾಜ : ಅಪಾಯವೇನೂ ಇಲ್ಲ ತಾನೆ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಇದನ್ನ ಸೇವಿಸಿದವರು ಖಂಡಿತ ಸಾಯೋದಿಲ್ಲ.

ಮಂತ್ರಿ : ಎತ್ತಿಕೊಳ್ತಾನೇ ಸಾವು ಅಂತೀಯಲ್ಲಯ್ಯಾ, ನೀನೇನು ವೈದ್ಯನೋ, ಗೋರಿ ಅಗಿಯೋ ಕೆಲಸದವನೋ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಎರಡೂ ಅಲ್ಲ, ಸಾಮಾನ್ಯ ರೈತ ಸ್ವಾಮೀ.

ಮಂತ್ರಿ : ಇದ್ಯಾಕೋ ಸರಿಹೋಗಲಿಲ್ಲ ಪ್ರಭು, ರಾಜವೈದ್ಯರಿಗಾಗದ್ದು ರೈತನಿಂದ ವಾಸಿ ಆಗುತ್ತೆ ಅಂದರೆ.... ಬಹುಮಾನದ ಆಸೆಗಾಗಿ....

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಅದಕ್ಕೇ ನಂಬುಗೆ ಇಡೋದಾದರೆ ಅಂದೆ.

ರಾಜಕುಮಾರಿ : ಅಯ್ಯೋ ಅಪ್ಪಾ ನೋವಿನಿಂದಾ ಸಾಯತೇನೆ....

ರಾಜ : ಅದೇನು ವೈದ್ಯ ಮಾಡುತ್ತೀಯೋ ಮಾಡಿಬಿಡಯ್ಯಾ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ರಾಜಕುಮಾರಿ ಈ ಬೇರನ್ನ ಬಾಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಜಗಿದು ನುಂಗಬೇಕು, ಶಿವ ನಿಮಗೆ ಒಳ್ಳೆದನ್ನಾಡುತ್ತಾನೆ..
(ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಹಾಸಿಗೆ ಕೆಳಗಿರೊ ವಿಶಾಚಿ " ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಹಾಗನ್ನಬೇಡ, ದಯಮಾಡಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನ ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೂಡಲೇ ಕೋಡಂಗಿ "ಶಿವ ಶಿವ ಶಿವ" ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾನೆ. ವಿಶಾಚಿ ೩ ನಡುಗುತ್ತ ಹೊರಬರುತ್ತದೆ. ಮಂತ್ರಿ ಮತ್ತು ಸೇವಕ ಹೆದರಿ ಓಡುತ್ತಾರೆ. ರಾಜ ಮೂರ್ಛೆ ಬೀಳುತ್ತಾನೆ)

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಎಲಾ ಅನಿಷ್ಟವೇ ಮತ್ತೆ ಬಂದೆಯಾ?

ಪಿಶಾಚಿ ೩ : ನಾನಲ್ಲ ಮೊದಲು ನಿನಗೆ ಸಿಕ್ಕವನು ನನ್ನ ತಮ್ಮ. ನಾನು ನಿನ್ನಣ್ಣ ಸರದಾರ ಸೋಮಣ್ಣನ ಹತ್ತಿರ ಇದ್ದವನು.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ನೀನು ಯಾರಾದರೂ ಆಗಿರು, ನಿನ್ನ ತಮ್ಮಂದಿರಿಗಾದ ಗತಿಯೇ ನಿನಗೂ ಕಾದಿದೆ.

(ಹೊಡೆಯ ಹೋಗುವನು)

ಕೋಡಂಗಿ : ಇರು ಇರು ಮಿತ್ರಾ, ಇದೇನು ಲಾಭ ಕೊಡುತ್ತದೋ ನೋಡೋಣ ಇರು.

ಪಿಶಾಚಿ ೩ : ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ದಮ್ಮಯ್ಯಾ ನನ್ನನ್ನ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು. ಇನ್ನು ಮ್ಯಾಲೆಂದೂ ನಿನ್ನ ತಂಟೆಗೆ ಬರೋದಿಲ್ಲ. ಬೇಕಾದರೆ ನಿನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡತೀನಿ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಏನು ಮಾಡಬಲ್ಲೆ?

ಪಿಶಾಚಿ ೩ : ಸಿಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲೆ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಅವರಿಂದೇನುಪಯೋಗ?

ಪಿಶಾಚಿ ೩ : ನೀನೇನು ಹೇಳಿದರೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಅವರು ಹಾಡಬಲ್ಲರೋ?

ಕೋಡಂಗಿ : ಅವರು ಕುಣಿಯಬಲ್ಲರೋ?

ಪಿಶಾಚಿ ೩ : ನೀನು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟರೆ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಆಗಲೇಳು, ಸ್ವಲ್ಪಜನ ಸಿಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸು.

ಪಿಶಾಚಿ ೩ : ಹುಲ್ಲಿನ ಹೊರೆ ತಗೊಂಬಂದು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲಿಸು.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಇರು. ಕೋಡಂಗೀ ಕುದುರೆ ಲಾಯದಿಂದ ಒಂದು ಹೊರೆಹುಲ್ಲು ತಗಂಬಾ (ಕೋಡಂಗಿ ಓಡುವನು) ನಿಜ ಹೇಳು, ರಾಜಕುಮಾರೀನ್ನ ನೀನು ಯಾಕೆ ಹಿಡಿದೆ?

ಪಿಶಾಚಿ ೩ : ನೀನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲಿ ಅಂತ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ನಿಮ್ಮನ್ನ ನನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಕಳಿಸಿದವರು ಯಾರು?

ಪಿಶಾಚಿ ೩ : ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನ; ಸೈತಾನ ದೊರೆ.

(ಕೋಡಂಗಿ ಬರುವನು.)

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಈಗ ಮಾಡು.

ಪಿಶಾಚಿ ೨ : (ಹುಲ್ಲನ್ನ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ)

ಹಂಡೋಲ ಬಂಡೋಲ

ಚಿಗರಿ ಚಿಲಕ ಬಕಲಕ

ಸಾಲಕುದರಿ ಹನುಮಂತರಾಯಾ

ಹುಲ್ಲಿನೆಸಳು ಸಿಪಾಯಾಗಿ

ಬಚ್ಚಾ ಬೋಲ್

ಬೋಲಾತಿ ಬೋಲ್ ಹ್ರಾಂ ಲಂಗೋಟಿಕೋಲ್

(ಈಗ ಒಂದೊಂದು ಹುಲ್ಲೆಸಲಿನಿಂದ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಜವಾನ ಬರುತ್ತಾನೆ.)

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ, ಆಟ ತುಂಬ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ತೋರಿಸಿದರೆ ಮಕ್ಕಳು, ಹುಡಿಗೇರು ತುಂಬ ಖುಷಿ ಪಡುತ್ತಾರೆ!

ಪಿಶಾಚಿ ೨ : ಈಗ ನಾನು ಹೋಗಲಾ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಇರಯ್ಯಾ.. ಈ ಸಿಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮೊದಲಿನ ಹಾಗೇ ಹುಲ್ಲು ಮಾಡು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೇ ಹುಲ್ಲು ದಂಡವಾಗುತ್ತದೆ.

ಪಿಶಾಚಿ ೨ : ಮಂತ್ರವನ್ನು ತಿರುಗಾ ಮುರುಗಾ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ;

ಕಲಬಕ ಕಲಕಚಿ ರಿಗಚಿ ಲಂಡೋಲ್ ಕಿರಿ

ಸಾಲ ಕುದರಿ ಹನುಮಂತರಾಯಾ

ಎಲ್ಲಾ ಸಿಪಾಯಿ ಹುಲ್ಲಾಗಿ ಬಚ್ಚಾಬೋಲ್

ಬೋಲಾತಿಬೋಲ್ ಕ್ರೀಂ ಲಂಗೋಟಿ ಕೋಲ್

(ಈಗ ಪುನಃ ಸಿಪಾಯಿಗಳೆಲ್ಲ ಹುಲ್ಲು ಹೊರೆಯಾಗುವರು)

ಪಿಶಾಚಿ ೨ : ನಾನಿನ್ನು ಹೋಗಲಾ?

ಕೋಡಂಗಿ : ಆಯ್ತು ಹೊರಡು ಶಿವ ಶಿವ ಶಿವ ಶಿವ ಭೋಂ ಭೋಂ ಶಂಕರ, ಬೋಳೇ ಶಂಕರ....

ಪಿಶಾಚಿ ೨ : ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಆ ಹೆಸರೆತ್ತಬೇಡಿ. ಸಾಯತೀನಿ.... ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ.

(ಪಿಶಾಚಿ ತಂತಾನೆ ಸುತ್ತಿ ಸುತ್ತಿ ಸಾಯುತ್ತದೆ)

ಬಿಸಿಲು ಬೆಳಗುವ ಹಸಿರ ಸಿರಿನಾಡ ಸೀಮೆ

(ಭಾಗವತ ಮತ್ತು ಕೋಡಂಗಿ)

ಕೋಡಂಗಿ : ಇವತ್ತು ನೀವು ನನ್ನ ಜೊತೆ ಅರಮನೆಗೆ ಬರಬೇಕಿತ್ತು ಭಾಗವತರೇ. ಎಂಥಾ ಅವಕಾಶ ವ್ಯರ್ಥ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರಿ ಅಂತ ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಕರುಣೆ ಬರ್ತಿದೆ ನನಗೆ.

ಭಾಗವತ : ಹೌದೇನಪ್ಪ? ಬಂದಿದ್ದರೆ ಏನಾಗಿತ್ತು?

ಕೋಡಂಗಿ : ನನ್ನ ತಲೆ ಬೆಲೆ ತಿಳೀತಿತ್ತು ನಿಮಗೆ. ಇವತ್ತು ಸ್ವಯಂ ಮಹಾರಾಜರು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಕೇಳಿದರು ಗೊತ್ತೇ?

ಭಾಗವತ : ಏನನ್ನ?

ಕೋಡಂಗಿ : ನನ್ನ ತಲೆಯನ್ನ.

ಭಾಗವತ : ಎಷ್ಟಕ್ಕೆ?

ಕೋಡಂಗಿ : ಹತ್ತು ಸಾವಿರ!

ಭಾಗವತ : ಹತ್ತುಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳೋ? ಏಟುಗಳೋ?

ಕೋಡಂಗಿ : ಏನಾದರೂ ಅಂದುಕೊಳ್ಳಿ, ನಾನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ, ಅದು ಮುಖ್ಯ. ತಲೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಏನಾದರೂ ಉಳಿತದೆಯೇ ಭಾಗವತರೆ?

ಭಾಗವತ : ಇಷ್ಟು ಬೆಲೆ ಬಾಳಬೇಕಾದರೆ ಆ ತಲೆಯಿಂದ ಏನೇನು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆಯಪ್ಪ?

ಕೋಡಂಗಿ : ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮೂರು ಕೆಲಸ.

ಭಾಗವತ : ಯಾವ್ಯಾವು?

ಕೋಡಂಗಿ : ಒಂದನೇದ್ದು, ಎರಡನೇದ್ದು, ಮೂರನೇದ್ದು.

ಭಾಗವತ : ಆ ಒಂದನೇದ್ದು ಎರಡನೇದ್ದು ಮೂರನೇದ್ದು ಯಾವ್ಯಾವು?

ಕೋಡಂಗಿ : ಅವನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ನೀವು ಧಾಢ್ಯಾ ಹಾಡಿ ನನ್ನನ್ನೇ ಕುಣಿಸುತ್ತೀರೋ ಅಂತ ಭಯ.

ಭಾಗವತ : ಹಾಗೇನಿಲ್ಲ ಹೇಳಿಪ್ಪ.

ಕೋಡಂಗಿ : ಹಾಗಾದರೆ ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿ; ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಹೊಟ್ಟೆ ನೋವು ವಾಸಿ ಮಾಡಿದೆ. ಮೂರೂ ಪಿಶಾಚಿಗಳನ್ನು ಬಾಯಾರೆ ಕೊಂದು ಬಂದೆ. ನಾಡಿಗೆ ವಸಂತ ಮಾಸವನ್ನು ಕೈಯಾರೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದೆ.

ಭಾಗವತ : ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿ ಬೋಳೇಶಂಕರ ಇರಲಿಲ್ಲವೋ?

ಕೋಡಂಗಿ : ಆ ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡೀನೇ? ನಿಮಗೂ ಬುದ್ಧಿ ಬ್ಯಾಡವಾ ಭಾಗವತರೇ? ಆ ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿಗೊಂದು ತಲೇನೇ? ಬೆರಳಿನ ಗಂಟು ಹಿಡೀದೇ ಎಣಿಸೋದಕ್ಕೆ ಬರೋದಿಲ್ಲ, ಆ ಧಡ್ಡ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡಬಲ್ಲನೇ? ಮನುಷ್ಯ ಮತ್ತು ಪಿಶಾಚಿಗಳ ಮಧ್ಯೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ತಿಳಿಯೋದಿಲ್ಲ ಅವನಿಗೆ, ಆ ಪೆದ್ದ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡಬಲ್ಲನೇ? ಆ ಸೋಂಬೇರಿ, ಮೋಸ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಹುಟ್ಟಿರೋ ಆ ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿ ಬೋಳೇಶಂಕರ (ಬೋಳೇಶಂಕರ ಬರುವನು. ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ತಕ್ಷಣ ಮಾತು ಬದಲಿಸಿ) ಅಂತ ಏನೇನೋ ಹೇಳಿದಾರೆ, ಆವಾಗ ನಾ ಹೇಳಿದೆ. ತಮ್ಮಂದಿರಾ ನಮ್ಮ ಬೋಳೇಶಂಕರ ಅಂದರೆ ಏನಂದುಕೊಂಡಿರಿ? ಅಂತ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಹೇಳಿದೆ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ನನ್ನ ಪರ ವಕೀಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನೋಡಯ್ಯಾ ನಿನಗೆ ಬೆಳ್ಳಿ ಚಮಚಾಗಿರಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ, ಬದುಕಿಕೋ ಹೋಗು. (ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿ ಬರುವನು)

ಮಂತ್ರಿ : ಅಯ್ಯಾ ಯಾರಲ್ಲಿ.

ಕೋಡಂಗಿ : ಮಂತ್ರಿ ಮಹಾಶಯರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ. ಬಹುಮಾನ ಕೊಡೋದಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಿ ತಾನೆ?

ಮಂತ್ರಿ : ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿ ಬೋಳೇಶಂಕರ, ಯಾರು?

ಕೋಡಂಗಿ : ನಾನೇ.

ಮಂತ್ರಿ : ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ಮದ್ದು ಕೊಟ್ಟವನು ನೀನೇಯಾ?

ಕೋಡಂಗಿ : (ತನ್ನಲ್ಲಿ) ಏನೋ ಅಪಾಯವಾಗಿದೆ. ಈಗ ಬೋಳೇಶಂಕರನನ್ನು ಅವನ ಧಡ್ಡತನ ಕಾಪಾಡಬೇಕಷ್ಟೆ. (ಪ್ರಕಾಶ) ನಾನಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ. ನನ್ನ ಮಿತ್ರ ಅಗೋ ಅಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ನೋಡಿ. ಅಯ್ಯಾ ನನ್ನ ಗಳಸ್ಯ ಕಂಠಸ್ಯ, ಮಹಾಮಂತ್ರಿಗಳು ನಿನ್ನ ದಡ್ಡತನಕ್ಕೆ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡಬಂದಿದ್ದಾರೆ ತಗೊಂಡು ನೀನು ಹುಟ್ಟಿದ್ದನ್ನ ಸಾರ್ಥಕ ಮಾಡಿಕೊ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ನಮಸ್ಕಾರ ಸ್ವಾಮೀ.

ಮಂತ್ರಿ : ನಿಮ್ಮ ಸುದೈವಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಯಾಕೆ ಸ್ವಾಮೀ ಇಂಥಾ ದೊಡ್ಡ ಮಾತು?

ಮಂತ್ರಿ : ನೀವು ಕೊಟ್ಟ ಮದ್ದಿನಿಂದ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಹೊಟ್ಟೆನೋವು ವಾಸಿಯಾದ್ದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ನಿಮಗೇ ಅವಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಿ, ರಾಜನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಂತ ರಾಜರು ತಮ್ಮ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನ ಸಾರಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಬೇಗನೆ ಬಂದು ಸದರಿ ಪದವಿಗಳನ್ನ ನೀವು ಒಪ್ಪಿಕೋಬೇಕು.

ಕೋಡಂಗಿ : ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಹೊಗಳಿದ್ದೀರೋ, ತೆಗಳ್ತಿದ್ದೀರೋ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಇದು ಏಕಪಕ್ಷೀಯವಾದ ತೀರ್ಮಾನ, ಇದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಅನುಮತಿಯೂ ಬೇಕಲ್ಲವೆ?

ಮಂತ್ರಿ : ಇಷ್ಟು ಸುಂದರವಾದ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಯಾರು ಬೇಡ ಅಂತಾರೆ ಸ್ವಾಮಿ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ನಾನಂತೀನಲ್ಲ.

ಮಂತ್ರಿ : ಮಹಾರಾಜರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆಂದು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ದಯವಿಟ್ಟು, ನದಿಯನ್ನ ಬಂಧಿಸಲಾಗೋದಿಲ್ಲ. ಬಂಧಿಸದರೆ ನೀರಿಗೆ ಅದರದೇ ಆದ ನಿಯಮಗಳಿವೆ ಅಂತ ಹೇಳಿ.

ಮಂತ್ರಿ : ಆ ನಿಯಮಗಳು ಯಾವವು ಅಂತ ತಿಳಿಯಬಹುದೋ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ನಾನು ರಾಜನಾದರೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೈನ್ಯ ಇರೋದಿಲ್ಲ. ತೆರಿಗೆಗಳು ಇರೋದಿಲ್ಲ. ನಾಣ್ಯಗಳು ಇರೋದಿಲ್ಲ. ರಾಜರಾಣಿಯರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಎಲ್ಲರೂ ದುಡೀತಾರೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಉಣ್ಣುತ್ತಾರೆ. ದುಡಿಯದ ಸೋಂಬೇರಿಗಳಿಗೆ ಖಂಡಿತ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ.

ಕೋಡಂಗಿ : ಅಂದರೆ ನಾವು ಉಪವಾಸ ಸಾಯಬೇಕಂತಲ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಅದೇನಿದ್ದರೂ ದುಡಿದವರು, ಮುದುಕರು-ಮಕ್ಕಳು, ದುರ್ಬಲರು ಉಂಡಾದ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಸರದಿ.

ಕೋಡಂಗಿ : ನನಗೀಗ ನನ್ನ ಪೂರ್ವಜರೆಲ್ಲರ ಸಿಟ್ಟು ಬರತ್ತಾ ಇದೆ. ನೀನು ಹೊಸ ರಾಜನ ಹಾಗಲ್ಲ, ಕಟುಕನ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸ್ತೀಯವ.

ಮಂತ್ರಿ : ಅನ್ಯರ ದಾಳಿಗಳಿಂದ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಬೇಡವೆ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಬಂದವರು ಏನು ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾರೆ? ಏನಾದರೂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದರಲ್ಲವೆ? ವಿನಿಮಯ ಕೆಲಸದಿಂದಾದರೆ, ನಾಣ್ಯದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾಣ್ಯ ಇಲ್ಲ ಎಂದಾದರೆ ಸಂಗ್ರಹ ಬೇಕಿಲ್ಲ.

ಮಂತ್ರಿ : ಕಾನೂನು, ಅದರ ರಕ್ಷಣೆ....

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ದಾರಿ ತಪ್ಪಿದವರಿಗೆ ಗಾಡೆ ಬಲ್ಲವರು ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ; ಸಾಲದೆ?

ಕೋಡಂಗಿ : ಇವತ್ತು ಭೂಮಿ ಆಕಾಶ ಎರಡೂ ಸರಿಯಿಲ್ಲ. ವಾಯು ಮಂಡಲ ಹ್ಯಾಗೆ ಹ್ಯಾಗೋ ಬೀಸುತ್ತಿದೆ.

ಮಂತ್ರಿ : ಜೀವನ ಪದ್ಧತಿ ಇಷ್ಟು ಸರಳವಾಗಿರೋದು ಸಾಧ್ಯವೇ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಈ ತನಕ ಅನೇಕ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದೆವಲ್ಲ. ಅವೆಲ್ಲ ವಿಭಿನ್ನ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಎಂಜಲು ತಿನ್ನೋದನ್ನ ಕಲಿಸಿದವು, ಅಷ್ಟೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಸರಳ ಮತ್ತು ಉಪಯುಕ್ತ ಪದ್ಧತಿಗಳಿದ್ದಾವು. ಅದೇನಿದ್ದರೂ ಈ ವಿಧಾನದ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಯಬೇಕಷ್ಟೆ. ಇದನ್ನ ಪ್ರಯೋಗಿಸಬೇಕಾದ ವಿಧಾನವೆಂದಾದರೂ ತಿಳಿಯಲಿ.

ಮಂತ್ರಿ : ಯಾವುದನ್ನೂ ಮಹಾರಾಜರಲ್ಲಿ ಅರಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತೇನಪ್ಪ.

ಕೋಡಂಗಿ : ನೋಡಿ ಸ್ವಾಮೀ, ನಿಜ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಬೋಳೇಶಂಕರ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿರೋದು ಕೇವಲ ದೇಶಪ್ರೇಮದಿಂದ. ಅವನ ಹಾಗೆ ಈ ದೇಶವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವವರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಲ್ಲ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿರೋ ಹೊಲಸುಕೂಡ ಚಂದ. ಇಷ್ಟು ಚಂದವಾದ ಹೊಲಸು

ಬೇರೆಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಅವನೇ ಹೇಳಿದ್ದು. ಆದ್ದರಿಂದ ರಾಜನೆದುರಿಗೆ ಹೇಳೋವಾಗ ಕೇವಲ ದೇಶಪ್ರೇಮದಿಂದ ಪ್ರೇರಿತನಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದು, ಅನ್ಯಥಾ ಭಾವಿಸಬೇಡಿ ಅಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಾರಿಸಿ ಹೇಳಿ.

ಮಂತ್ರಿ : ಆಗಲಪ್ಪ (ಹೋಗುವನು)

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಅಯ್ಯೋ ಕೋಡಂಗಿ, ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾಗಿ ನಿಂತೆ? ವಸಂತೋತ್ಸವ ಬಂದಿದೆ. ನಮಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗಿರೋ ಮಜಕೂರುಗಳನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ, ಹುಡುಗೇರಿಗೆ ತೋರಿಸಿ ಸಂತೋಷಪಡೋಣ ನಡಿಯಯ್ಯಾ ಅಂದರೆ....

ಕೋಡಂಗಿ : ನಿಜ ನಿಜ. ನಾವು ಹಾಡೋದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ರಾಜರು ಕೊಡಲಿ, ಬಿಡಲಿ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಡತೇನೆ ಅಂತ ಅಂದರಲ್ಲ; ಅದೇನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಮಾತೆ? ಆ ಒಂದು ಮಾತಿಗೇ ಸಾವಿರ ಬಾರಿ ಲಾಗಹಾಕ ಬೇಕು. ನೀನು ಹುಲ್ಲು ತಗೊಂಬಾ; ನಾನು ಧಾನ್ಯ ತರುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಿತನಕ ಭಾಗವತರೇ ಸಿಟಿಯ ಕಗ್ಗತ್ತಲೆಯಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ಯತ್ನಸಿದವರ ಹಾಡನ್ನು ಹೇಳಿ (ಇಬ್ಬರೂ ಹೋಗುವರು)

ಹಾಡಿನ ಒಡೆಯಾ ಬಾರಯ್ಯಾ

ಭಾಗವತ : ತಾಯಿ ಭಾರತಮಾತೆ ಜಯಜಯಾ ಎಂದು

ಕೂಗಿದೆವು ಗಾಂಧಿಗೂ ಜಯವಾಗಲೆಂದು

ಆತ್ಮವಿಲ್ಲದ ಸಿಟಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಂದು

ಕೊಳೆ ಚರಂಡಿಯ ಕೊಚ್ಚಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿಳಿದು

ತಡವರಿಸಿ ದೌಡಾಯಿಸುತ್ತ ಆ ದಂಡೆ

ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಬೇಗ ಸೇರಬೇಕೆಂದೇ

ಬಿಸಿಲು ಬೆಳಗುವ ಹಸಿರ ಸಿರಿನಾಡ ಸೀಮೆ

ಸಿಗಲೆಂದು ಹಾರೈಸಿ ಕನಸುಗಳ ನಾಡೆ

ಕೂಗಿದೆವು ಗಾಂಧಿಗೂ ಜಯವಾಗಲೆಂದು

ತಾಯಿ ಭಾರತ ಮಾತೆ ಜಯಜಯಾ ಎಂದು.

ನಕ್ಷತ್ರ ಇರಲಿಲ್ಲ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ

ಎಷ್ಟೂ ಬೆಳಕಿರಲಿಲ್ಲ ಇಡಿ ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿ

ಆನೆ ಇದ್ದಿರಲಿಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ

ಕತ್ತು ಸಹ ಮುಳುಗಿತ್ತು ಕರಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ

ನೆಲೆಯ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ ಗಟ್ಟಿ ನೆಲ ಕುಸಿದು

ಈಜಿದೆವು ಬೆಳಕಿರುವ ಸೀಮೆ ಸಿಗಲೆಂದು

ಆತನಕ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಬಲವು ಬರಲೆಂದು

ಕೂಗಿದೆವು ಗಾಂಧಿಗೂ ಜಯವಾಗಲೆಂದೇ.

ಯಾರಿಗಾದರೂ ನಮ್ಮ ದನಿ ಕೇಳಲೆಂದು

ಹುಲ್ಲು ಕಡ್ಡಿಯನೊಂದ ಎನೆಯಬಹುದೆಂದು

ಈಜಿದೆವು ಸಿಟ್ಟಿದೈವ ಕಾಪಾಡಲೆಂದು
 ಕಣ್ಣೀರು ನೀರುಗಳ ಬೆರಸಿ ಹಾಡಿದೆವುದ
 ದಿಕ್ಕಿಗೂ ನಮ್ಮ ದನಿ ಕೇಳಿಸಲೆ ಇಲ್ಲ
 ಆಚೆದಂಡೆಗಳು, ನೀರು, ಬೆಳಕಿಗೂ ಇಲ್ಲ
 ನಮ್ಮ ದನಿ ನಮಗೇನೆ ಬಂತು ತಿರುತಿರುಗಿ
 ಕರಿನೀರ ತೆರೆಯ ಜತೆ ಕಿವಿಗೆ ಅಪ್ಪಳಿಸಿ
 ಮ್ಯಾಲೆ ಹೊಂಚಿದ ಮೋಡ ಇದೆ ಸಮಯವೆಂದು
 ಕರಿನೀರ ಆಳಗಲ ಹೆಚ್ಚಿಸಿತು ಸುರಿದು
 ಆಳಕ್ಕೆ ಬೀಳಲಿದೆ ನೀರು ಸನಿಹದಲೆ
 ಅಲ್ಲಿ ಮುಗಿವುದು ನಮ್ಮ ಈಜು ಇಷ್ಟರಲೆ
 ಹಾಡಲಿರುವುದು ಭಂಡ ಗಾಳಿ ಹಾಡನ್ನು
 ನಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಬೆಳಕು ಇನ್ನಿಲ್ಲವೆಂದು
 ಆಯ್ತು. ಬೆಳಗಿನ ನಿಮ್ಮ ರೇಡಿಯೋದಲ್ಲಿ
 ಕೇಳಿ ನಲಿಯಿರಿ ನಾವು ಮುಳುಗಿರುವ ಗೀತೆ.

(ಹಾಡು ಮುಗಿಯುವುದರೊಳಗೆ ಬೋಳೇಶಂಕರ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಮಕ್ಕಳು ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿಯರೂ ಸೇರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೋಡಂಗಿಯೂ ಬರುತ್ತಾನೆ.)

ಕೋಡಂಗಿ : ನನ್ನ ದುರ್ದೈವ ಮತ್ತು ನಿನನ್ನ ಸುದೈವ ಎರಡಕ್ಕೂ ಧಿಕ್ಕಾರ. ಅಯ್ಯಾ ಮಿತ್ರ, ಅಗೋ ಆ ಮುದಿಮಂತ್ರಿ ಪುನಃ ಬಂದು ಕರೀತಿದಾನೆ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಯಾಕಂತೆ ಹೋಗಿ ಕೇಳು.

(ಹೋಗಿ ಬಂದು)

ಕೋಡಂಗಿ : ಅಂತಾನೆ; ನೀನು ಕಟುಕನಲ್ಲ ನಿಜ, ಆದರೆ ನಾವಂತೂ ಕುರಿಗಳು, ನೀನು ಕೊನೇಪಕ್ಷ ಕುರುಬನಾದರೂ ಆಗಲೇಬೇಕಂತೆ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಯೋ, ಅದೇನು ಸರಿಯಾಗಿ ಬೊಗಳಯ್ಯಾ.

(ಮಂತ್ರಿ, ರಾಜಕುಮಾರಿ, ಒಬ್ಬ ಸೇವಕಿಯ ಜೊತೆ ಬರುವರು)

ಕೋಡಂಗಿ : ನಿನ್ನ ಷರತ್ತಿಗೆ ಮಹಾರಾಜರ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇದೆಯಂತೆ. ರಾಜಕುಮಾರಿ ನಿನ್ನ ಧಡ್ಡತನವನ್ನು ಮನಸಾರೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಹುಡುಗಿಯರ ಜೊತೆ ಹಾಡೋದಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ ಬಾ.

ಮಂತ್ರಿ : ಹೌದು ಮಹಾರಾಜ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಹಾಗೇ ಆಗಲೇಳು. ಶಿವನ ಇಚ್ಛೆ ಇದ್ದ ಹಾಗಾಗಲಿ.

ಕೋಡಂಗಿ : ಲೇ ಚಿಳ್ಳೆಗಳಾ, ಪಿಳ್ಳೆಗಳಾ, ಹುಡಿಗೀರಾ - ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿ ಬೋಳೇಶಂಕರ ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ ಅನ್ನಿ. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಬೋಳೇಶಂಕರನೇ ಈ ದೇಶದ ಮಹಾರಾಜ. ರಾಜಕುಮಾರಿ ಜೊತೆ ಮದುವೆ ಆಗಲಿದ್ದಾನೆ. ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಕೋ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ, ಕೇಳಿ ಖಾತ್ರಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಅಲ್ಲವೇ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ? ಅಲ್ಲವೆ ರಾಜಕುಮಾರಿ?
(ರಾಜಕುಮಾರಿ ನಾಚುವಳು)

ಮಂತ್ರಿ : ಹೌದು ಹೌದು.

ಕೋಡಂಗಿ : ಹುಡಿಗೇರು ಈಗ ಹಾಡಿ ಏ ಮಡ್ಡಿ ಏ ಸುಬ್ಬಿ ಎಮ್ಮೆಯಂಥಾ ಸರಸಿ, ಕಾಗೆದನಿ ಬಾಗಿರ್ತಿ ಹಾಡೋದಿಲ್ಲವೇ?
ಹಾಡು ಹೇಳೋದಿಲ್ಲವೇ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಕೋಡಂಗೀನ್ನ ನೋಡಿ ನಗೋದಿಲ್ಲವೆ?

ಕೋಡಂಗಿ : ಪಿಶಾಚಿಗಳು ಹೆದರಿದ ಹಾಗೆ ಇವರೂ ನನಗೆ ಹೆದರುತ್ತಾರೋ ಏನೋ. ಹೆದರಬೇಡಿ ನಾ ನಿಮ್ಮನ್ನ ತಿನ್ನೋದಿಲ್ಲ. ರಾತ್ರಿ ಕನಸಲ್ಲಿ ಬಂದು ಹೆದರಿಸೋದಿಲ್ಲ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ನನ್ನ ಹಾಗೆ ದನಿ ಏರಿಸಿ
ಪದ ಪಲ್ಲವಿ ಚರಣ ಸಮೇತ
ಹಾಡು ಒದರಮ್ಮಾ ನಿಂಗಿ
ಹಾಡು ಒರಲಮ್ಮಾ

ಹುಡುಗಿ ೧ : ಆಸೆಯೇನೋ ಭಾರಿ ಐತಿ
ಹಾಡಬೇಕಂತ
ಬಾಯಿ ತೆರೆದರೆ ದನಿಯೇ ಭರದು
ನಾಲಗಿ ಬಂತಷ್ಟೆ.

ಕೋಡಂಗಿ : ಹಾಡೋನಿದ್ದೀನಿ ಹಾಕ್ಕೊಳ್ಳಯ್ಯಾ
ಕಿವಿ ತುಂಬಾ ಹತ್ತಿ
ಕುಣಿಯೋನಿದ್ದೀನಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಯ್ಯಾ
ಎರಡೂ ಕಣ್ ರೆಪ್ಪಿ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಲೇ ಹುಡಿಗೇರಾ,
ಹೊಗಲಿ ಹಾಡಿದರೆ ನೀವು ನನ್ನನ್ನ
ಕೋಡುತೀನಿ ಅದ್ಭುತ ಬಹುಮಾನವನ್ನ.

ಕೋಡಂಗಿ : ನೀವೆಂದೂ ಇಂಥಾದ್ದು ಕಂಡಿಲ್ಲ ಹಿಂದೆ.
ಕಾಣೋದೂ ಇಲ್ಲ ಇನ್ನಿಂಥಾದ್ದು ಮುಂದೆ

ಹುಡುಗಿ ೨ : ನಮ್ಮ ದೇವರ ವಿಷಯ ನಮಗೆ

ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆ?

ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿ ಬಹುಮಾನವನ್ನ

ಕೊಡಬಹುದೆ

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಹಾಡಿ ನೋಡೆ ಹುಡುಗಿ ಆಮೇಲಿನಿಂದ

ಹುಡುಗಿ ಚಂದಿದ್ದರೆ ಹಾಡು ಸಹ ಚಂದ.

ಹುಡುಗಿ ೨ : ಹಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಬಹುಮಾನ

ಇಲ್ಲಾ ಅನಬಾರದು

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಅನ್ನೋದಿಲ್ಲ.

ಹುಡುಗಿ ೨ : ಬಹುಮಾನ ತೋರಿಸ್ತೀಯೆ? ಕೊಡತೀಯಾ?

ಕೋಡಂಗಿ : ತೋರಿಸ್ತೀವಿ, ಕೊಡತೀವಿ.

ಆದರೆ ಹಾಡು ಚೆನ್ನಾಗಿರಲಿ ಸೈರನ್ನಿಗಿಂತ.

ಹುಡುಗಿಯರು : ಏ ಬರೇ ಮೇಳ ಹೇಳಿ |

ಬೋಳೇಶಂಕರ ಶಿವ |

ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿ ಸದಾಶಿವ |

ಅವ್ ನೋಡ ಶೂರ

ಸೀಮೆ ಸರದಾರ

ಹಾಡಿನ ಒಡೆಯಾ ಬಾರಯ್ಯಾ ||

ಉಲ್ಲಾಸ ಚೆಲ್ಲವನೆ

ಚಿಂತೆ ಜಾಲಡುವನೆ

ಶಿವ ಶಿವ ಎಂಬರು

ಎದ್ದರು ಕೂತರು

ಊರಿನ ಜನ ದನ ಎಲ್ಲಾರು ||

ಕಲ್ಲಿಗೆ ಕಲ್ಲಂತ

ಹೇಳಿದ ಸತ್ಯವಂತ

ಹುಲ್ಲಿನ ಪೆಂಟಿ

ಚಿನ್ನದ ಗಟ್ಟಿ

ಹುಲ್ಲೇನೆ ಮಿಗಿಲಂತ ಆಯ್ತನಗೆ ||

ಅವ್ವ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ
ದೊಡ್ಡ ತಲೆಯಾತ
ಎಡ ಯಾವುದಂತ
ಬಲ ಯಾವುದಂತ
ತೋರಿದ ಮೊದಲನೆ ಬುದ್ಧಿವಂತ ||

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಹೊಗಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ವಂದನೆಗಳು. ಆದರೂ ನಿನ್ನ ಹಾಡು ಚೆನ್ನಾಗಿರಲಿಲ್ಲಮ್ಮ.

ಹುಡುಗಿ ೧ : ಅದೆಲ್ಲಾ ಕೇಳೋದಿಲ್ಲಾ. ನೀನೀಗ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡಲೇಬೇಕು.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಟ್ಟ ಹಾಡು ಹಾಡಿದಿರಿ ಅಂತ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡಬೇಕೆ?

ಹುಡುಗಿ ೧ : ಹಾಗಂತ ಹೇಳಲಿಲ್ಲವ ನೀನು?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಕೋಡಂಗೀ, ಜೋಳದ ಚೀಲ ಎಲ್ಲಿಟ್ಟೆ?

ಕೋಡಂಗಿ : ಇಲ್ಲಿದೆ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಆಯ್ತು ಬಹುಮಾನ ಕೊಡ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಿ ನೋಡೋಣ. ನಾನು ಹೇಳೋತನಕ ಯಾರೂ ತಪ್ಪಿ ಕೂಡ ಕಣ್ಣು ಬಿಡಬಾರದು.

ಎಲ್ಲರೂ : ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿವೆ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಕೋಡಂಗಿ ಹತ್ತೇಣಿಸುತ್ತಾನೆ. ಎಣಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣು ಬಿಡಬೇಕು.

(ಬೋಳದ ಚೀಲದ ಹತ್ತಿರ ಹುಡುಗೀರು, ಮಕ್ಕಳ ಕಡೆಗೆ ಬೆನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ನಿಂತು ಮಂತ್ರ ಹಾಕುತ್ತಾನೆ.)

ಕೋಡಂಗಿ : ಒಂದು, ಎರಡು.... ಮೂರು.... ನಾಲ್ಕು ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಆ ಬೆಕ್ಕಿನ ಕಣ್ಣಿನ ಬಾಗಿರ್ತಿ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದಳು. ಇದಾಗೋದಿಲ್ಲ.

ಪುನಃ ಎಣಿಸ್ತೇನೆ, ಒಂದು ಎರಡು ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಐದು ಆರು ಏಳು ಎಂಟು ಒಂಬತ್ತೋ ಹತ್ತೋ!

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಎಲ್ಲಿ, ಕಣ್ಣು ತೆಗೀರಿ.

(ಚೆನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಎಸೆಯುವನು. ಎಲ್ಲರೂ ಚಕಿತರಾಗಿ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡುತ್ತ ನನಗೆ ತನಗೆ ಎಂದು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವರು. ಇನ್ನಷ್ಟು ಮತ್ತಷ್ಟು ಎಸೆಯುವರು. ಮತ್ತೂ ಆನಂದದಿಂದ ಆಯುವರು.)

ಹುಡುಗಿ ೧ : ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿ ನನಗೆ ಇನ್ನೆರಡು ಎಸೆಯಿಣ್ಣು.

ಹುಡುಗಿ ೨ : ನನಗೆರಡು.

ಹುಡುಗಿ ೪ : ನನಗೆರಡೇ ಎರಡು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡು.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಇನ್ನೇನೂ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ಸಲ ಇನ್ನಷ್ಟು ಕೊಡತೀನಿ. ಈಗ ಕುಣಿಯೋಣ. ನಿಮ್ಮ ಹಾಡು ಹೇಳಿ.

ಹುಡುಗಿ ೨ : ನಮ್ಮ ಹಾಡು ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ ಅಂತೀಯಾ. ನಮಗಿಂತ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಯಾರು ಹಾಡ್ತಾರೆ ತೋರಿಸು ನೋಡೋಣ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ತೋರಿಸಲ? ಇರು ಹಾಗಾದರೆ. ಕೋಡಂಗೀ ಹುಲ್ಲಿನ ಹೊರೆ ಎಲ್ಲಿಟ್ಟೆ?

ಕೋಡಂಗಿ : ಅಕೋ ಆ ಗೋಡೆ ಹಿಂದೆ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಸರಿ ಹಾಗಾದರೆ. ಎಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ನೋಡೋಣ. ಕೋಡಂಗೀ ನೀ ಹತ್ತರತನಕ ಎಣಿಸು.

ಕೋಡಂಗಿ : ಒಂದು ಎರಡು ಮೂರು ನಾಲ್ಕು

ಐದು ಆರು ಏಳು ಎಂಟು

ಒಂದೆರಡೂರನ್ನಾಲ್ಕು

ಐದಾರೇಳೆಂಟ್

ಒಂಬತ್ತು ಹತ್ತು.

(ಗೋಡೆಯ ಮರೆಯಿಂದ ಹಾಡು ಕೇಳಿಸತೊಡಗುವುದು, ಬಂದೂಕು ಧಾರಿ ಸಿಪಾಯಿಗಳು ಸಾಲಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತ ಬರುವರು. ಸಿಪಾಯಿಗಳು ಹಾಡುತ್ತ ಕವಾಯತು ಮಾಡುವರು.)

ಸೈನಿಕರು : ಜಯವು ನಮ್ಮ ಕೋವಿಗೆ

ದೇವರಂಥ ಕೋವಿಗೆ

ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಒಲಿದು ಬರಲಿ ನಮ್ಮ ಕೋವಿಗೆ

ನುಗ್ಗಿ ನಡೆವ ಒದ್ದು ನಡೆವ ಕುಣಿವ ಕೋವಿಗೆ

ಕೆಂಪು ಭಾಷೆಯಾಡುವೆಮ್ಮ ಕರಿಯ ಕೋವಿಗೆ

ಗುಂಡು ಮಳೆಯ ಸುರಿಸಿ ಶಾಂತಿ ಬೆಳೆವ ಕೋವಿಗೆ

ಸಿಡಿವುದಕ್ಕೆ ತಾರೆಗಳಿಗೆ

ಹಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸೈರನ್ನಿಗೆ

ಒದೆವ ಕಾಲ ನೆಕ್ಕುವಂಥ ನಾಯಿ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಸುವ

ಕೋವಿಗೆ ಜಯವಾಗಲೆಂದು ಬನ್ನಿ ಬನ್ನಿ ಹೇಳುವ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳಾ, ಕೋವಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ ಅಂತ ಹಾಡ್ತೀರಲ್ಲ. ಬುದ್ಧಿ ಇದೆಯ ನಿಮಗೆ? ಇನ್ನು ಬೇರೆ ಹಾಡಿಲ್ಲವ ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ.

ಸೈನಿಕ : ಸಿಟಿ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಹಾಡಿದೆ, ಹೇಳೋಣವೆ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಹೇಳಿ.

ಸೈನಿಕರು : ಮಿಲ್ಲಿನ ಹೊಗೆ ದಟ್ಟಿಸಿದೆ ಬಾನ್ನೀಲಿಯ ತುಂಬ
ಸೈರನ್ನಿನ ದನಿ ತುಂಬಿದೆ ಎಳೆ ಕಿವಿಗಳ ತುಂಬ.
ಕೊಳಗೇರಿಯ ಕೊಚ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ತೇಲಾಡಿ ಮಕ್ಕಳು
ಆಲದೆಲೆಯ ಮೇಲಾಡುವ ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ ಕೃಷ್ಣರು.
ತಂಬೆಲರಿನ ತುಂಬಾ ಇದೆ ಪೆಟ್ಟೋಲಿನ ನಾತ
ವಾಹನಗಳ ತುಟಿತುಟಿಯಲಿ ತುಳುಕಿದೆ ನವನೀತ.
ಕಪ್ಪಾಗಿವೆ ಕುಂಡದ ಗಿಡಬಳ್ಳಿಯ ಎಲೆ ಹೂವು
ಲಾಲ್ ಬಾಗಿನ ತರುಲತೆಯಲಿ ಅರಳಿರುವವು ನೋವು.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಯೋ ದರಿದ್ರ ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳಾ, ನಮ್ಮೂರು ಶಿವಾಪುರದ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಡು ಹೇಳ್ರಯ್ಯಾ ಅಂದರೆ,

ಸೈನಿಕ : ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನಾ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಜಯ ಜಯಾ ಶಿವಪೂರಿಗೆ
ಹಸಿರಿನ ತವರೂರಿಗೆ
ಹಾಡು ಬೆಳೆವ ಕಾಡಿಗೇ
ನಮ್ಮ ಭಳಿಗೆ ಬಿಸಿಯಾಗುವ
ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಕನಸು ಕೊಡುವ
ಯೌವನವನು ಕಾಪಾಡುವ
ಮುಳ್ಳಿನಲ್ಲು ಹೂಹೂಗಳ ನಗೆಯ ನಗುವ ಸೀಮೆಗೆ
ಜಯ ಜಯ ಶಿವಪೂರಿಗೆ ||

ಹಕ್ಕಿಯ ಸಖಿಗೀತಗಳಿಗೆ
ರಾಗ ತಾಳ ಹಾಕಿ ಕುಣಿವ
ಎಳೆಯಿರುವ ಊರಿಗೆ.
ನೀರಿಗಿಂತ ಆಳವಾದ
ಒಲವ ಬಲ್ಲ ಸೀಮೆಗೆ.
ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮೀನ ಹೆಜ್ಜೆ
ಗುರುತು ಹಿಡಿದರೂರಿಗೆ.
ಸುಕ್ಕಿನ ಗೆರೆ ಸಾಣೆ ಹಿಡಿದ
ಜಾಣ ಮುದುಕರೂರಿಗೆ.
ಆಳದಲ್ಲಿ ಲಾವಣಿಗಳನುಳ್ಳ
ನದಿಯ ಊರಿಗೆ.
ಋತುಮಾನದ ಪೈರು ಬೆಳೆವ
ದಂಟಿಗಂಟು ತೆನೆಗಳಿರುವ

ತೆನೆಗೆ ಒಂದು ಹಾಡುವಂಥ

ಹಕ್ಕಿಯಿರುವ ಊರಿಗೆ.

ಜಯ ಜಯ ಶಿವಪೂರಿಗೆ ||

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಕೋಡಂಗಿ, ಊರ ತುಂಬ ಇವರ ಮೆರವಣಿಗೆ ಮಾಡಿಸು. ಊರಲ್ಲಿಯೇ ಮಕ್ಕಳೂ ಹೆಂಗಸರೂ ನೋಡಲಿ.

ಆಮೇಲೆ ತೋಟದ ಹತ್ತಿರ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಾ. ತಿಳಿಯಿತೋ?

ಕೋಡಂಗಿ : ಆಯ್ತು.

(ಸೈನಿಕರು ಹಾಡುತ್ತ ಕೋಡಂಗಿಯ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತುವರು.)

ಚಿನ್ನದ ಹೊಗಳಯ್ಯಾ

(ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವ ಬೋಳೇಶಂಕರನಲ್ಲಿಗೆ ಸಾವ್ಕಾರ ಓಡಿ ಬರುತ್ತಾನೆ)

ಸಾವ್ಕಾರ : ಬೋಳೇಶಂಕರಾ, ಬೋಳೇಶಂಕರಾ, ಎಂಥ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ? ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹುಡುಗೇರಿಗೆ ಆಡೋ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯ ಕೊಟ್ಟೆಯಂತಲ್ಲ. ನನಗೇ ಕೊಡಬಾರದಿತ್ತೆ? ನನಗೆ ತುಸು ಹಣ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಿ ಅದು ಪ್ರಪಂಚದ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಮೊಟ್ಟೆಯಿಡೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡ್ತಿದ್ದೆ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಅದಕ್ಕೇನಂತೆ ಹಾಗೇ ಆಗಲೇಳು. ನಿನಗೀಗಲೂ ನಾನು ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯ ಕೊಡಬಲ್ಲೆ. ಆದರೆ ಧಾನ್ಯದಿಂದ ನಾಣ್ಯ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತೆ, ಪರವಾ ಇಲ್ಲವೆ?

ಡಬ್ಬು : ಯಾಕಿರುತ್ತೆ ಬಿಲ್ ಕುಲ್ ಪರವಾ ಇಲ್ಲ ಮಾರಾಯಾ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಧಾನ್ಯ ಹೆಚ್ಚಿಗಿಲ್ಲವಲ್ಲ, ಎಷ್ಟು ಬೇಕಿಗ?

ಡಬ್ಬು : ಒಂದೆರಡು ಚೀಲವಾದರೂ ಬೇಕು.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಹಾಗೇ ಆಗಲೇಳು. (ಧಾನ್ಯದ ಚೀಲದ ಹತ್ತಿರ ನಿಂತು)

ಹಂಡೋಲ್ ಬಂಡೋಲ್ ಚಿಗರಿ

ಚಿಕಲಕ ಬಕಲಕ

ಸಾಲಕುದರಿ ಹನುಮಂತರಾಯಾ

ಧಾನ್ಯವೆಲ್ಲಾ ನಾಣ್ಯವಾಗಿ

ನಾಣ್ಯವೆಲ್ಲಾ ಚಿನ್ನಾ ಆಗ್ಲಿ

ಬಚ್ಚಾಬೋಲ್

ಬೋಲಾತಿಬೋಲ್ ಹ್ರಾಂ ಲಂಗೋಟಿ ಕೋಲ್.

ಡಬ್ಬು : ಅಬ್ಬ! ಇದೆಲ್ಲಾ ಅಸಲಿ ಚಿನ್ನ ಏನಪ್ಪಾ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ನೀನೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಣ್ಣಾ.

ಡಬ್ಬು : ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೇ ನಂಬಲಿಕ್ಕಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಬ್ಬಬ್ಬ ಅಸಲೀ ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳು!

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಈ ಚಿನ್ನದಿಂದ ತಿರಗಾ ಧಾನ್ಯ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ-

ಡಬ್ಬು : ಬೇಡಬೇಡ. ಚಿನ್ನ ನಾಕನ್ನೋದುಂಟೆ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಹೌದು, ಚಿನ್ನ ತಿಂದು ಬದುಕಲಾಗುತ್ತ?

ಡಬ್ಬು : ಇಲ್ಲ. ಹಾಗಂತ ಮಣ್ಣು ತಿಂದೂ ಬದುಕಲಾಗೋದಿಲ್ಲ ತಮ್ಮ. ಚಿನ್ನ ಅಂದರೆ ಏನಂದುಕೊಂಡೆ-

ಚಿನ್ನವ ಹೊಗಳಯ್ಯಾ ನಾಣ್ಯವ ಹೊಗಳಯ್ಯಾ.

ಜಗದಲಿ ಚಿನ್ನವೇ ಮಿಗಿಲೆಂದು ಹೊಗಳು.

ಹೊಗಳುದಕೆ ನಾಲಗೆ ಏಳದಿದ್ದರೆ ಬಾಯಿ

ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುವುದೆ ಮಿಗಿಲೆಂದು ಹೇಳು

ಎರಡೆರಡು ಸೇರಿದರೆ ಎಷ್ಟಾಯ್ತಪ್ಪ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ನಾಲ್ಕು

ಡಬ್ಬು : ತಪ್ಪು

ಎರಡೆರಡು ಸೇರಿದರೆ ಏಳೆಂಟು ಆಗುವ

ಅದ್ಭುತಕೆ ತಲೆಬಾಗಿ ಬಾಯ್ತುಂಬ ಹೊಗಳು.

ಹೊಗಳುದಕೆ ನಾಲಗೆ ಏಳದಿದ್ದರೆ ಬಾಯಿ

ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುವುದೆ ಮಿಗಿಲೆಂದು ಹೇಳು.

ಕೈಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡತೀಯಾ, ತಲೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತೀಯಾ ನೀನು?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಕೈಯಿಂದ.

ಡಬ್ಬು : ಕೂತಲೆ ತಲೆಯಿಂದ ಕಾಯಕ ಮಾಡುತ್ತ

ಲೋಕವನಾಳುವ ಮಹಿಮೆಯ ಹೊಗಳು.

ಹೊಗಳುದಕೆ ನಾಲಗೆ ಏಳದಿದ್ದರೆ ಬಾಯಿ

ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುವುದೆ ಮಿಗಿಲೆಂದು ಹೇಳು

ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯದ ಮ್ಯಾಲಿನ ಗೊಂಬೆಯ

ನುಡಿಗಳನೆಂದಾರೆ ಕೇಳಿರುವೆಯ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಇಲ್ಲ

ಡಬ್ಬು : ಮಾತಾಡೋ ರಾಜನ ಹಾಡುವ ರಾಣಿಯ

ನುಡಿಗಳನೆಂದಾರೆ ಕೇಳಿರುವೆಯಾ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಇಲ್ಲ.

ಡಬ್ಬು : ಕೇಳದಿದ್ದರೆ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುವುದೆ

ಸಾವಿರ ಪಾಲಿಗೆ ಮಿಗಿಲೆಂದು ಹೇಳು.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಬಾಯಿಮುಚ್ಚಿರುವುದೆ

ಸಾವಿರ ಪಾಲಿಗೆ ಮಿಗಿಲು.

ಚಿನ್ನ ನೋಡಿ ನಿನಗಿಷ್ಟು ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ ಅಂತ ಗೊತ್ತೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೆ ಸುಗ್ಗಿ ಆದ ಮೇಲೆ ಬಾ. ಈ ಸಲ ಪೈರು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ.

ಸಾವ್ಯಾರ : ತುಸು ಹೊತ್ತು ಇಲ್ಲೇ ಇರು. ಗಾಡಿ ತಂದು ತಗೊಂಡು ಹೋಗ್ತೀನಿ. ಹುಷಾರು ತಮ್ಮಾ, ಯಾರಾದರೂ ಚೀಲಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕಿಯಾರು. ನೀನೂ ಅಷ್ಟೇ, ಕೈ ಹಾಕಬೇಡ.

(ಸಾವ್ಯಾರ ಓಡಿಹೋಗುವನು. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಕೋಡಂಗಿ ಮತ್ತು, ಸರದಾರ ಸೋಮಣ್ಣ ಬರುವರು.)

ಸರದಾರ : ಏನೋ ತಮ್ಮಾ! ನೀನು ತಯಾರಿಸಿದ ಜವಾನರನ್ನ ನೋಡಿ ನಿಜವಾಗ್ಲೂ ಆಶ್ಚರ್ಯ, ಸಂತೋಷ ಆಯ್ತು. ಜವಾನರನ್ನ ಹುಟ್ಟಿಸೋ ವಿದ್ಯೆ ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಇದೆ ಅಂತ ಗೊತ್ತಿದ್ದಿದ್ದರೆ ನಾನೇ ರಾಜನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದೆ. ನೀನು ಹೇಳಲೇ ಇಲ್ಲ ನಾನೂ ಕೇಳಲೇ ಇಲ್ಲ ಅಂತಿಟ್ಟುಕೊ. ಇರಲಿ, ಆಗಳೆ ಇದ್ದರಲ್ಲ, ಆ ಜವಾನರಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಹಾಡಿದರು, ಕುಣಿದರು, ಹೊರಟೋದರು.

ಸರದಾರ : ಎಲ್ಲಿಗೆ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಏನಿದ್ದರೋ ಆ ಅವಸ್ಥೆಗೆ.

ಸರದಾರ : ಜವಾನರು ಹಾಗೇ ಇರಬೇಕೇಳು. ಸೇನಾಪತಿ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೇಳಬೇಕು. ಅವರನ್ನ ಹ್ಯಾಗೆ ಮಾಡಿದೆ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಅದರಿಂದ ನಿನಗೇನಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ?

ಸರದಾರ : ಒಳ್ಳೆ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಜವಾನರಿದ್ದರೆ ಏನೂ ಆಗಬಹುದು, ಏನೂ ಮಾಡಬಹುದು, ಬೇಕಾದರೆ ರಾಜ್ಯ ಕಟ್ಟಬಹುದು. ರಾಜ್ಯ ಗೆಲ್ಲಬಹುದು.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಹೌದ! ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ಮೊದಲೇ ಯಾಕೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ? ನಿನಗಿಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಜವಾನರನ್ನ ಮಾಡಿಕೊಡ್ತೇನೆ. ಈ ಸಲ ಹುಲ್ಲೂ ಹುಲುಸಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದೆ. ಎಷ್ಟು ಜನ ಜವಾನರು ಬೇಕು?

ಸರದಾರ : ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಸಾವಿರ ಜವಾನರು ಸಾಕು.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಕೊಟ್ಟೇನು. ಆದರೆ ನಾನು ನಿನಗೆ ಜವಾನರನ್ನ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ತಕ್ಷಣ ನೀನು ಅವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಈ ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಹೊರಟುಬಿಡಬೇಕು. ಅವರಿಗೇನಾದರೂ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹಾಕಬೇಕಾಗಿ ಬಂದರೆ ಕಷ್ಟ. ಒಂದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಅವರು ಶಿವಾಪುರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಂದು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

ಸರದಾರ : ನಾನಾದರೂ ಇಲ್ಲಿದ್ದು ಮಾಡೋದೇನಿದೆ? ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಹೊರಟುಬಿಡ್ತೀನಿ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಹಾಗಿದ್ದರೆ, ಇಕೊ:

(ಹುಲ್ಲು ತಗೊಂಡು ನಿಲ್ಲಿಸಿ)

ಹಂಡೋಲ್ ಬಂಡೋಲ್ ಚಿಗರಿ

ಚಿಕಲಕ ಬಕಲಕ

ಸಾಲಕುದರಿ ಹನುಮಂತರಾಯಾ

ಹುಲ್ಲಿನೆಸಳು ಜವಾನರಾಗ್ಲಿ ಬಚ್ಚಾಬೋಲ್

ಬೋಲಾತಿ ಬೋಲ್ ಹ್ರಾಂ ಲಂಗೋಟಿ ಕೋಲ್.

(ಜವಾನರು ಮಾರ್ಚ್‌ಫಾಸ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತ ಬರುತ್ತಾರೆ.)

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಇಷ್ಟು ಜನ ಸಾಕೆ?

ಸರದಾರ : ಸಾಕು ಸಾಕು. ತುಂಬಾ ಉಪಕಾರವಾಯ್ತು! ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿ ನೋಡ್ತಾ ಇರು ಪ್ರಪಂಚಾನೆಲ್ಲ ಗೆದ್ದು ತಲೆಮೇಲೆ ಕಿರೀಟ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದು ನಿನ್ನನ್ನ ನನ್ನ ದರ್ಬಾರಿಗೆ ಕರೆಸಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ನೀಡತೀನಿ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಸರಿಯಪ್ಪ. ನಿನಗೆ ಇನ್ನೂ ಜವಾನರು ಬೇಕಾದರೆ ಮತ್ತೆ ಬಾ, ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಮುಂದಿನ ಸಲ ಹುಲ್ಲನ್ನು ನೀನೇ ತರಬೇಕು, ಅಷ್ಟೆ.

ಸರದಾರ : ಖಂಡಿತ ಆಗಲಪ್ಪ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಹೋಗಿ ಬಾ. ಶಿವ ನಿನಗೆ ಒಳ್ಳೇದ್ಮಾಡ್ಲಿ.

(ಸೈನಿಕರೊಂದಿಗೆ ಸರದಾರ ಹೋಗುವನು.)

ಕತ್ತಲೆಯ ನಿಜ ಜನಕ ಬಂದನು

ಕೋಡಂಗಿ : ಏನು ಭಾಗವತರೇ, ಈ ಪರಿ ಗಾಳಿ ಬೀಸಿದೆ. ಇದು ನಿಮ್ಮ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಬೀಸಿದೆಯಾ? ನಿಜವಾಗಿ ಬೀಸಿದೆಯಾ?

ಭಾಗವತ : ಬಿರುಗಾಳಿ ಬೀಸುತ್ತ ಇದೆ. ನದಿ ಹರಿಯೋದನ್ನ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಯಾರದೋ ಪಿಸುದನಿ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಇದೆ. ಅಕಾ, ಕಾಲು ಭೂಮಿ ಮ್ಯಾಲಿದ್ದರೂ ಮೋಡಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರದೋ ತಲೆ ಕಂಡ ಹಾಗಾಯ್ತು. ಕಂಡೆಯಾ?

ಕೋಡಂಗಿ : ಇಲ್ಲವೆ!

ಭಾಗವತ : ಲೋಕ ಕುಟ್ಟಿ ಕೆಡಕುವ ಹಾಗೆ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಡುತ್ತ ಯಾರೋ ಬರ್ತಿದಾರೆ, ಹೆಜ್ಜೆ ಸಪ್ಪಳ ಕೇಳಿಸ್ತೆ?

ಕೋಡಂಗಿ : ಇಲ್ಲವೆ!

ಭಾಗವತ : ಸೈತಾನ ಬರ್ತಿದಾನಯ್ಯ.

ಕೋಡಂಗಿ : ಸೈತಾನ ಅಂದರೆ ಬಣ್ಣದ ವೇಷ ತಾನೆ? ಅದನ್ನದರೂ ತರಿಸಿ ಮಾರಾಯರೆ, ಕಣ್ಣುಬ ನೋಡೋಣ. ಅದೇನು ಕಥೆಗಾರಿಕೆಯೋ, ಬಡವನ್ನ ತೆಗಳೀರಿ. ಶ್ರೀಮಂತನ್ನ ಹೊಗಳೀರಿ. ಬಡವ ಬಂದರೆ ದುಃಖದ ರಾಗ ತಗೀತೀರಿ. ರಾಜ ಬಂದರೆ ಆನಂದದ ರಾಗ ಬಿಚ್ಚುತ್ತೀರಿ. ಹಳ್ಳಿ ಅಂದರೆ ಲಬೊ ಲಬೊ ಅಂತೀರಿ, ಸಿಟಿ ಅಂದರೆ ಹಾಹಾ ಅಂತೀರಿ.

ಭಾಗವತ : ನನಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಅಷ್ಟೆ ಕಣಪ್ಪ, ಯಾಕೆಂದರೆ ನಾನು ಕಥೆಗಾರ.

ಕೋಡಂಗಿ : ನಿಮ್ಮ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮಗೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟೋ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗಿವೆ ಗೊತ್ತೆ? ಬೋಳೇಶಂಕರ ಬೇಕೂಫನಾಗಿದಾನೆ, ಅಣ್ಣಂದಿರು ಮಹಾರಾಜರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕಥೆಗಾರ ಕಥೆ ಮರತ್ತಿದಾನೆ. ರಾಜಕುಮಾರಿ ಸಾಮಾನ್ಯನ್ನ ಮದುವೆ ಆಗಿದ್ದಾಳೆ. ರಾಜಾ ಕೂಲಿ ಆಗಿದ್ದಾನೆ....

ಭಾಗವತ : ಪರವ ಇಲ್ಲ ನಿನಗೂ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ, ಮುಂದಿನ ಕಥೆ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನೀನೇ ಹೇಳಬಹುದು.

ಕೋಡಂಗಿ : ಹೇಳೋ ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲೇತನಕ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಈಗ ಸೈತಾನ ಬರ್ತಿದಾನೆ ಅಂದಿರಲ್ಲ, ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ. ಸೈತಾನನ್ನ ನಂಬೋದು ಕಷ್ಟ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಯಾವ ಕಥೆಯಲ್ಲೂ ಅವನು ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳಿಲ್ಲ.

ಭಾಗವತ : ಕೇಳದಿದ್ದರೆ ರಂಗದ ಮೇಲೆ ಕರೆತಂದು ಧಾಢಿಯ್ಯಾ ಹಾಡಿ ಎರಡು ಗಂಟೆ ಕುಣಿಸು; ತಾನೇ ದಾರಿಗೆ ಬರತ್ತಾನೆ.

ಕೋಡಂಗಿ : ರಾಕ್ಷಸರ ಸಹವಾಸ ಬ್ಯಾಡಿ ಭಾಗವತರೇ. ಎರಡೇನು ಹತ್ತು ಗಂಟೆ ಕುಣಿಸಿದರೂ ಮತ್ತೆ ಏರಿ ಬರತ್ತಾರೆ. ಅಕಾ ಬಣ್ಣದ ವೇಷ ಆರ್ಭಟ ಮಾಡ್ತ ಇದೆ ಗಂಟಲು ಹರಿಯೋ ಹಾಗೆ, ಹಾಡಿ ಮತ್ತೆ. ಬುಡ್ಡಿಗೆ ಹಾಕಿದ ಹೆಂಡ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತುಳುಕೋ ಹಾಗೆ ನಿಮ್ಮ ಹಾಡುಕ್ಕಲಿ ಭಾಗವತರೇ.

ಭಾಗವತ : ಬಂದನೋ ಸೈತಾನ ಬಂದನು

ಸರ್ವ ಕೆಡುಕಿನ ಒಡೆಯ ಬಂದನು

ತನ್ನ ಚಿನ್ನದ ಹಲ್ಲು ಸಿಡಿವಂತವಗಡಿಸಿ ನಗುವ

ಚಿತ್ತದಲಿ ನರಕಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ

ಬತ್ತಿಸುತ್ತಲಿ ಜೀವರಸಗಳ

ಕತ್ತಲೆಯ ನಿಜಜನಕ ಬಂದನು ಬೆಳಕನೋಡಿಸುತ.

(ಕುಣಿಯುತ್ತ ಸೈತಾನ ಬರುವನು)

ಅಯ್ಯಾ ಬಂದಂಥವರು ತಾವು ಧಾರು?

ಸೈತಾನ : ಅಯ್ಯಾ ಉರ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವರಿಗೆ ಬಲು ಗರ್ವ ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ದುರ್ವ್ಯಸನ ವಂಟಿಸಿ ನಿರ್ವಂಶ ಮಾಡುತ್ತ, ಸೃಷ್ಟಿಯ ಹಾಳುಮಾಡಿ ತುಷ್ಟಿಯ ಪಡುವಂಥ, ಸುಳ್ಳಿಗೆ ಹಳಬ, ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊಸಬನಾಗಿರುವಂಥ ಬಗೆಬಗೆಯ ಭ್ರಮೆಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಸುಂದರ

ಸುಳ್ಳುಗಳ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮಾನವರನ್ನು ಅದ್ಭುತ ಅವರ ನಾಶವನ್ನೇ ಜೀವನಾಧಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವಂಥ ಧೀಮಂತ ಯಾರೆಂದು ಬಲ್ಲಿರಿ?

ಭಾಗವತ : ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ನರಕಗಳ ಅಧಿಪತಿ ಸೈತಾನ ಮಹಾರಾಜರೇ ಸೈ.

ಸೈತಾನ : ಅವರೇ ನಾವೆಂದು ಭಾವಿಸೈ ಭಾಗವತ

ನೀನಾಗೈ ನನ್ನ ತುತ್ತೂರಿಯ ತೂತ.

ಭಾಗವತ : ಬಂದಂಥ ಕಾರಣ?

ಸೈತಾನ : ಅಯ್ಯಾ ಭಾಗವತ, ಶಿವಪುರದಲ್ಲಿರುವಂಥಾ ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿ ಬೋಳೇಶಂಕರ ಮತ್ತು ಅವನ ಸೋದರರ ಮಧ್ಯೆ ವಿರಸವ ತಂದು, ಛಲದಿಂದ ಕಲಹವಾಡಿ, ಪರಸ್ಪರ ಅವಗಡಿಸಿ ಅವಮಾನಿಸಿ, ಕಿವಿ, ಮೂಗು, ಕಣ್ಣು, ಹಲ್ಲುಗಳ ಕಿತ್ತು ಆತ್ಮಗಳ ಕೊಳೆಯಾಗಿಸಿ ಸಾಯಿಸಲೆಂದು ಮೂರು ಪಿಶಾಚಿಗಳಿಗೆ ಆಜ್ಞೆಯ ನೀಡಿ ಕಳುಹಿಸಲಾಗಿ, ಅವರಿಂದ ಏನೊಂದೂ ಸುದ್ದಿ ಬಾರದೆ, ಹುಸಿ ಹೋದ ಬಾಣದ ಹಾಗೆ ಅವರ ವಿಚಾರವೇ ಗೊತ್ತಾಗದಾಗಿ ಖುದ್ದಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ತಿಳಿದು ಬರೋಣವೆಂದು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆವಯ್ಯಾ ಭಾಗವತಾ ನಿನ್ನ ಮಾತು ಮಜಭೂತ.

ಭಾಗವತ : ವಿಚಾರ ತಿಳಿಯಿತೆ?

ಸೈತಾನ : ತಿಳಿಯಿತು. ಮೂವರೂ ಪಿಶಾಚಿಗಳು ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿಗೆ ಸೋತು ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ವರಗಳನ್ನು ಆಟಿಗೆಗಳಂತೆ ಬಳಸಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಸತ್ತು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಭೂಲೋಕ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಲ ತಿರುಗಿ, ಹೊಸ ಹೊಸ ವಾಯಿಮಂಡಲಗಳು ಬೀಸಿ, ಕೆಳಗಿನದು ಮ್ಯಾಲೆ, ಮ್ಯಾಲಿನದು ಕೆಳಗಾಗಿ, ಅರಸು ಆಳಾಗಿ ಆಳು ಅರಸಾಗಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿಯ ಅಣ್ಣಂದಿರು ರಾಜರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಈ ಕಡೆ-ಈ ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿಯೂ- ಅವನ ಸುದೈವಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿಬೀಳಲಿ-ಕಿರೀಟವಿಲ್ಲದ ರಾಜನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಬೇಕೂಫ!

ಕೋಡಂಗಿ : (ಅವನಿಗೆ ಕೇಳಿದಂತೆ) ಅವನೇನು ಮಗೂನ?

ಸೈತಾನ : ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ನರಕಗಳ ದೊರೆಯಾದ ನನಗೆ ಈ ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿ ಬೋಳೇಶಂಕರ ಜೀರ್ಣವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲ!

ಕೋಡಂಗಿ : ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಜಾಪಾಳ ಮಾತ್ರ ಇದೆ, ಬೇಕೆ?

ಸೈತಾನ : ಈ ಬೋಳೇಶಂಕರನನ್ನ ಹಾಳು ಮಾಡಲೇಬೇಕಲ್ಲಾ, ಎನು ಮಾಡಲಿ?

ಕೋಡಂಗಿ : ಬೊಬ್ಬೆ ಹೊಡಿ.

ಸೈತಾನ : ಹುಷಾರಾಗಿ ಮೈತುಂಬ ಕಣ್ಣಾಗಿ ವ್ಯವಹರಿಸಬೇಕಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೀತ!

ಕೋಡಂಗಿ : ಹಿಂಗ ಬಾ ದಾರಿಗೆ.

ಸೈತಾನ : ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿ ಅಣ್ಣಂದಿರಿಬ್ಬರಿಗೂ ದುರಾಸೆಯ ಖಾಯಿಲೆ ಹಚ್ಚಿ ಅವರು ಆತ್ಮನಾಶ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ . ಹಿರಿಯವನು ಸರದಾರ ಸೋಮಣ್ಣ. ಕಿರೀಟಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಡುವ ಹವ್ಯಾಸದವನು. ಆಗಲೇ ಅನೇಕ ರಾಜರನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ಅವರ ಕಿರೀಟಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದರೂ ಅವನಿಗೆ ತೃಪ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ನರಕದ ಆಣೆ ಮಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಅವನು ಇಂದ್ರನ ಕಿರೀಟ ಸಿಕ್ಕುವ ತನಕ ಸುಮ್ಮನಿರೋ ಪೈಕಿ ಅಲ್ಲ. ಅವನಾಗಲೇ ದೇವರ ಹಾಗೆ ನಿಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದ. ನಾನವನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿ ದೇವರ ಹಾಗಲ್ಲ ಸ್ವಾಮೀ ದೇವರೂ ಹೆದರಿ ನಡುಗಬೇಕು - ಅಂಥಾ ಸೈತಾನ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿ ಅಂದೆ. ಅದನ್ನೇ ಕಲಿತಿದ್ದಾನೆ. ಬರಲಿ ಅಯ್ಯಾ ಭಾಗವತರೇ ಸರದಾರ ಸೋಮಣ್ಣನ ಕರೆಸಿ.

(ಭಾಗವತ ಥಾಥಯ್ಯಾ ಹಾಡುವನು. ಸೋಮಣ್ಣ ಕುಣಿಯುತ್ತ ಬರುವನು)

ಸೈತಾನ : (ಭಾಗವತನಿಗೆ) ನಿಮಗೆ ನನ್ನ ನಿಜರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಂಡಂತೆ ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ನಾನೀಗ ಅವನ ಸೇನಾಪತಿಯಂತೆ ಕಾಣಬಲ್ಲೆ. (ಸೋಮಣ್ಣನಿಗೆ) ಸ್ವಾಮೀ,

ಸೋಮಣ್ಣ : ಅಯ್ಯಾ ಸೇನಾಪತಿ, ನನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಅತಳವಿತಳ ಪಾತಾಳ ರಸಾತಳದ ಅನೇಕ ರಾಜರನ್ನು ಮುಕ್ತಿಸಿ ಅವರ ಕಿರೀಟಗಳನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಂಡು ಸಾಮಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ರಾಜರು ಕಿರೀಟಗಳನ್ನುಳ್ಳ ತಮ್ಮ ತಲೆಯನ್ನು ನನಗೆ ಬಾಗಿಸದೆ ಮಲೆತುಕೊಂಡು ಹಾಗೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರೂ ನನಗೆ ತಲೆ ಬಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಉಪಾಯವೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಹೆಳಯ್ಯಾ ಸೇನಾಪತಿ.

ಸೈತಾನ : ಪ್ರಭು, ಅನೇಕ ರಾಜರು ರತ್ನಖಚಿತವಾದ ಕಿರೀಟಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಸ್ವತಂತ್ರರಾಗಿ ಬದುಕುತ್ತಿರುವುದು ನಿಜ. ನೀವು ಈತನಕ ಕ್ಷುದ್ರವೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದ ನಿಮ್ಮ ಸೋದರೆ ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿ ಬೋಳೇಶಂಕರ ಕೂಡ ರಾಜನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ತಾವು ಇವರ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಮಾಡಿ ಕಿರೀಟ ಕಸಿಯಬೇಕಾದರೆ ಸೋರಗಿರುವ ನಮ್ಮ ಸೈನ್ಯ ಹತ್ತುಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಬೇಕು. ಪಿಶಾಚಿಗಳನ್ನು ನವೀ ಕರಿಸಬೇಕು. ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ ನೂರು ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಬಲ್ಲ ಬಂದೂಕುಗಳನ್ನು ಬರೀ ರಾಜಧಾನಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಇಡೀ ರಾಜ್ಯವನ್ನೇ ಮೇಲಿನಿಂದ ಸಿಡಿದು ಅರಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಧ್ವಂಸ ಮಾಡಬಲ್ಲ ಬಾಂಬುಗಳನ್ನು, ಆಕಾಶದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಾವಲುಕಾಯುವ ಸಿಡಿದೆಲೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.

ಸರದಾರ : ಹತ್ತು ಪಟ್ಟು ಸೈನ್ಯ ಎಲ್ಲಿಂದ ತರೋದು?

ಸೈತಾನ : ತಾವು ತಮ್ಮ ಸಾವ್ಕಾರ ತಮ್ಮನೊಂದಿಗೆ ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಅನುಕೂಲ. ನಿಮಗೆ ಸೈನ್ಯ ಬೇಕು. ಅದನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಲು ತಮ್ಮನಿಂದ ಹಣವೂ ಬೇಕು. ಎರಡನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಡೋನು ಬೋಳೇಶಂಕರ. ಒಳ್ಳೆ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಸರಿ; ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ನಿಮ್ಮದಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿ ಕೊಂಡರೆ ತಾರೇ ದಾರಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ.

ಸರದಾರ : ನಿಜ. ಬೋಳೇಶಂಕರನ ಧಡ್ಡತನವನ್ನು ಸೈನ್ಯವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಬಹುದು. ಕೂಡಲೇ ನನ್ನ ಸಾವ್ಕಾರ ತಮ್ಮನೊಂದಿಗೆ ಭೇಟಿ ಏರ್ಪಡಿಸು.

ಸೈತಾನ : ಆಗಲಿ ಪ್ರಭೋ ಅಲ್ಲಿತನಕ ತಾವು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತಗೊಳ್ಳಿ. (ಸರದಾರ ಹೋಗುವನು) ನೋಡಿದಿರಾ ಭಾಗವತರೇ,

ಭಾಗವತ : ನಿಮ್ಮ ಮಹಿಮೆ ಅಗಾಧವಾದದ್ದು ಸ್ವಾಮಿ.

ಸೈತಾನ : ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿದ್ದಾನಲ್ಲ, ಅವನನ್ನೂ ಕರೆಯಿರಿ.

(ಭಾಗವತ ಧಾಢಯ್ಯಾ ಹಾಡುವನು. ಸಾವ್ಯಾರ ಕುಣಿಯುತ್ತ ಬರುವನು.)

ಸಾವ್ಯಾರ : ಅಯ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿ,

ಸೈತಾನ : (ಭಾಗವತನಿಗೆ) ನಿಮಗೆ ನನ್ನ ನಿಜರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಂಡಹಾಗೆ ಅವನಿಗೆ ನಾನೀಗ ಮಂತ್ರಿಯ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಗೊಂದಲ ಮಾಡಿಕೋಬೇಡಿ.

ಕೋಡಂಗಿ : ನಮಗೆ ಕಾಣಿಸೋದಾದರೂ ನಿನ್ನ ನಿಜ ತಾನೆ?

ಸೈತಾನ : ಪ್ರಭು.

ಸಾವ್ಯಾರ : ಅಯ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿ, ನನ್ನ ತಮ್ಮ ಬೋಲೇಶಂಕರನೂ ರಾಜನಾಗಿ ಚರಿತ್ರೆಯ ಮುಖಕ್ಕೆ ಮಸಿ ಬಳಿದನಲ್ಲಯ್ಯಾ! ಅವನು ರಾಜನಾದಾಗಿನಿಂದ ನನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯ ಧಡ್ಡರಲ್ಲ ಅವನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ವಲಸೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ಖಾಲಿ ಮನೆಗಳೇ ಕಾಣುತ್ತಿವೆ.

ಸೈತಾನ : ಹಾಗೆಯೇ ಬೋಲೇಶಂಕರನ ರಾಜ್ಯದ ಬುದ್ಧಿಜೀವಿಗಳು ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಲಸೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರಲ್ಲ ಪ್ರಭು,

ಸಾವ್ಯಾರ : ಬುದ್ಧಿಜೀವಿಗಳದ್ದರೆಷ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆಷ್ಟು, ಅವರು ತೆರಿಗೆ ಕೊಡೋ ಜನಗಳಲ್ಲ ವಯ್ಯಾ. ತೆರಿಗೆ ಕೊಡೋ ಧಡ್ಡರಲ್ಲ ವಲಸೆ ಹೋದರೆ ನಾನೆಷ್ಟು ದಿನ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಲಾದೀತು? ಭಂಡಾರವಾಗಲೇ ಖಾಲಿ ಆಗಿದೆ.

ಸೈತಾನ : ತಾವು ಸರದಾರ ಸೋಮಣ್ಣನವರೊಂದಿಗೆ ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಪ್ರಭು, ಅವರಿಗೆ ಸೈನ್ಯ ಬೇಕು. ತಮಗೆ ಚಿನ್ನ ಬೇಕು. ಎರಡನ್ನೂ ಕೊಡಬಲ್ಲವನು ಬೋಲೇಶಂಕರ. ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಜೊತೆ ಹೋದರೆ ಇಲ್ಲ ಅನ್ನಲಾರ.

ಸಾವ್ಯಾರ : ಅದೇ ಸೈ. ಕೂಡಲೇ ಸರದಾರ ಸೋಮಣ್ಣನ ಜೊತೆ ಭೇಟಿ ಏರ್ಪಡಿಸು.

ವಾಸಿಯಾಗದ ರೋಗ

(ಬೋಲೇಶಂಕರ ಮತ್ತು ಅವನ ರಾಣಿ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.)

ರಾಜಕುಮಾರಿ : ಸ್ವಾಮಿ ನೀವೇನೋ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಿರಿ.

ಬೋಲೇಶಂಕರ : ಅದೇ ಆ ದಿನ ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ನೀವು ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲೊರಗಿ ಹೊಟ್ಟೆ ನೋವಿನಿಂದ ಸಂಕಟ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಿರಿ.

ರಾಜಕುಮಾರಿ : ಹೌದು, ಆಮೇಲೆ?

ಬೋಲೇಶಂಕರ : ಪ್ರೇಮಿಗಳು ಅಂದರೆ -

ರಾಜಕುಮಾರಿ : ಪ್ರೇಮಿಗಳು ಅಂದಿರಿ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅದೇ ಇಲ್ಲ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಯಾಕಿಲ್ಲ? ಇದೆ.

ರಾಜಕುಮಾರಿ : ಮತ್ತೆ ಒಮ್ಮೆಯೂ ಹಾಗಂತ ಹೆಳಲೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಹೇಳಿದೆನಲ್ಲ.

ರಾಜಕುಮಾರಿ : ಏನಂತ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಇದೆ ಅಂತ.

ರಾಜಕುಮಾರಿ : ಏನಿದೆ ಅಂತ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಅದನ್ನೇ ಹೇಳೋಣಾಂತ ಬಂದೆ. ಆ ದಿನ ಏನಾಯ್ತು - ಕೇಳಿ.

ರಾಜಕುಮಾರಿ : ಆ ದಿನ ಏನಾಯ್ತು?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಅರಮನೆಗೆ ನಾನು ಮದ್ದಿನೊಂದಿಗೆ ಬಂದಾಗ ನೀವು ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲೊರಗಿ ಹೊಟ್ಟೆನೋವಿನಿಂದ ಸಂಕಟ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಿರಿ.

ರಾಜಕುಮಾರಿ : ಹೌದು, ಆಮೇಲೆ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಬಾಡಿದ ಹೂವಿನಂಥ ನಿಮ್ಮ ಮುಖ ನೋಡಿದೆ.

ರಾಣಿ : ನಾನು ಸಂಕಟ ಪಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮುಖ ಹೂವಿನ ಹಾಗೆ ಕಂಡಿತೆ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಬಾಡಿದ ಹೂವಿನ ಹಾಗೆ.

ರಾಜಕುಮಾರಿ : ಇಷ್ಟೇನಾ, ಇನ್ನೇನಾದರು ವಿಶೇಷ ಇದೆಯೆ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಓಹೋ ಬೇಕಾದಷ್ಟಿದೆ. ನಾಡಿ ನೋಡುವ ನೆಪದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಕೈಹಿಡಿದು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಲ ರೋಮಾಂಚನಗೊಂಡೆ.

ರಾಜಕುಮಾರಿ : ಆಮೇಲೆ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಲ ನಿಮ್ಮನ್ನೋಡಿದೆ.

ರಾಜಕುಮಾರಿ : ಆಮೇಲೆ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ನಾನು ಆಗಲೇ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಬಿಟ್ಟೆ, ಏನಪ್ಪಾ ಅಂದರೆ....

ರಾಜಕುಮಾರಿ : ಗೊತ್ತಾಯ್ತು ಬಿಡಿ, ಹೇಳಬೇಡಿ. ನನಗೆ ನಾಚಿಕೆ ಬರುತ್ತೆ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಏನನ್ನ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿದೆ ಅಂತ ಹೇಳಬೇಡವಾ?

ರಾಜಕುಮಾರಿ : ನನಗಾಗಲೇ ಗೊತ್ತು.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಏನು ಹೇಳಿ?

ರಾಜಕುಮಾರಿ : ಇವಳನ್ನೇ ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕು ಅಂತ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಅಲ್ಲ, ಇವಳನ್ನೇ ಪ್ರೀತಿಸಬಾರದು ಅಂತ.

ರಾಜಕುಮಾರಿ : ಯಾಕೆ ಹೇಳಿ, ನಾನಷ್ಟು ಕೆಟ್ಟವಳೆ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಸಮಸ್ಯೆ ಬಂದಿರೋದು ನೀವು ಜಾಸ್ತಿ ಒಳ್ಳೆಯವರಾದುದರಿಂದ. ನೀವಾದರೆ ಹೂವಿನಂಥವರು. ನಾನೋ ಒಬ್ಬ ಹುಂಬ ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿ ರೈತ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಜೋಡಿ ಅಂತ.

ರಾಜಕುಮಾರಿ : ನೀವು ಹೀಗೆಲ್ಲ ಮಾತಾಡಿದರೆ ಒಂದು ಒಳ್ಳೇ ದಿನ ನೋಡಿ ನಾನು ಸತ್ತು ಬಿಡುತ್ತೇನೆಷ್ಟೆ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ದಯವಿಟ್ಟು ಹಾಗೆ ಹೇಳಬೇಡಿ; ನನಗೆ ನೋವಾಗುತ್ತೆ.

ಕೋಡಂಗಿ : (ಬರುವನು) ಏನಯ್ಯಾ ಮಿತ್ರಾ, ರಾಜನಾಗಿ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆರಾಮಾಗಿರೋದನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಸಾಮಾನ್ಯ ರೈತನ ಹಾಗೆ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತೀಯಲ್ಲಾ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಬಾರಯ್ಯಾ ಕೋಡಂಗಿ, ನೀನು ರಾಜನೇ ಆಗಿರು, ರೈತನೇ ಆಗಿರು- ಯಾರಾಗಿದ್ದರೂ ಉಂಡ ಅನ್ನ ಮೈಗೆ ಹತ್ತಬೇಕಾದರೆ ಮೈಮುರಿದು ದುಡೀಬೇಕಪ್ಪ. ಕೂತು ಉಂಡರೆ ರಾಜ್ಯ ನಡೀತದ?

ಕೋಡಂಗಿ : ಮಹಾರಾಣಿಯವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ. ದೇಶದ ಮಹಾರಾಣಿಯಾಗಿ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿರೋದನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಸಾಮಾನ್ಯರ ಹಾಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಹುದೆ?

ರಾಜಕುಮಾರಿ : ಮಲ್ಲಿಗೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ನಾರು. ಅವರಿದ್ದಲ್ಲಿ ನಾನು.

ಕೋಡಂಗಿ : (ತನ್ನಲ್ಲಿ) ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಯಾರು ಜಾಸ್ತಿ ಧಡ್ಡರು ಅಂತ ಸ್ಪರ್ಧೆ ನಡೀತಿರಬೇಕಾದರೆ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ ಸ್ಪರ್ಧಿಯಾಗಿ ಸೇರದಿರೋದೇ ಮೇಲು. ಬಂದ ಕಾರಣ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. (ಪ್ರಕಾಶ) ಅಯ್ಯಾ ಮಿತ್ರಾ, ಸೈತಾನನಿಂದ ಪ್ರಚೋದಿತರಾಗಿ ನಿನ್ನ ಅಣ್ಣಂದಿರಿಬ್ಬರೂ ನಿನ್ನ ನೋಡೋದಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಬರಹೇಳಲಾ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಇಲ್ಲೇ ನೋಡುತ್ತಾರಂತೆ? ಮನೆಯಲ್ಲೊ?

ಕೋಡಂಗಿ : ಇಲ್ಲೇ ಈಗಲೇ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಬರಲೇಳು ಅದಕ್ಕೇನಂತೆ. ದೇವಿ ನೀನು ಗುಡಿಸಲಲ್ಲಿರು. (ಒಳಗೆ ಹೋಗುವಳು)

ಕೋಡಂಗಿ : ಆದರೂ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಲೇಬೇಕು; ನಿನ್ನ ಔದಾರ್ಯಕ್ಕೆ ನೀನೇ ಮೋಸ ಹೋಗುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಮಾರಾಯಾ. (ಸರದಾರ ಮತ್ತು ಸಾವ್ಕಾರ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಕರೆತಂದು ಮರೆಯಾಗುವನು)

ಸಾವ್ಕಾರ : ನಮಸ್ಕಾರ ತಮ್ಮಾ, ನೀನು ರಾಜನಾದದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾನೇ ರಾಜನಾದಷ್ಟು ಸಂತೋಷವಾಯ್ತು ನನಗೆ.

ಸರದಾರ : ತಮ್ಮಾ ನೀನು ರಾಜನಾದದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ ನನಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಿರೀಟ ಸಿಕ್ಕಷ್ಟು ಸಂತೋಷವಾಯ್ತು.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಅಗಲೇಳಿ. ಆಗಾಗ ಸಂತೋಷಪಡೋದು ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಸಾವ್ಕಾರ : ಇದೇ ಏನಪ್ಪ ನಿನ್ನ ದರ್ಬಾರು?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಜನ ಎಲ್ಲಿ ಸೇರಿದರೆ ಅಲ್ಲೇ ದರ್ಬಾರು.

ಸರದಾರ : ಅಣ್ಣಂದಿರು ಅಂತ ಇಬ್ಬರಿದ್ದೇವೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿಕೇಳಿಸಿದ್ದರೆ ನಾವೂ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇನಪ್ಪ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಅಂತ ಒಂದು ಸಮಾರಂಭ ನಡೆದಿದ್ದರಲ್ಲವೆ?

ಸಾವ್ಕಾರ : ಮದುವೆ ಅಂತಾದರೂ ಒಂದು ಆಯ್ತಲ್ಲವ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಧಡ್ಡರ ಮದುವೆಗೆ ರಾಜಮಹಾರಾಜರ್ಯಾಕೆ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಸಾವ್ಕಾರ : ಅಯ್ಯಾ ಬೋಳೇಶಂಕರಾ, ನೀನು ಅದೆಂಥದೋ ಸೈನ್ಯ, ನಾಣ್ಯ, ತೆರಿಗೆ ಇಲ್ಲದ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡ್ತಿದ್ದೀಯಂತೆ ಹೌದ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಹೌದು.

ಸರದಾರ : ನೀನೇನೋ ಧಡ್ಡರ ರಾಜ್ಯ ಕಟ್ಟಿ ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ಅಪಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಬಹುದಪ್ಪ. ನಾನು ಹಾಗೆ ಮಡಲಿಕ್ಕಾಗುತ್ತೆ? ಸೈನ್ಯ ಹಣ ಎಲ್ಲಾ ಬೇಕು. ಈಗ ನಾನು ಬಂದ ಕಾರಣವೂ ಅದೇ. ನನ್ನ ಬಳಿ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಜವಾನರಿಲ್ಲ. ಹುಲ್ಲಿನ ಒಂದೆರಡು ಬಣಿವೆಯಷ್ಟು ಜವಾನರನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡು. ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದ ರಾಜರನ್ನೆಲ್ಲ ಗೆದ್ದು ನೀನು ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಮಾನ ಪಡೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಅದಾಗದು. ನಿನಗೆ ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ಜವಾನರನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಸರದಾರ : ಯಾಕೆ, ಹಿಂದೆ ಇನ್ನೂ ಜವಾನರು ಬೇಕಿದ್ದರೆ ಬಾ ಅಂತ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲವೇನೋ ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿ ಅಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾರಾಗಿದ್ದರೂ ಜವಾನರನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತೆ? ಜವಾನರು ಹಾಡಿಕೊಂಡು ಸಾಲಾಗಿ ಕುಣಿಯುತ್ತಾರೆ ಅಂತ ಮಾತ್ರ ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ನಿನ್ನ ಜವಾನರು ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಿನ್ನ ಜವಾನರಿಂದಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಮಕ್ಕಳು, ವಯಸ್ಸಾದವರು ಅನಾಥರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಗೊತ್ತೇನು? ದಿನ ಬೆಳಗಾದರೆ

ಅಂಥವರು ನನ್ನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ವಲಸೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಗೋಳು ಕೇಳಿದ ಮೇಲೂ ಜವಾನರನ್ನ ಮಾಡಿ ಕೊಡೋದು ಇನ್ನೂ ಭಯಂಕರ ಮೂರ್ಖತನ.

ಸಾವ್ಕಾರ : ನೋಡು ಬೋಳೇಶಂಕರಾ, ನಾನು ನಿನ್ನ ಹಿತ್ಯೆಷಿ ಅಂತ ಸಾರಿಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನನಗಾದರೂ ಮೊದಲೇ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಂತೆ ಹತ್ತೆಂಟು ಲಾರಿ ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿ ತಾನೆ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಖಂಡಿತ ಇಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ತೆರಿಗೆ ಭಾರ ಸಹಿಸದೆ ಜನ ತಮ್ಮಲ್ಲಿಯ ಹಸುಕರು ಮಾರಿ ತೆರಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ನನ್ನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ವಲಸೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳ ಹೊಗೆ ನುಂಗಲಾರದೆ ಜನ ಓಡಿಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಳೆಯೋ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಸುವಿನ ಹಾಲು ಸಿಕ್ಕೋದಿಲ್ಲ ಅಂದರೆ ಇದೇನೋ ನೀವು ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡೋ ರೀತಿ?

ಸಾವ್ಕಾರ : ಲೋ ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿ, ಬುದ್ಧಿ ಇದ್ದವರ ಹಾಗೆ ಮಾತಾಡಿ ದಾರಿಯ ಜಗಳ ಮನೆಗೆ ಸೇರಿಸ್ಕೊಬೇಡ.

ಸರದಾರ : ನಮ್ಮ ಬೋಳೇಶಂಕರ ಒಳ್ಳೆಯವನೆ; ಸ್ವಲ್ಪ ಧಡ್ಡ ಅಷ್ಟೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ ಮೊದಲ ಸ್ಪರ್ಶಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಹಿಗ್ಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಹೌದು ಎಂದಾದರೆ ನೀವು ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳಿ: ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಅತಿಯಾಸೆಯ ರೋಗ ಹಿಡಿದಿದೆ. ಯಾವ ಮದ್ದಿನಿಂದಲೂ ವಾಸಿಯಾಗದ ರೋಗ ಅದು. ಸಾವಿನತನಕ ನಿಮ್ಮನ್ನದು ಬಿಡೋದಿಲ್ಲ. ರೋಗಿಯಾಗಿ ಸಾಯಬೇಕೆಂದು ಒಮ್ಮತದಿಂದ ನೀವು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ್ದರೆ ಅದು ನಿಮ್ಮ ಆಯ್ಕೆ. ಆದರೆ ಬಲ್ಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಅದೊಮ್ಮೆ ರೋಗ ಅಂತ ಗೊತ್ತಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಮದ್ದು ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಅಂತ.

ಸೈತಾನ : ಇದು ಬಿಟ್ಟಿ ಉಪದೇಶ ತಾನೆ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಖಂಡಿತ.

ಸೈತಾನ : ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೇಳು.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಮಧ್ಯೆ ಇಗೋ ಈ ಸೈತಾನ ಸಲಹೆಗಾರನಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ. ನಿಮ್ಮ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಭಯಂಕರ ಕನಸುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಕನಸುಗಳಿಗೆ ಕೊಳ್ಳಿಯಿಟ್ಟು ನಿಮ್ಮಾತ್ಮ ಪೂರ್ತಿ ಸುಡೋ ಹಾಗೆ ಸೀಮೆಎಣ್ಣೆ ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಸಮಯ ಮೀರಿಲ್ಲ. ಈಗಲಾದರೂ ಹುಷಾರಾಗಿ.

ಸಾವ್ಕಾರ : ಎಣಿಸೋದಕ್ಕೆ ಬೆರಳುಪಯೋಗಿಸೋನು ನನಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೆಳಬಂದನೆ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಕೇಳೋದಾದರೆ.

ಸಾವ್ಕಾರ : ಲೋ ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡುವ ನನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಸುಳ್ಳು ಆಮಿಷ ತೋರಿಸಿ ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯ ಭರ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ ಇದ್ದೀಯಲ್ಲ, ಇದೊಂದೇ ಕಾರಣ ಸಾಕು ನಿನ್ನನ್ನು ನೂರು ವರ್ಷ ಸೆರೆಮನೆಗೆ ಕಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ. ಒಳ್ಳೆ ಮಾತಿನಿಂದ ಹತ್ತೆಂಟು ಲಾರಿ ಚಿನ್ನ ಮಾಡಿಕೊಡು. ಬೇಕಾದರೆ ಧಾನ್ಯ ನಾನೇ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಸರದಾರ : ಅಯ್ಯಾ ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿ ಕಿರೀಟ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ನನ್ನ ಆಸೆಯ ಮೇಲೆ ತಣ್ಣೀರೆರಚಬೇಡ. ಒಳ್ಳೆ ಮಾತಿನಿಂದ ಎರಡು ಬಣಿವೆಯಷ್ಟು ಜವಾನರನ್ನ ಮಾಡಿಕೊಡು. ಬೇಕಾದರೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಹತ್ತು ಬಣಿವೆಯಷ್ಟು ಹುಟ್ಟು ಕೊಡೋಣ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಅದಾಗದಿದ್ದರೆ?

ಸೈತಾನ : ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯ ಭಸ್ಮವಾಗುತ್ತದೆ. ನಿನ್ನಷ್ಟೇ ಧಡ್ಡಿಯಾದ ಆ ನಿನ್ನ ರಾಣಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷೆ ಎತ್ತಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನೀನು ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡಿಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಜವಾನರ ಮುಂದೆ ಲಾಗ ಹಾಕಿ ಮನರಂಜನೆ ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಶಿವನಿಚ್ಛೆ.

ಸೈತಾನ : ಏನಂದೆ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಶಿವನಿಚ್ಛೆ ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಹಾಗೆ ಆಗಲೇಳು ಅಂದೆ.

ಸರದಾರ : ನನಗೆ ಕೋಪ ಬರುತ್ತಿದೆ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಆ ಕೋಪವನ್ನ ಯಾವ ದರಿದ್ರ ಸೈತಾನನಿಂದ ಪಡೆದೆಯೋ ಅದನ್ನ ಅವನಿಗೇ ವಾಪಸ್ ಕೊಡು.

ಸಾವ್ಕಾರ : ಬೋಳೇಶಂಕರಾ ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳು.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಈ ತನಕ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕೇಳಿದ್ದಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ರೋಗಾಣು ನನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹರಡುವ ಮೊದಲೇ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡಿ. (ಬೋಳೇಶಂಕರ ಹೋಗುವನು.)

ಹಸಿರ ತುಳಿದರೋ

ಭಾಗವತ : ಅಣ್ಣತಮ್ಮರು ಸೇರಿ ಗರ್ವಿ ಗಮ್ಮತ್ತಿನಲ್ಲಿ

ಸಂಚ ಮಾಡಿ ಪೂರಾ

ಶಿವಶಿವ | ಸ್ವಂತ ತಮ್ಮನ ಮ್ಯಾಲಾ

ಹರಹರ | ಹಿರಿದಾರ ಹತ್ಯಾರಾ

ಏನಮಾಡಿದಾ, ಬೋಳೇ ಶಂಕರಾ

ಅಂದಾನ ಹರೋಹರಾ

ಬರಿಗೈಲಿ ಮಾಡ್ಯಾನ ನಮಸ್ಕಾರ ||

ದಂಡು ದಳಾಯಿ ಬಂದು

ಹಸಿರ ತುಳಿದರೋ ಹಾಳ ಮಾಡಿ ಪೂರಾ

ಎದ್ದಾವ | ಮುಗಿಲೆತ್ತರ ಧೂಳಾ

ಜನಗಳು | ಆದಾರ ಬೇಖಬರಾ

ಏನ ಮಾಡಿದಾ, ಬೋಳೇಶಂಕರಾ

ಅಂದಾನ ಹರೋಹರಾ

ಬರಿಗೈಲಿ ಮಾಡ್ಯಾನ ನಮಸ್ಕಾರ.

(ಈ ಹಾಡು ಮುಗಿಯುತ್ತಿರುವಂತೆ ಸೈನಿಕರು ಈಗ ಸೇನಾಪತಿಯ ವೇಷದಲ್ಲಿರುವ ಸೈತಾನನ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆ.)

ಸೈತಾನ್ : ನಿಂತುಕೊ.

(ಸೈನಿಕರು ನಿಲ್ಲುವರು.)

ನೀವು ಹೋಗಿ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಇದೆಯೋ, ನೋಡಿ. ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿಯ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ರಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿರಬಹುದು. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಸೈನ್ಯ ಇಲ್ಲಿರಬಹುದು. ಸುಳಿವು ಸಿಕ್ಕ ತಕ್ಷಣವೇ ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಿ, ಹೋಗಿ. ಉಳಿದವರು ಕೋವಿಯ ಹಾಡು ಹೇಳಿ.

ಸೈನಿಕರು : ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಒಲಿದು ಬರಲಿ ನಮ್ಮ ಕೋವಿಗೆ

ನುಗ್ಗಿ ನಡೆವ ಒದ್ದುನಡೆವ ಕುಣಿವ ಕೋವಿಗೆ....

ಸೈನಿಕ : (ಬಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ) ಸ್ವಾಮೀ ನಾವಿಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಊರಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸೈನಿಕರ ಸುಳಿವಿಲ್ಲ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಜನ ನಮ್ಮನ್ನ ಹಳೇ ಸ್ನೇಹಿತರಂತೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನೋಡ್ತಾರೆ. ಊಟ ತಿಂಡಿ ಕೊಡ್ತಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಬೋಳೇಶಂಕರನ ಮೆರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿದ್ದವರು ನೀವಲ್ಲವೇ ನೀವಲ್ಲವೇ? ಅಂತ ಗುರುತು ಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಸ್ವಾಮೀ.

ಸೈತಾನ : ಇವು ಸೈನಿಕನಾಡುವ ಮಾತುಗಳೇನೋ ಬೇಕೂಫಾ? ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಂದೂಕಿದ್ದರೂ ಒಂದು ಕ್ಷುದ್ರ ಜಗಳ ಕೂಡ ಆಡಿ ಬರದವನು ಸೈನಿಕನೆ?

ಸೈನಿಕ : ನಾವು ಜಗಳದ ಭಾಷೆ ಆಡಿದರೆ ಅವರು ಸ್ನೇಹದ ಭಾಷೆ ಆಡುತ್ತಾರೆ. ನಿಜ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇರುವೆಗೆ ಸಿಟ್ಟಿರಬಹುದು, ಈ ಜನಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ ಸ್ವಾಮೀ.

ಸೈತಾನ : ಅವರ ಮನೆಗಳನ್ನ ಊಟಿ ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು.

ಸೈನಿಕ : ಏನು ಕೇಳಿದರೂ ಅವರಾಗೇ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯದಿಂದ ಏನನ್ನಾದರೂ ಹಾಳು ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೇಕೆ ಹಾಳುಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ನೀವೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಸಡೆಸೋದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದುಬಿಡಿ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥವರ ಜೊತೆ....

ಸೈತಾನ : ಮೂರ್ಖ, ಈ ಜನರ ಒಳ್ಳೆಯತನ ನಿಮ್ಮ ಶೌರ್ಯವನ್ನ ಹೀರದಿರಲಿ. ಅವರನ್ನ ಎಲ್ಲ ಅನುಕೂಲಗಳಿಂದ ದೂರ ಇಡಿ. ಮನೆ ಜನ ದನಗಳಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿ. ಶಿವಪುರಿಯ ಸತ್ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಕದಿಯಲಾಗದಿದ್ದರೆ ಕೊನೇಪಕ್ಷ ಅದರ ಮುಖಕ್ಕೆ ಮಸಿಯಾದರು ಬಳಿದು ನಿಮ್ಮ ಮರ್ಯಾದೆ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ.

ಸೈನಿಕ : ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಮಾತು ಸ್ವಾಮೀ.

ಸೈತಾನ : ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳದವರನ್ನು ಸುಡುತ್ತೇನೆ. ಹೂ ತೊಲಗಿ ಈಗಲೇ....

(ಸೈನಿಕರು, ಅವರ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಸೈತಾನ ಹೋಗುವರು)

ಬರಿಗೈಲಿ ಮಾಡ್ಯಾನ ನಮಸ್ಕಾರ

(ಬೋಳೇಶಂಕರ ಮತ್ತು ಜನ)

ಒಬ್ಬ : (ಓಡಿಬಂದು) ಸ್ವಾಮೀ ನಮ್ಮ ತಪ್ಪಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನಿಮ್ಮ ಅಣ್ಣನ ಸೈನಿಕರು ಬಂದು ನಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಬೆಂಕಿಯಿಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನೊಬ್ಬ : (ಓಡಿಬಂದು) ಸ್ವಾಮಿ ನಿಮಗೆ ಬೇಕಿದ್ದರೆ ತಗೊಂಡು ಹೋಗಿರೆಂದರೂ ಕೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ ಸೈನಿಕರು ದನಗಳನ್ನು ಕಡಿದು ಕಡಿದು ಚೆಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಮತ್ತೊಬ್ಬ : (ಓಡಿಬಂದು) ಸ್ವಾಮೀ ಸೈನಿಕರು ನನ್ನ ತೋಟಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಎಳೆ ನೀರು ಕುಡಿದರು. ಬೇಕಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೂ ಕುಡಿಯಿರೆಂದೆ. ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಕುಡಿದ ಮೇಲೆ ಮರಗಳನ್ನು ಹಾಗೆ ಹಾಗೆ ಕಡಿದು ಉರುಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಹಸಿರು ಗಡ್ಡೆಗೆ ಬೆಂಕಿಯಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಮಗದೊಬ್ಬ : (ಓಡಿಬಂದು) ನಿಮಗೇನು ಬೇಕು ಹೇಳಿ ಎಂದೆವು ಅಥವಾ ಹೆಳದೆಯೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರೂ ಸರಿಯೇ ಅಂದೆವು. ಅಥವಾ ನಿಮ್ಮ ಕೋಪಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದರೂ ಏನೆಂದು ಕೇಳಿದೆವು ಅಥವಾ ನಾವೇನು ಮಾಡಿದರೆ ನಿಮಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗುತ್ತದೆ- ಅದನ್ನಾದರೂ ಹೇಳಿ ಎಂದೆವು. "ಗೊತ್ತಿದ್ದರೆ ಹೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇನುಯ್ಯಾ" ಅಂತ ಹೇಳಿ ಪುನಃ ಅದೇ ಕಾಯಕ ಸುರು ಮಾಡಿದರು. ಈಗ ಕೂದಲಿಗೊಂದು ಗಾಡೆ ಬಲ್ಲ ನೀವೇ ನಮಗೆ ದಾರಿತೋರಬೇಕು.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಆಗಲೇಳಿ. ಅವರಿಗೆ ಆತ್ಮ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಖಾತ್ರಿಯಾದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಆತ್ಮಗಳನ್ನಾದರೂ ನಾವು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಲ್ಲ.

ಮತ್ತೊಬ್ಬ : ಅಗೋ ಸೈನಿಕರು ಬಂದರು.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಬರಲೇಳಿ, ಈ ಸಿಪಾಯಿಗಳು ಬಡಪಾಯಿಗಳು, ಇವರಿಗ್ಯಾಕೆ ಹೆದರುತ್ತೀರಿ? (ಜವಾನರು ಬೋಳೇಶಂಕರ ಹಾಗೂ ಅವನ ಜನರನ್ನು ಮಧ್ಯೆ ಹಾಕಿ ಸುತ್ತುವರೆಯುವರು. ತಮ್ಮ ಬಂದೂಕುಗಳನ್ನು ಜನ ಹಾಗೂ ಬೋಳೇಶಂಕರನಿಗೆ ಗುರಿ ಹಿಡಿಯುವರು)

ಆಯ್ತು ಸ್ವಾಮೀ, ನಿಮಗೇನು ಬೇಕು?

ಸೈನಿಕ : ನಿನ್ನ ಹಾಗೂ ನಿನ್ನ ಜನರ ರಕ್ತ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಆಗಲೇಳಿ.

ಕಲಕಚಿ ಕಲಕಚಿ ರಿಗಚಿ ಲಂಡೋ ಬರಾಯಾ

ಸಾಲಕುದರಿ ಹನುಮಂತರಾಯಾ ಬಚ್ಚಾಬೋಲ್

ಜವಾನರೆಲ್ಲಾ ಹುಲ್ಲೆಸಳಾಗಿ ನಿಲ್ಲ ಬೇಕಣ್ಣಾ

ನಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲರ ಶಾಪ ನಿನ್ನ ಮೇಲಣ್ಣಾ"

(ಜವಾನರಲ್ಲ ಹುಲ್ಲೆಸಳಾಗಿ ಬೀಳುತ್ತಾರೆ. ಸೈತಾನ ಇದನ್ನು ನೋಡಲಾರದೆ ಓಡುತ್ತಾನೆ, ಜನ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಹುಲ್ಲೆಸಳನ್ನ ಹಿಡಿದು ನೋಯಿಸುತ್ತ ಆನಂದಪಡುತ್ತಾರೆ.) ಯಾರು ಹುಲ್ಲೆಸಳಾಗೋದಿಲ್ಲವೋ, ಅವರನ್ನು ಶಿವನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕರೆತಂದು ಉಪಚಾರ ಮಾಡಿ.

ಕಸಿಯೋವಂಥಾ ಅಧಿಕಾರ ದೇವರಂಥಾ ದೇವರಿಗಿಲ್ಲ

ಕೋಡಂಗಿ : ನಿನ್ನ ಕಿವಿಯಾಗೊಂದು ತುರ್ತು ಮಾತು ಹೇಳಿರತೀನಿ
ಏನು ಮಾತು ತೆಗೆ ಅಂತಾ ಅನಬ್ಯಾಡಣ್ಣಾ
ಅಂದರೂ ಅನವೋಲ್ಯಾಕ ಕಿವಿಬಾಗಲಾ ಕಾಯುತಿರಲಿ
ಬಿಟ್ಟಬಿಡು ಅಲ್ಲೇ ಒಂದು ಅರ್ಥಾತಾಸ
ಜಾಸ್ತಿ ಹೊತ್ತು ಬಿಟ್ಟರಬ್ಯಾಡ ತೂಕಡಿಸ್ಯಾವು
ಕಿವಿಯಾಗೇನೆ
ಹೋಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತಾಡಿಸಣ್ಣ ಏನು ಬಂದಿರಂತ
ಅವು ನಿನಗೆ ಹೇಳೋದಕ್ಕೆ ಏನೋ ಸುದ್ದಿತಂದಾವಣ್ಣ
ಕೇಳಿ ತಿಳಿಕೊ ಏನು ಸುದ್ದಿ ಹೇಳಿ ನಮಗಂತ.

ಕಚ್ಚುವಂಥಾ ಅಧಿಕಾರ ನಾಯಿಯಂಥಾ ನಾಯಿಗಿಲ್ಲ
ಮನಶೇರಿಗಂತು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ತಿಳಿಕೊಳ್ಳಣ್ಣಾ
ಕಸಿಯೋವಂಥಾ ಅಧಿಕಾರ ದೇವರಂಥ ದೇವರಿಗಿಲ್ಲ
ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳೋ ಅಧಿಕಾರ ಮಾತ್ರ ನಮಗೇ ಐತಣ್ಣಾ.

ಕೋಡಂಗಿ : ಹೋಯ್ ಭಾಗವತರೇ

ಭಾಗವತ : ಯಾಕಯ್ಯಾ ಕೋಡಂಗೀ

ಕೋಡಂಗಿ : ಗೊತ್ತಾಯ್ತಾ ವಿಷಯ?

ಭಾಗವತ : ಏನಪ್ಪಾ?

ಕೋಡಂಗಿ : ನನಗೆ ಅದು ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿತಲ್ಲ.

ಭಾಗವತ : ಏನದು ?

ಕೋಡಂಗಿ : ಅದೇ ಬುದ್ಧಿ.

ಭಾಗವತ : ಯಾವಾಗ ಬಂತು?

ಕೋಡಂಗಿ : ಆಗಲೇ ಸೈತಾನನ್ನ ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ.

ಭಾಗವತ : ಸೈತಾನನ್ನ ನೋಡಿದರೆ ಭಯ ಬರತ್ತದೆ; ನಿನಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಬಂದಿದೆಯಲ್ಲಯ್ಯಾ.

ಕೋಡಂಗಿ : ನನಗೆ ಬಂದದ್ದೂ ಭಯವೇ. ಆಮೇಲೆ ಅದನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿಕೊಂಡೆ.

ಭಾಗವತ : ಭೇಷ ಒಳ್ಳೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನನಗಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿಪ್ಪಾ.

ಕೋಡಂಗಿ : ಕಳ್ಳರನ್ನ ಕಂಡಾಗ ಕೊನೇಪಕ್ಷ ಬೊರಳಬೇಕು.

ಭಾಗವತ : ಸರಿಯೇ.

ಕೋಡಂಗಿ : ವೊವೊವೊವೊ

ಭಾಗವತ : ಯಾಕಯ್ಯಾ ಬೊಗಳಿದೆ?

ಕೋಡಂಗಿ : ಕಳ್ಳರು ಬಂದಿದಾರೆ ಸ್ವಾಮೀ

ಭಾಗವತ : ಯಾರಂತೆ ಹೋಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಾ.

ಕೋಡಂಗಿ : (ಹೋಗಿ ನೋಡಿಬಂದು) ಅದೇ ಆ ಜುಜುಬಿ ಸುಲ್ತಾನ ಅಲ್ಲ ಸೈತಾನ

ಭಾಗವತ : ಯಾಕೆಂದಾನಂತೆ?

(ಹೋಗಿ ಬಂದು) ಅವನಿಗೆ ಹಸಿವಂತೆ. ಸೈತಾನನಾದರೂ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿವಸ ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಊಟ ಮಾಡಬೇಕಂತೆ. ಅವನ ದುರ್ದೈವಕ್ಕೆ ಆ ಹಸಿವೆಯ ದಿನ ಇವತ್ತೇ ಅಂತ.

ಭಾಗವತ : ಏನು ಊಟ ಮಾಡ್ತಾನಂತೆ?

ಕೋಡಂಗಿ : ಅದನ್ನೇ ಕೇಳಿದೆ; ದೆವ್ವ ಭೂತ, ಗಾಳಿ, ಪಿಶಾಚಿಗಳ, ಗುರು ಅಲ್ಲವೆ? ಅದಕ್ಕೆ ಸೆಗೆಣೆ ತಿಂತೀರಾ ಸ್ವಾಮಿ ಅಂದೆ. ಇಲ್ಲವಂತೆ, ಅನ್ನವೇ ಆಗಬೇಕಂತೆ.

ಭಾಗವತ : ಅದಕ್ಕೇನಂತೆ ಕೊಡೋಣ, ಕರಕೊಂಬಾರಯ್ಯಾ.

(ಕೋಡಂಗಿ ಹೋಗುವನು. ಸೈತಾನ ಈಗ ಬೇರೆ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಬರುವನು. ಜನರೂ ಬುರವರು.)

ಸೈತಾನ : ನನಗೀಗ ಹಸಿವೆಯಾಗಿದೆ. ಅನ್ನ ಕೊಡಿ. ಪುಕ್ಕಟೆ ಬೇಡ; ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಒಬ್ಬ : ಚಿನ್ನ ತಗೋಂಡು ಅನ್ನ ಕೊಡೋದು ಹ್ಯಾಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ತೋರಿಸು ನೋಡೋಣ. (ತೋರಿಸುವನು)

ಇನ್ನೊಬ್ಬ : ನಮ್ಮ ರಾಜರು ಮಕ್ಕಳ ಮನರಂಜನೆಗೆ ಆಗಾಗ ಧಾನ್ಯದಿಂದ ಮಡುತ್ತಾರಲ್ಲ, ಅವೇ ಅಲ್ಲವೇ ಇವು?

ಒಬ್ಬ : ಹೌದು, ನನ್ನ ಮನೇಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಆಡಿಬಿಟ್ಟ ನಾಣ್ಯಗಳೇ ಬೊಗಸೆ ತುಂಬಾ ಇವೆ.

ಇನ್ನೊಬ್ಬ : ಅವನ್ನ ಇಟ್ಟೊಂಡು ಆಡೋದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಸಣ್ಣಕ್ಕಳೇ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಆಗಲೇ ಇಂಥ ನಾಣ್ಯಗಳು ಮೂರಿವೆ. ಹಗಂತ ನೀನು ನಿರಾಸೆ ಹೊಂದುವುದು ಬೇಡ. ದೇವರ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊತ್ತು ಊಟ ಹಕ್ಕೇನೆ ಬಾ.

ಸೈತಾನ : ಥೂ ನನಗೆಯಾರದೋ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಊಟ ಬೇಡ್ರಯ್ಯಾ.

ಒಬ್ಬ : ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಏನನ್ನಾದರೂ ತಗೊಂಡು ಬಾ, ಅದಾಗದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪತ್ತು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಊಟ ಮಡು.

ಸೈತಾನ : ನೀವು ಕೇಳಿದಷ್ಟು ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ಸಾಲದೆ?

ಇನ್ನೊಬ್ಬ : ನಾಣ್ಯ ತಗೊಂಡು ನಾವು ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದೇನಿದೆ? ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆಗಳಿಲ್ಲ. ಕೆಲಸದಿಂದ ಕೆಲಸ, ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನ ವಿನಿಮಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವೆ. ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾಡೋದೇನು?

ಸೈತಾನ : ದಯವಿಟ್ಟು ಒಂದು ಉಪಕಾರ ಮಾಡ್ತೀರಾ?

ಒಬ್ಬ : ಖಂಡಿತ, ಅದೇನು ಹೇಳಪ್ಪಾ.

ಸೈತಾನ : ನನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ನನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟೋಗ್ತೀರಾ?

ಇನ್ನೊಬ್ಬ : ಹೋಗೋಣಂತೆ, ಅದೇನು ಅಸಾಧ್ಯದ ಕೆಲಸ ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ ನೀನಾದರೂ ಯಾಕೆ ಹಸಿದಿರಬೇಕು?

ಸೈತಾನ : ನನ್ನನ್ನು ಸಾಯೋದಕ್ಕಾದರೂ ಬಿಡರಯ್ಯಾ.

ಇನ್ನೊಬ್ಬ : ಎಲ್ಲಾದರೂ ಉಂಟೆ? ನೋಡಯ್ಯಾ, ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಸಾಯೋದೇನು ಹೊಸದೆ? ಹಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಬದುಕೂ ಹೊಸದಲ್ಲ. ಎರಡರಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನ ಮಾಡಿದರೂ ಊಟ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಮಾಡಬಹುದಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಾದರು ಊಟ ಮಾಡು, ಇಲ್ಲವೆ ಬೋಳೇಶಂಕರ ರಾಜರಲ್ಲಾದರೂ ಊಟ ಮಾಡು.

ಸೈತಾನ : ನೀವು ಹೀಗೇ ಮಾತಾಡಿದ್ದರೆ ನಾನು ಸತ್ತು ಹೋಗ್ತೇನೆ.

ಒಬ್ಬ : ಮಾತಾಡದಿದ್ದರೆ ಬದುಕಿರತ್ತೀಯಪ್ಪ? ಹಾಗೇ ಆಗಲೇಳು, ಮಾತಾಡೋದಿಲ್ಲ.

ಸೈತಾನ : ನೀವಿಲ್ಲೇ ಕೂತಿದ್ರೆ ಸಾಯ್ತೀನಿ.

ಇನ್ನೊಬ್ಬ : ಆಗಲೇಳು, ನಾವು ಹೊರಟೋಗತೀವಿ, ಆದರೆ ಸಾಯಬೇಡ ಅಷ್ಟೆ. (ಒಬ್ಬನಿಗೆ) ಬಾರಯ್ಯಾ ಮಹಾರಾಜರಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಇವನ ವಿಷಯ ಹೇಳೋಣ.

ಕೇಳಿ ತಿಳಿಕೊ ಏನ ಸುದ್ದಿ ಹೇಳಿ ನಮಗಂತ

(ಅರಮನೆ. ಬೋಳೇಶಂಕರ, ರಾಣಿ ಊಟದ ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕೂತಜನ)

ಬಬ್ಬ : (ಬಂದು) ಸ್ವಾಮೀ ನಾವೇನು ಮಾಡಬೇಕೋ ತಿಳಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವನ್ಯಾವನ್ನೋ ದೊಡ್ಡಮನುಷ್ಯನೇ ಇರಬೇಕು. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಉಂಡು ತಿಂದು ಕುಡಿದು ಒಳ್ಳೆ ಬಟ್ಟೆಬರೆಯಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಂತ ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡೋದಿಲ್ಲ. ದೇವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡೋದಕ್ಕೂ ನಿರಾಕರಿಸಿದ ಪುಕ್ಕಟೆ ಬೇಡ, ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಚೆನ್ನಕೊಡ್ಡೇನೆ, ಅನ್ನ ಕೊಡಿ ಅಂತಾನೆ. ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಹತ್ತಿರ ನೀವು ಧಾನ್ಯದಿಂದ ಮಾಕೊಟ್ಟ ಚೆನ್ನದ ಚೂರುಗಳೇ ಬೇಕಾದಷ್ಟಿವೆ. ಇವನ ಚಿನ್ ತಗೊಂಡೇನು ಮಾಡೋಣ? ಆದರೆ ಹೀಗೇ ಬಿಟ್ಟರೆ ಆತ ಹಸಿವೆಯಿಂದ ಸಾಯೋದಂತೂ ನಿಶ್ಚಿತ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಆಗಲೇಳಿ, ನಾವು ಅವನಿಗೆ ಅನ್ನ ಹಾಕಲೇಬೇಕು.

ಇನ್ನೊಬ್ಬ : ಸಾಧ್ಯ, ಅಗೋ ಕೋಡಂಗಿ ಅವನನ್ನ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಗೇ ಕರೆತರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

(ಸೈತಾನ ಕೋಡಂಗಿಯ ಜೊತೆ ಬರುತ್ತಾನೆ)

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ನೋಡಣ್ಣಾ, ನೀನು ಯಾವುದೇ ಮುಜಗರ ಇಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡಬಹುದು. ಕೋಡಂಗಿ, ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸು.

(ಕೋಡಂಗಿ ಸೈತಾನನನ್ನು ಊಟದ ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸುವನು. ರಾಣಿ ಊಟ ಬಡಿಸುತ್ತ ಬರುವಳು. ಸೈತಾನ ಬಂದೊಡನೆ ನಿಲ್ಲುವಳು.)

ರಾಜಕುಮಾರಿ : ಅಯ್ಯಾ ಎಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಕೈತೋರಿಸು, ನೋಡೋಣ.

(ಸೈತಾನ ಎರಡು ಕೈ ತೋರಿಸುವನು)

ತಪ್ಪು ತಿಳಿಬೇಡವ್ವ. ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಧಾನಿಸಿ ಆಮೇಲಿನ ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕೂರು. ಈ ಜನ ಊಟ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಸರದಿ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಯಾರ ಕೈ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಜಡ್ಡುಗಟ್ಟಿಲ್ಲವೋ ಅವರ ಊಟ ಆಮೇಲೆ. ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದವರು ಊಟ ಮಾಡಿದನಂತರ ಸೋಮಾರಿಗಳ ಊಟ. ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ನಿನಗೆ ಅದನ್ನ ಹೇಳಿದಳು. ಯೋಚನೆ ಬೇಡ- ಆಮೇಲಿನ ಸರದಿ ನಿನ್ನದೇ.

ಸೈತಾನ : ನೀವೆಲ್ಲ ಹಂದಿಗಳ ಹಾಗೆ ವಾಸ ಮಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಮನುಷ್ಯರ ಧರ ಜೀವಿ ಸೋದು ಹ್ಯಾಗೆಂದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಹೌದ? ಯಾಕಯ್ಯಾ ಹಾಗೆಂದೆ?

ಸೈತಾನ : ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ತನ್ನ ಕೈಯಿಂದಲೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಂತ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದ್ದು ಈ ನಿನ್ನ ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ. ಜನ ಕೈಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆ? ಬುದ್ಧಿವಂತರು ಯಾವುದರಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತಾರೆಂತ ನಿನಗೇ ನಾದರೂ ಗೊತ್ತಿದೆಯಾ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ನಾವು ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿಗಳು. ನಮಗೆ ಹ್ಯಾಗೆ ತಿಳಿಬೇಕು? ನಮ್ಮ ಬಹುಪಾಲಿನ ಕೆಲಸವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೈಗಳಿಂದ, ಬೆನ್ನಿನಿಂದ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಸೈತಾನ : ನೀವು ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿಗಳಾಗಿರೋದೇ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಆದರೆ ತಲೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆಂದು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಆಗ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ - ಕೈಗಳಿಗಿಂತ ತಲೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಲಾಭಕರ ಎಂದು.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನಾವು ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿಗಳನ್ನುವುದು ನಿಜ ಅಂದಂತಾಯ್ತು.

ಸೈತಾನ : ಸಂದೇಹವೇನು? ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಕೈ ಜಿಡ್ಡುಗಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನನ್ನು ಊಟಕ್ಕೆ ಕರೆಸಲಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲವೆ? ಆದರೆ ತಲೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕಷ್ಟಕರವಾದದ್ದು. ಕೆಲವು ಸಲ ತಲೆ ಪೂರ್ತಿ ಸಿಡಿದೆ ಹೋಗಬಹುದು.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಅದೇನೋ ಸರಿಯೇ. ಆದರೆ ಅಧ್ಯಾಕಣ್ಣಾ ನಿನಗೆ ನೀನೇ ಅಷ್ಟು ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆ ಕೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀಯಾ? ತಲೆ ಸಿಡಿದರೆ ಅದೇನು ಸಂತೋಷಕರವೇ? ಕೈ ಬೆರಳುಗಲಿಂದ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೂ ಅವು ಸಿಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಗೊತ್ತೆ? ಹಾಗಿದ್ದಾಗ ಕೈಬೆರಳುಗಳನ್ನೇ ಯಾಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬಾರದು?

ಸೈತಾನ : ತಲೆ ಸಿಡಿದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಬೆಪ್ಪುತಕ್ಕಡಿಗಳಾದ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲಿನ ಮರುಕದಿಂದಲೇ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಮಾಡುವುದು. ನಾನು ಅಷ್ಟು ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆ ಕೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ನೀವು ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಬೆಪ್ಪುತಕ್ಕಡಿಗಳಾಗೇ ಇರುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ನಾನು ಸ್ವತಃ ತಲೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ನಿಮಗೆ ಕಲಿಸಿ ಕೊಡಬಲ್ಲೆ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಕಲಿಸಿಕೊಡು ಮಾರಾಯಾ. ಛಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕೈ ಸೆಟೆದು ಕೊಂಡಾಗ ಕೈಗೆ ಬದಲು ತಲೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಹುದು. ಅಯ್ಯಾ ಕೋಡಂಗಿ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೊಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ತಲೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡೋದನ್ನು ಕಲಿಸಿಕೊಡ್ತಾನೆ. ಜನ ಎಲ್ಲರೂ ಉರಾಚಿ ಎತ್ತರವಾದ ಗೋಪುರ ಇದೆಯಲ್ಲಾ, ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಬೇಕೆಂದು ಡಂಗುರ ಸಾರು.

ಕೋಡಂಗಿ : ಆಗಲಿ.

ಜಯಾ ಜಯಾ ಶಿವಪೂರಿಗೆ

(ಎತ್ತರವಾದ ಗೋಪುರದ ಮೇಲೆ ಸೈತಾನ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ. ಕೆಳಗೆ ಬೋಳೇಶಂಕರ, ರಾಜಕುಮಾರಿ ಮತ್ತು ಜನ)

ಸೈತಾನ : ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಬೆಪ್ಪುತಕ್ಕಡಿಗಳೇ ಕೇಳಿ. ಮನುಷ್ಯ ಬರೀ ಕೈಯಿಂದಲೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಬದುಕಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ. ನಿಮಗೊಂದು ತಲೆ ಇದೆ-ಅನ್ನೋದನ್ನು ಮರೆಯ ಬೇಡಿ. ದುರ್ಯವದ ಸಂಗತಿಯಿಂದರೆ ತಲೆ ಖಾಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋದೇ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಫ್ಯಾಶನ್ನಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ.

ಒಬ್ಬ : ತಲೆಯಿರುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡೋದೇನೋ ಸರಿ. ಹಾಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತ ನಡೀ ಬೇಕಾದರೆ ಕಾಲಿನಿಂದ ನಡೀಬೇಕೆ? ತಲೆಯಿರುವ ನಡೀಬೇಕೆ?

ಇನ್ನೊಬ್ಬ : ಹ್ಯಾಗೂ ಆ ದೊಡ್ಡಮನುಷ್ಯ ತೋರಿಸೋನಿದ್ದಾನಲ್ಲವೆ? ನೋಡೋಣ ಇರು.

ಕೋಡಂಗಿ : ಇದು ತಲೆ ಅಂತ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯಲ್ಲ, ಅದೇನೂ ಸಣ್ಣ ಸಾಧನೆ ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು ಅಂತಾನಲ್ಲ ಅದು ಸಮಸ್ಯೆ.

ಮತ್ತೊಬ್ಬ : ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಕೈ ಇದೆ, ಉಪಯೋಗಿಸ್ತೀನಿ. ಆ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನ ಹತ್ತಿರ ತಲೆ ಇದೆ ಉಪಯೋಗಿಸ್ತಾನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಯಾಕೆ ಬರಬೇಕು?

ಸೈತಾನ : ಕೆಳಗೆ ಯಾಕೆ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡ್ತಿದ್ದೀರಿ?

ಕೋಡಂಗಿ : ಗಲಾಟೆ ಅಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೀವಿ. ನಾಲ್ಕು ಜನ ಅಂದಮೇಲೆ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಇರಬಹುದಲ್ಲ?

ಸೈತಾನ : ಅದನ್ನ ಆಮೇಲೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಮೊದಲು ಲಕ್ಷವಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳಿ. ಹತ್ತು ಚೀಲ ಜೋಳ ಅಂದರೆ ಇಬ್ಬರು ರೈತರ ಆರು ತಿಂಗಳ ಶ್ರಮ ಅಲ್ಲವೆ? ತಲೆಯ ಉಪಯೋಗ ಇರೋದೇ ಇಲ್ಲ. ನೀವು ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನ ಬಳಕೆಗೆ ತಂದರೆ ಹತ್ತು ಚೀಲ ಧಾನ್ಯವನ್ನ ಕೈಬೆರಳೆಣಿಕೆಯಷ್ಟು ನಾಣ್ಯವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಬಹುದು. ಆ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನ ಚಲಾವಣೆಗೆ ತಂದರೆ ಬೊಗಸೆಯಷ್ಟು ನಾಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರ ಜನರ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಶ್ರಮ ಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಶ್ರಮವನ್ನು ಅಗ್ಗವಾಗಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೂ ಮಾರುವ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳನ್ನ ಮಾಡಿ ಜನಕೋಟಿಯನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇದೆಲ್ಲ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ತಲೆಯಲ್ಲಿಯ ಬುದ್ಧಿ ಉಪಯೋಗಿಸೋದರಿಂದ ಸಾಧ್ಯ.

ಮಗುದೊಬ್ಬ : ನಮ್ಮ ಬೋಳೇಶಂಕರ ಮಹಾರಾಜರು ಹೇಳೋದೇನು? ಕೈಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡೋದರಿಂದ ಬುದ್ಧಿ ಬರತ್ತದೆ, ಬೆವರೂ ಬರತ್ತದೆ. ಬೆವರು ಒರೆಸಿಕೊಂಡು ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಯೋನು ಜಾಣ ಅಂತ ಅಲ್ಲವೆ? ಅವರ ಮಾತು ತಿಳಿದ ಹಾಗೆ ಈ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನ ಮಾತು ತಿಳಿಯೋದಿಲ್ಲವಲ್ಲ, ಯಾಕಿದ್ದೀತು?

ಕೋಡಂಗಿ : ಯಾಕೆಂದರೆ ನಿನಗೆ ತಲೆ ಇದೆ; ಆದರೆನೂ ತಿಳಿಯೋದಿಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ.

ಒಬ್ಬ : ಈ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯ ತಲೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡೋದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಸುರು ಮಾಡಿಲ್ಲವೆ?

ಮತ್ತೊಬ್ಬ : ಇನ್ನೂ ಇಲ್ಲ. ಅವನಿನ್ನೂ ಮಾತು ಸುರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಸೈತಾನ : ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿ ಬಂಧುಗಳೇ, ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನ ಕೇಳಿ. ನಗರದ ಸುಖಗಳಿಂದ ನೀವೆಲ್ಲ ವಂಚಿತರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ನೀವು ಒಮ್ಮೆ ತಲೆಯ ಬೆಲೆ ತಿಳಿದಿರಾದರೆ ದಸ್ತರ್ಗದ ಸುಖಗಳನ್ನ ಸೂರೆ ಮಾಡುವ ಸಿಟಿ ಕಟ್ಟಬಹುದು. ಸುಖಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹಾಗೂ ದಾಹಗಳನ್ನು ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಸಿಟಿ ಕಟ್ಟಬಹುದು. ಶ್ರಮವನ್ನೇ ವಿನಿಯೋಗಿಸೋದು ಅಂದರೆ ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು ಆದಿಮ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಒಯ್ಯೋದು. ಬಂಧುಗಳೇ ಚರಿತ್ರ ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ; ಹಿಂದೆ ಹಿಂದಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿ ರಾಜನಿಗೆ ತಲೆ ಇಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಇವೆಲ್ಲ ಮಾತು ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ತನಗಿಲ್ಲದ ತಲೆ ನಿಮಗೂ ಇರದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಅವನ ವಿಶೇಷ ಸಾಧನೆ. ಆದರೆ ನೀವು ಜಾಣರಾಗಬೇಕು. ನನ್ನ ಮಾತು ತಿಳಿಯುತ್ತಿವೆಯೆ?

ಮತ್ತೊಬ್ಬ : ತಿಳಿಯುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ನೀವು ತಲೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಸುರು ಮಾಡೋದು ಯಾವಾಗ?

ಒಬ್ಬ : ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಬೇಗ ಕೆಲಸ ಸುರು ಮಾಡಿ. ನಾವು ನಿಂತು ಬಹಳ ಹೊತ್ತಾಯಿತು. ನಾನಿನ್ನೂ ದನಕ್ಕೆ ನೀರು ಕುಡಿಸಬೇಕು.

ಸೈತಾನ : ಬಂಧುಗಳೇ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ. ತಾರಾಸಮರದಿಂದ ಮಾನವ ಕೋಟಿಯನ್ನು ಗುಲಾಮರನ್ನಾಗಿಸುವ ಸುಖ ಬೇಕೆ? ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ತಾರಾನಿವಹಗಳ ಗೂಢ ವರಿಯುತ್ತ ಅಲ್ಲಿಂದಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲಿಯ ಇಡೀಮಾನವ ಕುಲ ನಿಮ್ಮ ದಯದಲ್ಲಿ ಬಹುಕುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆ? ಕೂತಲ್ಲೇ ಬಟನ್ನೊತ್ತಿ ಜಗತ್ತನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡಿಸುವ ಇಲ್ಲವೆ ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಬೇಕೆ? ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಈಗಿನಿಂದಲೇ ತಲೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಿ.

ಮತ್ತೊಬ್ಬ : ನೀನು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟರೆ ತಾನೆ? ಬರೀ ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀಯಪ್ಪ. ನಿನ್ನ ತಲೆ ಕೆಲಸ ನೋಡಿ ನಾನಿನ್ನೂ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಬೇಗ ಹೇಳಿಕೊಡ ಬಾರದೆ?

ಒಬ್ಬ : ತಲೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡೋದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಹೀಗೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡಬೇಕೋ ಏನೋ.

ಸೈತಾನ : ನಿಮಗೆ ಹ್ಯಾಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳಲಿ?

ಮತ್ತೊಬ್ಬ : ನಮಗಲ್ಲ ತಿಳಿದಿದೆ. ಈಗ ತಲೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡೋದನ್ನ ತೋರಿಸಪ್ಪ ಅಂದೆ.

ಸೈತಾನ : ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿಹೇಳಿ ನನ್ನ ತಲೆ ಖಾಲಿ ಆಯಿತಷ್ಟೆ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಕೆಲಸಾನೇ ಸುರು ಮಾಡಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಮಾರಾಯಾ.

ಸೈತಾನ : ನಿಮಗೆ ಹೇಳಬಹುದು ಅಂತ ಅಂದುಕೊಂಡೆನಲ್ಲ, ನನ್ನ ಮೂರ್ಖತನಕ್ಕೆ ಮಿತಿ ಇದೆಯೆ?

ಕೋಡಂಗಿ : ಅದು ಕೂಡ ನಿನಗೇ ಗೊತ್ತು.

ಸೈತಾನ : ಅಯ್ಯಾ ಅಯ್ಯಾ ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಡಿಗಳಾ.... (ತಲೆತಲೆ ಚೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವನು)

ಕೋಡಂಗಿ : ಅಗೋ ನೋಡಿ ತಲೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡೋದಕ್ಕೆ ಶುರು ಮಾಡಿದ !

ಒಬ್ಬ : ಅಗೋ ಅವನ ತಲೆಯಿಂದ ನೆತ್ತರು ಸೋರುತ್ತಿದೆ!

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಅಯ್ಯಾ ಗೆಳೆಯಾ, ಯಾಕಿಷ್ಟು ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀಯೆ? ತಲೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡೋದು ಹೀಗೆ ತಾನೆ? ಗೊತ್ತಾಯ್ತು ಬಿಡು. ಇಂಥ ಭಯಂಕರ ವಿದ್ಯೆ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಿನಗೆ ವಂದನೆಗಳು. ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ನಾವು ತಲೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲೇಬೇಕಂತ ಕಡ್ಡಾಯವೇನಿಲ್ಲವಲ್ಲ! ಶಿವ ನಿನಗೆ ಒಳ್ಳೆದ್ದಾಡಲಿ.

ಸೈತಾನ : ಏನಂದೆ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಶಿವ ನಿನಗೆ ಒಳ್ಳೆದ್ದಾಡಲಿ ಅಂದೆ.

ಸೈತಾನ : ಥೂ ಚಂಡಾಲ ಎಂಥಾ ಮಾತನ್ನಾಡಿದೆ....

ಕೋಡಂಗಿ : ಅಗೋ ಮಿತ್ರಾ, ಅಲ್ಲಿ ನೋಡು ನೆತ್ತರಾಡುವ ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕೋರೆ ಹಲ್ಲು ಕೊಂಬು ಮೂಡುತ್ತಿವೆ!

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಇವನು ಹಿಂದಿನ ಪಿಶಾಚಿಗಳು ತಂದೆ ಅಲ್ಲವೇನಯ್ಯಾ?

ಕೋಡಂಗಿ : ಹೌದು! ಶಿವಶಿವ ಶಂಕರ, ಬೋಳೇಶಂಕರ ಬೋಂ ಭೋಂ ಶಂಕರ.

ಜನ : ಬೋಂ ಭೋಂ ಶಂಕರ ಬೋಳೇಶಂಕರ.

ಸೈತಾನ : (ತಿರುಗಿ ತಿರುಗಿ) ನಿಲ್ಲಿಸೋ ನಿಲ್ಲಿಸೋ. (ಕಿರುಚುತ್ತಲೇ ಅಲ್ಲಿಂದ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೀಳುವನು)

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ನೋಡಿದಿರಾ ಬಂಧುಗಳೇ, ತಲೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಹುದು ಅನ್ನೋದನ್ನ ಈ ಮನುಷ್ಯ ತೋರಿದ್ದೇನೋ ಸರಿಯೇ. ಆದರೆ ತಲೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ- ನೀವೇ ನೋಡಿದರಲ್ಲ-ತಲೆ ಸಿಡಿಯುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಮೊದಲಿನ ಹಾಗೆ ಕೈ ಮತ್ತು ಬೆನ್ನುಗಲಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡೋದೇ ವಸಿ.

ಬಬ್ಬ : ಇದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವೇ ಇಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ತಕರಾರಿಲ್ಲವಾದರೆ ನೀವು ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಕಲಿಸಿದ ನಮ್ಮೂರಿನ ಹಾಡು ಹೇಳಬಹುದೋ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಆಗಲೇಳಿ, ಅದಕ್ಕೇನಂತೆ

ಇನ್ನೊಬ್ಬ : ಅಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ನಿಂತಿದ್ದಾರೆಲ್ಲ ಈ ಕಡೆ ಬೆನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ. ಅವರನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳೋಣವೆ?

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಯಾರವರು?

ಕೋಡಂಗಿ : ರಾಜ್ಯ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ನಿನ್ನ ಅಣ್ಣಂದಿರು. ನಿಮ್ಮೂರಿಗೆ ಬರೋಣವೇ ಅಂತ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಬೋಳೇಶಂಕರ : ಆಗಲೇಳಿ. ಅವರು ನಮ್ಮೊಟ್ಟಿಗಿರಲಿ. ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ಹಾಡೋಣ. ಎಲ್ಲಿ ಹಡು ಸುರು ಮಾಡಿ.

ಎಲ್ಲರು : ಜಯ ಜಯಾ ಶಿವಪೂರಿಗೆ

ಹಸಿರಿನ ತವರೂರಿಗೆ

ಹಾಡು ಬೆಳೆವ ಕಾಡಿಗೆ

ನಮ್ಮ ಭಳಿಗೆ ಬಿಸಿಯಾಗುವ

ಯೌವನವನು ಕಾಪಾಡುವ

ಮುಳ್ಳಿನಲ್ಲು ಹೂಹೂಗಳ

ನಗೆಯ ನಗುವ ಸೀಮೆಗೆ

ಜಯ ಜಯ ಶಿವಪೂರಿಗೆ

ಆಳದಲ್ಲಿ ಲಾವಣಿಗಳನುಳ್ಳ

ನದಿಯ ಊರಿಗೆ

ನೀರಿಗಿಂತ ಆಲವಾದ

ಒಲವ ಬಲ್ಲ ಸೀಮೆಗೆ.

ಹಕ್ಕಿಯ ಸಖಿಗೀತಗಳಿಗೆ

ರಾಗ ತಾಳ ಹಾಕಿ ಕುಣಿವ

ಎಳೆಯಿರುವ ಊರಿಗೆ.

ಸುಕ್ಕಿನ ಗೆರೆ ಸಾಣೆ ಹಿಡಿವ

ಜಾಣ ಮುದುಕರೂರಿಗೆ

ಋತುಮಾನದ ಪೈರು ಬೆಳೆವ

ದಂಟಿಗಿಂಟು ತೆನೆಗಳಿರುವ

ತೆನೆಗೆ ಒಂದು ಹಾಡುವಂಥ

ಹಕ್ಕಿಯಿರುವ ಊರಿಗೆ.

ಜಯ ಜಯ ಶಿವಪೂರಿಗೆ.